

NATIONAAL DOPINGREGLEMENT

TEKST EN COMMENTAAR

NATIONAAL DOPINGREGLEMENT

TEKST EN COMMENTAAR

De tekst van het Nationaal Dopingreglement

voorzien van commentaar gebaseerd op de World Anti-Doping Code (versie januari 2009)

Onder redactie van:

mr. Herman Ram
directeur Dopingautoriteit

mr. Steven Teitler
jurist Dopingautoriteit

Dopingautoriteit Capelle aan den IJssel

Uitgever: Stichting Anti-Dopingautoriteit Nederland

Auteurs:

mr. Arthur van der Hoeff

mr. Steven Teitler

© 2013, Stichting Anti-Dopingautoriteit Nederland

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur(s), redacteur(en) en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden, noch voor de gevolgen hiervan.

VOORWOORD

Voor u ligt de eerste versie van "Tekst en Commentaar" bij het Nationaal Dopingreglement. Verschillende sportbonden hebben ons gevraagd deze toelichting te schrijven, en de praktijk wijst keer op keer uit dat er behoefte bestaat aan ondersteuning bij de toepassing van het Dopingreglement.

De dopingregelgeving is op zichzelf al complex, niet in de laatste plaats omdat veel van de regelgeving rechtstreeks voortvloeit uit de World Anti-Doping Code, zoals die is vastgesteld door het World Anti-Doping Agency (WADA).

Bovendien stelt de *toepassing* van die op zichzelf al complexe regelgeving de gebruiker vaak voor nieuwe problemen, mede omdat nieuwe jurisprudentie op ons vakgebied steeds weer ander licht werpt op de interpretatie van de regels.

De voor u liggende toelichting is bedoeld als hulpmiddel voor gebruikers van het Dopingreglement. Enerzijds zijn dat de personen die belast zijn met de implementatie van het dopingbeleid binnen een bond, meestal het bestuur en de directie. Anderzijds zijn dat de personen die belast zijn met de tuchtrechtelijke afhandeling van geconstateerde dopingovertredingen, zoals de leden van tuchtcommissies en commissies van beroep. Maar een veel grotere groep (waaronder zeker ook de sporters zelf) kan baat hebben bij de inhoud van dit document.

Wij hopen met het schrijven en publiceren van deze tekst alle gebruikers te ondersteunen bij hun werk en hun sportbeoefening. Hierbij zijn wij ons bewust van het feit dat de ontwikkelingen doorgaan, en dat wij nooit in staat zullen zijn om op voorhand al antwoord te geven op alle vragen die in de praktijk kunnen opduiken.

Als deze toelichting daadwerkelijk in een behoefte voorziet, ligt het in de bedoeling bij grote regelwijzigingen (zoals de vaststelling van een herziene World Anti-Doping Code) een volgende versie van deze toelichting te publiceren. Wij nodigen alle gebruikers van deze tekst dan ook hartelijk en nadrukkelijk uit om op- en aanmerkingen bij de tekst met ons te delen, zodat wij die in een volgende versie zullen kunnen verwerken.

Ik hoop dat wij met deze publicatie opnieuw een kleine bijdrage hebben geleverd aan wat u en wij nastreven: een dopingvrije sport.

Capelle aan den IJssel, april 2013

Herman Ram, directeur Dopingautoriteit

INHOUDSOPGAVE

I. Inleiding

II. Algemeen: het beleid, de regelgeving en de achtergrond ervan

- 2.1. De World Anti-Doping Code
  - 2.1.1. Het basisprincipe van de World Anti-Doping Code
  - 2.1.2. Doel en werkingssfeer van de Code
- 2.2. International Standards
- 2.3. Verhouding regelgeving internationale federaties en nationale sportbonden

III. Het Nationaal Dopingreglement

- 3.1. Tekst en commentaar per artikel Nationaal Dopingreglement

I. INLEIDING

Doping is een van de weinige onderwerpen waarbij wereldwijd op zowel overheids- als "bedrijfstaking"-niveau consensus is bereikt over het belang en de aanpak ervan. Niemand twijfelt over de wenselijkheid om doping uit te bannen, maar zeker op momenten dat dopingzaken aan het licht komen, en helemaal wanneer dit ook nog eens volop aandacht krijgt in de mondiale pers, wordt dit belang en de actualiteit ervan nog eens extra onderstreept.

De wereldwijde consensus inzake de strijd tegen doping heeft zijn weerslag gekregen in de World Anti-Doping Code. De Code fungeert als mondiaal brondocument qua dopingbeleid en -regels. Alle nationale sportbonden en internationale federaties stemmen hun beleid en hun regelgeving met betrekking tot doping af op de Code. De Code vormt daarmee het kader voor het Nationaal dopingbeleid en de Nationale regelgeving. De Dopingautoriteit heeft voor de Nederlandse sportbonden het Nationaal Dopingreglement (NDR) opgesteld. Het NDR is opgesteld conform de Code, en voldoet aan de eisen van WADA. Het reglement is opgesteld in samenwerking met het Ministerie van VWS en NOC*NSF, en getoetst aan de Nederlandse wetgeving en aan fundamentele (internationale) rechtsbeginselen.

Deze uitgave Tekst en Commentaar is bedoeld als uitleg bij de toepassing van het NDR in de praktijk. Naast een beschrijving van het mondiale dopingbeleid en de achtergrond ervan, geeft deze uitgave commentaar bij de artikelen van het NDR. Daarmee wordt een uitgebreide kijk gegeven op de totstandkoming, werking en betekenis van het NDR. Alle artikelen van het NDR die nadere uitleg behoeven, zijn in deze uitgave van commentaar voorzien. Het commentaar is gebaseerd op de toelichting bij de Code, de (inter-)nationale wet- en regelgeving en de praktijk.

Deze uitgave is bestemd (en eigenlijk een 'must') voor iedereen die in de sportwereld actief is en persoonlijk of functioneel met het NDR te maken heeft of kan krijgen, waaronder sporters, trainers, coaches, begeleiders, bondsmedewerkers en overige belanghebbenden. Betrokkenheid bij dopingregels en/of -beleid kan sneller ontstaan dan verwacht. Het begrip doping omvat namelijk veel meer dan alleen de aanwezigheid van verboden stoffen in het lichaam van de sporter. Alle in het NDR genoemde overtredingen vallen onder het begrip doping en kunnen ook leiden tot een sanctie. Bovendien geldt voor overtredingen van een dopingregel waarbij sprake is van de aanwezigheid van een verboden stof en/of verboden methode het principe van risicoaansprakelijkheid. Volgens dit principe is per definitie sprake van een overtreding van dopingregels als een verboden stof wordt aangetroffen in een lichaamsmonster van een sporter, of als een verboden methode is toegepast. Deze uitgave is in het bijzonder van belang voor (tucht-)rechters in dopingzaken als instrument bij de interpretatie van het NDR. Waar deze uitgave verwijst naar artikelen, wordt hiermee bedoeld op de artikelen uit het NDR.

Capelle aan den IJssel
april 2013

mr. Herman Ram
mr. Steven Teitler
mr. Arthur van der Hoeft

II. ALGEMEEN: het beleid, de regelgeving en de achtergrond daarvan

2.1. De World Anti-Doping Code

Het doel van de Code is het effectiever maken van de strijd tegen doping door universele harmonisatie van het beleid en de regelgeving op het gebied van doping (inclusief al hetgeen dat daarmee samenhangt (zoals de uitvoering van dopingcontroles en analyses van lichaamsmonsters).

2.1.1. Het basisprincipe van de Code

Anti-dopingbeleid heeft als doel om de intrinsieke waarde van sport te behouden. Die intrinsieke waarde wordt internationaal aangeduid als: 'the spirit of sport'. Het is de essentie van de Olympische gedachte. Deze gedachte wordt gekenmerkt door de volgende waarden:

- Ethiek, 'fair play' en oprechtheid
- Gezondheid
- Uitmuntende prestaties
- Karakter en ontwikkeling
- Plezier
- Teamwork
- Toewijding en betrokkenheid
- Respect voor regels en wetten
- Respect voor onszelf en andere deelnemers
- Moed
- Verbondenheid en solidariteit

Doping is fundamenteel in strijd met deze waarden.

2.1.2. Doel en werkingssfeer van de Code

De Code beschrijft specifieke dopingregels en -principes die zijn bedoeld voor organisaties die verantwoordelijk zijn voor het aannemen, implementeren of opleggen van dopingregels. De Code is specifiek bedoeld voor het Internationaal Olympisch Comité (IOC), het Internationaal Paralympisch Comité (IPC), internationale federaties, de organisaties van belangrijke sportevenementen, nationale sportbonden en Nationale Anti-Doping Organisaties (NADO's). Met de ondertekening van de Code hebben deze organisaties zich aan de Code gebonden.

Het is van groot belang voor de harmonisatie, dat alle hiervoor genoemde organisaties hun beslissingen in dopingzaken baseren op dezelfde lijst overtredingen van dopingregels. Ook is van belang dat deze organisaties dezelfde bewijslast en dezelfde consequenties verbinden aan dezelfde overtredingen van dopingregels. De van toepassing zijnde regels voor een dopingzaak moeten altijd gelijk zijn, of een zaak nu wordt behandeld door een Internationale Federatie, op nationaal niveau of internationaal niveau (bijvoorbeeld door het Court of Arbitration for Sport, CAS). Aan de andere kant is het voor effectieve harmonisatie niet noodzakelijk om alle organisaties te dwingen gebruik te maken van hetzelfde resultaatmanagement en dezelfde vervolgingsprocedure. De Code eist geen absolute uniformiteit in resultaatmanagement en tuchtrechtelijke procedures. De Code eist echter wel, dat de diverse methoden van alle genoemde organisaties voldoen aan de principes die in de Code zijn vastgelegd.

Dopingregels zijn net als competitierregels sportregels die bepalen onder welke voorwaarden een sport mag worden beoefend. Sporters (en andere direct betrokkenen) accepteren deze regels als voorwaarde voor deelname. Door deel te nemen aan sportactiviteiten verplichten sporters, begeleiders en andere direct betrokkenen zich de regels van hun sport na te leven. Deze acceptatie en gebondenheid ontstaat op basis van het lidmaatschap van een sportorganisatie (en de gebondenheid die daardoor ontstaat aan de reglementen van die organisatie), of op basis van een contractuele verhouding met de sportorganisatie en/of organisatie van het sportevenement (bijvoorbeeld in de vorm van een licentie of een accreditatie). Dopingregels worden in beginsel niet beperkt door de vereisten en juridische normen die bijvoorbeeld van toepassing zijn op strafrechtelijke vervolging of arbeidskwesties. De Code vertegenwoordigt de consensus van een breed spectrum van direct betrokkenen die zich inzetten voor eerlijke sport. Het zijn dus de betrokkenen zelf die deze regels hebben gecreëerd en onderschreven. Deze consensus moet in voorkomende gevallen ook worden gerespecteerd door rechtsprekende organen van buitenaf, zoals rechtbanken en andere beslissingsbevoegde organen.

Elke organisatie die de Code heeft ondertekend moet zelf regels en procedures instellen om te garanderen dat alle sporters en hun begeleidend personeel die onder het gezag van de ondertekenaar en de organisaties die daar lid van zijn vallen, formeel gebonden zijn aan de geldende dopingregels van de betreffende organisatie. De reglementen moeten op een formeel juiste wijze worden vastgesteld (conform de statutaire eisen), en overeenkomsten en de bijbehorende voorwaarden moeten op een correcte manier worden gesloten.

2.2. International Standards

De International Standards beschrijven veel van de technische details inzake de uitvoering van de Code, bijvoorbeeld de vereisten voor het afnemen van monsters en de procedure voor de analyse ervan. Voor verschillende technische en operationele gebieden binnen het anti-dopingprogramma zijn International Standards ontwikkeld. Voorbeelden zijn de International Standard for "Testing" en de International Standard for "Laboratories". Het doel van de International Standards is harmonisatie tussen organisaties die verantwoordelijk zijn voor specifieke technische en operationele onderdelen van de anti-dopingprogramma's. Handelen in overeenstemming met de International Standards is verplicht om te voldoen aan de Code. De International Standards kunnen van tijd tot tijd worden herzien door van WADA, na overleg met de ondertekenaars van de Code, alsmede met de overheden. Tenzij anders aangegeven in de Code worden alle International Standards en alle herzieningen van kracht op de datum die is opgegeven in de International Standard of herziening.

2.3. Verhouding regelgeving Internationale Federaties en nationale organisaties

Nationale bonden en sporters zijn, naast de verplichting om hun eigen dopingreglement na te leven, ook verplicht om de reglementering die door de Internationale Federaties wordt vastgesteld na te leven. Als gevolg van de vrijheid die de Code geeft om - bepaalde onderwerpen - op nationaal niveau en internationaal niveau naar eigen inzicht uit te werken, kan een bepaling uit het eigen dopingreglement dat is gebaseerd op het reglement in strijd zijn met een bepaling uit het antidopingreglement van een Internationale Federatie. Welke bepaling in een voorkomend geval voorrang heeft, hangt af van de situatie en in het bijzonder onder wiens jurisdictie (nationaal of internationaal) de betreffende situatie valt.

III. Het Nationaal Dopingreglement

3. Tekst en commentaar per artikel Nationaal Dopingreglement

Deze paragraaf bevat een weergave van alle artikelen van het Nationaal Dopingreglement dat is opgesteld op basis van de Code van 1 januari 2009.

De tekst van een artikel (vet gedrukt) wordt indien dit wenselijk is voor de uitleg ervan gevolgd door commentaar (artikelnummer tussen accolades). Daarbij is in hoofdzaak geput uit de toelichting op de Code. Bij een aantal artikelen is een enkele aanvulling uit de jurisprudentie gegeven.

Titel I   Begrippen

Artikel 1   Begripsomschrijvingen

De begripsomschrijvingen omvatten alle omschrijvingen die gelden voor dit reglement inclusief alle bijlagen. Het kan voorkomen dat eenzelfde begrip in internationaal verband, bijvoorbeeld volgens een internationaal reglement, een andere betekenis heeft dan volgens onderstaande omschrijving. Op het moment dat dit reglement van toepassing is, gelden uitsluitend de omschrijvingen zoals hier gegeven.

1.1. Bond (schrijf: afkorting van de betreffende bond): de naam van de sportorganisatie.

[1.1.] *Bijvoorbeeld: Bond: KNVB .*

1.2. Aangeslotene: een natuurlijke of rechtspersoon die is gebonden aan de statuten, reglementen en besluiten van de Bond, dan wel van een bij de Bond aangesloten rechtspersoon.

[1.2.] Bij een aangeslotene hoeft geen sprake te zijn van een lidmaatschapsverhouding, maar kan ook sprake zijn van een andere juridische relatie, bijvoorbeeld een contractueel beding in de vorm van een licentie.

1.3. Dopingreglement: het door de Bond vastgestelde dopingreglement met de door WADA of de Dopingautoriteit vastgestelde bijlagen, waaronder maar niet uitsluitend de Dispensatiebijlage, de Whereabouts-bijlage, evenals de door WADA vastgestelde Dopinglijst, welke alle deel uitmaken van het Dopingreglement. De bijlagen worden gepubliceerd op de website van de Dopingautoriteit: www.dopingautoriteit.nl.

[1.3.] Het Dopingreglement omvat het geheel aan dopingregels, bestaande uit het reglement inclusief alle bijlagen, alsmede de International Standards (inclusief de bijbehorende documenten, zoals bijlagen en de Technical Documents), waaraan in het bijzonder zijn gebonden de bond en zijn organen, de sporters, het begeleidend personeel en de aangeslotenen.

1.4. Aanwijzen: het op de hoogte stellen van de betrokken sporter dat deze is geselecteerd voor een dopingcontrole.

[1.4.] Deze kennisgeving kan mondeling of schriftelijk gebeuren. Bij mondelinge melding of kennisgeving door een dopingcontroleofficial (DCO) of assistent-DCO (chaperonne) is reeds sprake van aanwijzing. In dat geval is de betreffende sporter reeds aangewezen ter dopingcontrole.

1.5. Afbraakproduct: stof die ontstaat bij een biologisch omzettingsproces.

1.6. Afnameprocedure: de procedure vanaf de melding van de betrokken sporter in het dopingcontrolestation tot en met de ondertekening van de relevante formulieren.

1.7. Anti-doping organisatie (ADO): een Nationale Anti-Doping Organisatie (NADO), een internationale federatie, het Wereld Anti-Doping Agentschap (WADA), het Internationaal Olympisch Comité (IOC), het Internationaal

Paralympisch Comité (IPC), een organisator van een evenement of een andere organisatie bevoegd tot het uitvoeren van dopingcontroles bij een sporter.

1.8. Assistent Dopingcontroleofficial: een functionaris die door de dopingcontrole-uitvoerende organisatie is benoemd om bepaalde taken met betrekking tot de aanwijzing ter dopingcontrole, het toezicht houden op de betrokken sporter en/of de afnameprocedure uit te voeren. De benaming van deze functionaris kan verschillen: chaperonne, steward, et cetera.

[1.8.] Volgens de International Standard for Testing moet de dopingcontroleofficial getraind (d.w.z. geïnstrueerd) en geautoriseerd zijn door de anti-dopingorganisatie.

1.9. Atypische bevinding: een uitslag van een door een laboratorium of ander analyse-instituut uitgevoerde analyse, waaruit voortvloeit dat het in de dopinglijst, de International Standard for Laboratories of een andere International Standard bedoelde vervolgonderzoek dient plaats te vinden, teneinde te bepalen of sprake is van een belastend analyseresultaat.

[1.9.] Nadere uitwerking van het begrip atypische bevinding (atypical finding) en de te volgen procedure is opgenomen in de International Standard for Laboratories en de daarmee samenhangende Technical Documents.

1.10. Begeleidend personeel: elke coach, trainer, manager, zaakwaarnemer, teammedewerker, official, (para)medische begeleider, ouder, wettelijke vertegenwoordiger of iedere andere persoon die is aangesloten bij de Bond, een bij de Bond aangesloten rechtspersoon of een organisatie die bij de Bond is aangesloten en werkt met sporters die deelnemen aan of zich voorbereiden op sportwedstrijden, deze sporters assisteert, ondersteunt of begeleidt, of die sporters onder behandeling heeft.

[1.10.] Uit de definitie volgt dat de bedoelde personen wel een formele binding moeten hebben met de bond of een bij de bond aangesloten rechtspersoon. De formele binding zal veelal volgen uit een lidmaatschapsrelatie, maar kan ook bestaan op grond van een contractuele relatie, bijvoorbeeld een licentie.

1.11. Begeleider: de persoon die door de betrokken sporter is gevraagd hem te vergezellen bij die delen van de afnameprocedure waarbij dat is toegestaan.

1.12. Belastend analyseresultaat: een rapport van een laboratorium of ander analyse-instituut, inhoudende de conclusie dat in een monster (i) een of meer verboden stoffen, verboden methoden, de afbraakproducten daarvan (waaronder verhoogde concentraties van lichaamseigen stoffen) en/of markers zijn aangetroffen, en/of (ii) bewijs voor het gebruik van een of meer verboden methoden is aangetroffen.

[1.12.] Belastend analyseresultaat wordt in de International Standards, en daarmee samenhangende documenten, aangeduid als 'adverse analytical finding'.

1.13. Bestuur: het (algemeen) bestuur van de Bond.

[1.13.] Bedoeld is hier het (hoofd-)bestuur van de bond, derhalve geen afdelings- of districtsbestuur.

1.14. Bevestigen: in de zin van het onderzoeken van het B-monster wil bevestigen zeggen dat in het B-monster dezelfde verboden stof en/of verboden methode wordt aangetroffen als in het A-monster. Indien een stof verboden is bij het overschrijden van een bepaalde hoeveelheid, is voor bevestiging nodig dat ook het B-monster een verboden hoeveelheid van de in het A-monster aangetroffen stof bevat, tenzij sprake is van een exogene verboden stof waarvoor een specifieke grenswaarde geldt op basis van de dopinglijst en/of de International Standard for Laboratories, in welk geval de algemene regel als bedoeld in de eerste zin van dit artikel van toepassing is.

[1.14.] Bevestiging door het B-monster van de uitslag van het A-monster leidt tot een positieve uitslag. Hiervoor is het niet noodzakelijk dat in het B-monster exact dezelfde hoeveelheid als in het A-monster wordt gevonden. Bij stoffen waarvoor een grenswaarde wordt gehanteerd (zie artikel 3.2) volstaat voor bevestiging van de uitslag van de analyse van het A-monster dat in het B-monster dezelfde (afbraakproducten, markers en/of metabolieten van de) verboden stof worden aangetroffen. Voor bevestiging is niet vereist dat ook in het B-monster de grenswaarde wordt overschreden.

1.15. Binnen wedstrijdverband: de periode die twaalf uur voorafgaand aan een wedstrijd aanvangt, en voortduurt tot en met de afronding van de betreffende wedstrijd, dan wel voortduurt tot en met de afronding van de na afloop van de wedstrijd geplande dopingcontroles (indien daarvan sprake is).

[1.15.] Het gevolg van deze definitie is, dat tijdens de deelname aan een bepaald toernooi of aan een bepaalde competitie, er perioden van 'binnen' en 'buiten' wedstrijdverband kunnen zijn. In de Code is bepaald dat internationale federaties in hun dopingregels een eigen (en dus andere) definitie van "binnen wedstrijdverband" kunnen opnemen. De Code bepaalt dat in dat geval de afwijkende definitie prevaleert boven de definitie uit de Code.

1.16. Buiten wedstrijdverband: elke periode die niet binnen wedstrijdverband is.

[1.16.] Het onderscheid tussen dopingcontroles 'binnen wedstrijdverband' en 'buiten wedstrijdverband' is van groot belang, omdat voor bepaalde stoffen en methoden geldt dat deze alleen binnen wedstrijdverband zijn verboden.

1.17 CAS: Court of Arbitration for Sport; het arbitragehof voor de sport te Zwitserland, dat fungeert als laatste beroepsinstantie in dopingzaken.

[1.17.] Dopingzaken worden in eerste instantie behandeld volgens het tuchtrecht van de bond, al dan niet uitgevoerd door het Instituut Sportrechtspraak. Na instelling van beroep tegen een beslissing door het hoogste tuchtrechtelijke orgaan, wordt een dopingzaak in hoogste instantie beslist volgens een arbitrageprocedure voor het arbitragehof in Lausanne, Zwitserland. Het CAS kan – indien dit reglementair is bepaald of partijen dit zijn overeengekomen – ook in andere instanties dan een nationaal beroep als rechtsprekende instantie optreden.

1.17. Controleresultaten: alle gegevens voortvloeiend uit een dopingcontrole.

1.18. Dispensatie: een door of namens een hiertoe bevoegd orgaan of bevoegde instantie verstrekte schriftelijke verklaring inzake (i) het tijdelijk en onder voorwaarden toestaan van het therapeutisch gebruik door een sporter van

een verboden stof en/of verboden methode of (ii) de aanwezigheid van een natuurlijke verhoogde endogene productie door het lichaam van de sporter van een verboden stof.

1.19. Dopingautoriteit: stichting Anti-Doping Autoriteit Nederland, de door de Nederlandse overheid aangewezen NADO voor Nederland.

[1.19.] NADO staat voor Nationale Anti-doping organisatie.

1.20. Dopingcontrole: het onderdeel van het dopingcontroleproces dat de aanwijzing ter dopingcontrole, evenals de afname van het monster omvat.

1.21. Dopingcontroleproces: het proces dat het aanvragen, beoordelen en verlenen van (een verzoek tot) dispensatie, het plannen van afnameprocedures, het selecteren en aanwijzen van sporters, het afnemen en verzamelen van monsters, het transport van (een) monsters naar het laboratorium, de analyses van monsters, resultaatbeheer en tuchtrechtelijke procedures omvat.

1.22. Dopingcontroleofficial: een door de dopingcontrole-uitvoerende organisatie benoemde en getrainde functionaris die is belast met de gedelegeerde bevoegdheid voor de uitvoering van de afnameprocedure.

1.23. Dopingcontrole-uitvoerende organisatie: de organisatie die met de uitvoering van dopingcontroles is belast.

1.24. Dopinglijst: de bij dit reglement behorende lijst met verboden stoffen en verboden methoden.

[1.25.] De dopinglijst is een International Standard. Minimaal één keer per jaar publiceert WADA een actuele dopinglijst, die vervolgens (behoudens wanneer in de (aangepaste) dopinglijst door WADA anders wordt aangegeven) drie maanden na deze publicatie in werking treedt.

1.25. Dopingzaak: een mogelijke overtreding van dit reglement.

[1.26.] Het bestaan van een vermoeden dat sprake is van een overtreding van het reglement is voldoende om te kunnen spreken van een dopingzaak.

1.26. Evenement: een reeks afzonderlijke wedstrijden die gemeenschappelijk wordt georganiseerd onder verantwoordelijkheid van een bevoegde (inter-)nationale federatie, nationale sportbond of organisatie (bijvoorbeeld de Olympische Spelen, een Wereldkampioenschap en een Europees Kampioenschap).

1.27. Gebruik: het gebruiken, aanbrengen, innemen, injecteren, aanwenden of op wat voor wijze dan ook consumeren van een of meer verboden stoffen en/of verboden methoden.

1.28. Internationale federatie: internationale non-gouvernementele organisatie die op internationaal niveau één of meer takken van sport bestuurt en waarvan de Bond lid is of waarbij de Bond is aangesloten.

1.29. International Standard: door WADA vastgestelde internationale standaard behorend bij de World Anti-Doping Code, waaronder in ieder geval: the Prohibited List International Standard (de dopinglijst), the International Standard for Testing, the International Standard for Laboratories, the International Standard for Therapeutic Use Exemptions en the International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information. De International Standards, die zijn gepubliceerd op: www.wada-ama.org, zijn van toepassing op dit reglement. De bij een International Standard

- behorende Technical Documents worden geacht onderdeel uit te maken van de betreffende International Standard.
- 1.30. Marker:** een stof of groep van stoffen of biologische indicatoren, die duidt of duiden op het gebruik van een verboden stof en/of de toepassing van een verboden methode.
- 1.31. Minderjarige:** een persoon die de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt.
- 1.32. Monster:** enig biologisch materiaal, inclusief DNA-dragend materiaal, bijvoorbeeld urine, bloed, zweet of speeksel.
- 1.34. Negatieve uitslag:** indien uit de dopingcontrole blijkt dat:
- in het monster van de betreffende sporter geen (verboden hoeveelheden) (afbraakproducten van) verboden stoffen en/of verboden methoden zijn aangetroffen; en
  - geen markers zijn aangetroffen; en
  - geen gebruik is gemaakt van (de toepassing van) een verboden methode; of
  - een sporter beschikt(e) over een met betrekking tot de aangetroffen en/of gebruikte verboden stoffen en/of verboden methoden geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden heeft gehandeld.
- 1.35. Poging:** opzettelijk gedrag vertonen dat een essentiële stap vormt in de richting van gedrag dat bedoeld is om te leiden tot het overtreden van dit reglement. Enkel en alleen een poging vormt geen overtreding van dit reglement, indien de aangeslotene afziet van de poging voordat deze wordt ontdekt door een derde partij die niet bij de poging is betrokken.
- 1.36. Positieve uitslag:** indien uit de dopingcontrole blijkt dat:
- in het monster van de betreffende sporter (verboden hoeveelheden) (afbraakproducten van) een of meer verboden stoffen en/of verboden methoden zijn aangetroffen; en/of
  - (een) marker(s) is (zijn) aangetroffen; en/of
  - gebruik is gemaakt van (de toepassing van) een verboden methode; en
  - de betreffende sporter niet beschikt(e) over een met betrekking tot de aangetroffen en/of gebruikte verboden stof(fen) en/of verboden methode(n) geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en/of niet conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarde(n) heeft gehandeld.
- 1.37. Pre-test:** een controle op het gebruik, dan wel de aanwezigheid van verboden stoffen en/of verboden methoden, die (a) niet door de Dopingautoriteit is uitgevoerd, en (b) niet volgens het gestelde in de International Standard for Testing en de International Standard for Laboratories is uitgevoerd.
- 1.38. Selecteren:** het selecteren van een of meerdere sporters voor dopingcontroles. Selectie kan geschieden op basis van loting, wedstrijdresultaten en/of elke andere op basis van de International Standard for Testing toegestane wijze.

[1.38.] Het selecteren van een sporter voor een dopingcontrole dient niet te worden verward met het aanwijzen (of de aanwijzing) zoals bedoeld in artikel 1.4. Deze aanwijzing betreft namelijk het (mondeling) op de hoogte stellen van een sporter dat hij of zij is geselecteerd om een dopingcontrole te ondergaan.

- 1.39. Specifieke stof: een verboden stof als bedoeld in artikel 40.1.**
1.40. Sporter: natuurlijk persoon die gaat deelnemen, deelneemt en/of deel heeft genomen aan een onder auspiciën van de Bond georganiseerde wedstrijd en/of lid is van, dan wel aangesloten is bij de Bond, dan wel een bij de Bond aangesloten rechtspersoon.

[1.40.] Deze definitie maakt duidelijk dat het niet alleen gaat om de personen die in directe relatie staan tot een door een sportbond georganiseerde sportwedstrijd, maar dat het lidmaatschap van, of aangeslotenschap bij een sportbond of een daaraan verbonden organisatie op zichzelf al voldoende is om onder de definitie van sporter te vallen.

- 1.41. Sporter met een beperking: de sporter die door een daartoe bevoegd orgaan, dan wel een daartoe bevoegde organisatie is gecertificeerd als een sporter met een verstandelijke, zintuiglijke of lichamelijke beperking, waardoor op hem de bepalingen van dit reglement van toepassing zijn, die uitdrukkelijk van toepassing zijn verklaard op deze categorie sporters.**
1.42. Teamsport: een sport waarbij het vervangen van spelers tijdens een wedstrijd is toegestaan.
1.43. Testing Pool: een door de Dopingautoriteit, een NADO of internationale federatie vastgestelde groep (top)sporters.

[1.43.] De Dopingautoriteit is bevoegd om voor elke Nederlandse bond die onder de werking van de dopingregelgeving valt, een testing pool vast te stellen.

- 1.44. Tuchtorgaan: het orgaan dat op grond van dit reglement, de statuten en/of een (ander) reglement van de Bond, bevoegd is tuchtrecht te spreken.**
1.45. Uitsluiting: sanctie waarbij de betreffende aangeslotene gedurende een bepaalde periode aan geen enkele wedstrijd, competitie, evenement of andere activiteit mag deelnemen, in geen enkele hoedanigheid mag acteren of participeren binnen de Bond (noch enige bij de Bond aangesloten vereniging, club, team of andere rechtspersoon), noch enige (financiële) vergoedingen, zoals is bedoeld in artikel 49.2, mag ontvangen.
1.46. Verboden stof en/of verboden methode: (afbraakproducten van) een stof en/of methode die op de dopinglijst staat vermeld.
1.47. Vervallen wedstrijdresultaten: het ongeldig verklaren van de individuele resultaten van een sporter met betrekking tot een bepaalde wedstrijd, competitie of evenement, met alle daaruit voortvloeiende consequenties zoals het teruggeven van medailles, punten en prijzen(geld).
1.48. Voorlopige hoorzitting: een mondelinge behandeling die plaatsvindt in het kader van een door het bestuur te nemen ordemaatregel, en die is bedoeld is om de betreffende aangeslotene te informeren en hem gelegenheid te geven om schriftelijk of mondeling te worden gehoord.
1.49. Wedstrijd: een enkele race, competitie, spel of afzonderlijk nummer of onderdeel georganiseerd door of onder auspiciën van de Bond.
1.50. Whereabouts-fout: (a) het niet (correct, volledig en/of tijdig) verstrekken van de in artikel 6 bedoelde gegevens of (b) het missen van een dopingcontrole.
1.51. World Anti-Doping Code: de actuele door WADA vastgestelde World Anti-Doping Code, waarop dit reglement is gebaseerd.

Artikel 2   Doping

- 2.1**   In dit reglement wordt onder doping verstaan de overtredingen zoals vermeldt in artikel 3 tot en met artikel 10.
- 2.2**   Sporters, aangeslotenen en begeleidend personeel worden geacht de inhoud van dit reglement te kennen, te weten wanneer sprake is van een overtreding van dit reglement, alsmede bekend te zijn met de stoffen en methoden welke tot de dopinglijst behoren.

[2.1.]

In de volksmond wordt onder het begrip "doping" meestal een (prestatiebevorderende) verboden stof verstaan. Volgens het dopingreglement omvat het begrip doping veel meer dan alleen de verboden stof zelf. Niet alleen bij gebruik van verboden stoffen en/of verboden methoden is sprake van doping: *alle* overtredingen zoals genoemd in Titel II van het Dopingreglement worden gezien als "doping".

[2.2.]

Uit dit artikel vloeit voort dat sporters, aangeslotenen en begeleidend personeel zelf verantwoordelijk zijn voor hun kennis van de dopingregels zoals vastgelegd in het NDR en de daarbij behorende aanvullende regels (zoals de bijlagen en de International Standards) en in het bijzonder wanneer sprake is van een overtreding. Dit geldt ook voor minderjarigen (zie verder artikel 17).

Titel II Overtredingen

[Titel II]

Het doel van Titel II is het specificeren van de omstandigheden en gedragingen die behoren tot de overtredingen van dopingregels. Vervolging in dopingzaken kan plaatsvinden als er reden is om aan te nemen dat een of meer van deze specifieke regels zijn overtreden. In bepaalde gevallen is er een verplichting om bij het bestuur van de Bond en/of de Dopingautoriteit melding te maken van een dopingzaak (zie bijvoorbeeld artikel 33).

Artikel 3 Aanwezigheid verboden stof(fen) en/of verboden methoden

- 3.1. De aanwezigheid van een verboden stof en/of verboden methode, de afbraakproducten daarvan en/of markers in een monster van een sporter vormt een overtreding van dit reglement.**
- 3.2. Met uitzondering van de stoffen waarvoor een specifieke grenswaarde geldt op basis van de dopinglijst en/of de International Standard for Laboratories, is bij elke aanwezigheid van een verboden stof, een verboden methode, een afbraakproduct daarvan en/of een marker in een monster van een sporter, sprake van een overtreding van dit reglement.**
- 3.3. De dopinglijst of een andere International Standard, kan speciale criteria bevatten voor de beoordeling van (de aanwezigheid van en/of de aangetroffen hoeveelheid) verboden stoffen die ook door het lichaam zelf kunnen worden geproduceerd.**
- 3.4 Van aanwezigheid is sprake bij:**
  - a. een positieve uitslag na analyse van het A-monster waarbij de sporter heeft afgezien van het (laten) analyseren van het B-monster; en/of**
  - b. een positieve uitslag waarbij de analyse van het B-monster het resultaat van de analyse van het A-monster heeft bevestigd.**
- 3.5 Er is geen sprake van een overtreding indien de sporter beschikt(e) over een met betrekking tot de aangetroffen verboden stoffen en/of verboden methoden relevante en geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden heeft gehandeld.**
- 3.6 De Dopingautoriteit heeft het recht het B-monster te (laten) analyseren, ook als de betreffende sporter heeft afgezien van het (laten) analyseren van het B-monster.**
- 3.7 Het is de persoonlijke plicht van elke sporter ervoor te zorgen dat geen verboden stoffen, verboden methoden, de afbraakproducten daarvan en/of markers in zijn lichaam binnenkomen. Sporters zijn verantwoordelijk voor alle verboden stoffen, verboden methoden, de afbraakproducten daarvan en/of markers, die worden aangetroffen in hun monsters. Dientengevolge hoeft geen opzet, schuld, nalatigheid van of bewust gebruik tijdens de sporter te worden aangetoond om een overtreding inzake artikel 3 te kunnen vaststellen.**

3.8 Bij elke aanwezigheid van een verboden stof, een verboden methode, een afbraakproduct daarvan en/of een marker in een monster van een sporter, is sprake van een overtreding inzake artikel 3, ongeacht wanneer de betreffende verboden stoffen en/of verboden methoden zijn ingenomen, gebruikt of toegediend, tenzij de dopinglijst bepaalt dat de aanwezigheid van een verboden stof, een verboden methode, een afbraakproduct daarvan en/of een marker in een monster van een sporter buiten wedstrijdverband is toegestaan.

[3.1.]

Uitsluitend de dopinglijst bepaalt welke stoffen en/of methoden verboden zijn. Als een stof en/of methode op de dopinglijst staat vermeld, is sprake van een verboden stof en/of verboden methode en is (behoudens de in artikel 3 bedoelde uitzonderingen) automatisch sprake van een overtreding. Dit geldt evenzeer voor afbraakproducten en/of markers van verboden stoffen.

Wanneer naar aanleiding van een dopingcontrole een stof en/of een verboden methode wordt aangetroffen die op dat moment verboden is (d.w.z. bij een controle binnen wedstrijdverband een stof die volgens de dopinglijst binnen wedstrijdverband verboden is), dan is sprake van een overtreding, ongeacht de omstandigheid dat de betreffende stof mogelijk buiten wedstrijdverband is ingenomen of gebruikt.

[3.2.]

Voor een aantal stoffen is een grenswaarde bepaald. Indien de aanwezigheid van deze stoffen beneden de grenswaarde blijft, is geen sprake van een belastend analyseresultaat.

Bij verboden stoffen waarvoor een grenswaarde is vastgesteld (zie artikel 3 lid 2) is volgens artikel 1 lid 36 sprake van een positieve uitslag als uit de dopingcontrole blijkt dat in het urinemonster van betrokkene een verboden hoeveelheid van een verboden stof is aangetroffen. De "verboden hoeveelheid" betreft de in artikel 3 lid 2 genoemde grenswaarde, ofwel *threshold*. Als die waarde wordt overschreden, dan is sprake van een positieve uitslag (en, indien sprake is van het gestelde in artikel 12 lid 5, een overtreding).

Bij stoffen waarvoor een grenswaarde wordt gehanteerd (zie artikel 3.2) volstaat voor bevestiging van de uitslag van de analyse van het A-monster dat in het B-monster dezelfde (afbraakproducten, markers en/of metaboliëten van de) verboden stof worden aangetroffen. Voor bevestiging is niet vereist dat ook in het B-monster de grenswaarde wordt overschreden.

[3.5.]

Indien de sporter beschikt over een geldige dispensatie en conform de daaraan gestelde voorwaarden heeft gehandeld, is geen sprake van een overtreding.

[3.7.]

Voor overtredingen van een dopingregel waarbij sprake is van de aanwezigheid van een verboden stof en/of verboden methode bij een sporter geldt het principe van risicoaansprakelijkheid.

Volgens het principe van risicoaansprakelijkheid is per definitie sprake van een overtreding van dopingregels als een verboden stof wordt aangetroffen in een monster (waarbij voor bepaalde stoffen geldt dat er sprake moet zijn van de aanwezigheid van een verboden hoeveelheid), of een verboden methode is toegepast. Dit is een overtreding, ongeacht of de sporter (1) opzettelijk of onopzettelijk een verboden stof heeft gebruikt of verboden methode heeft toegepast, of (2) nalatig is geweest of (3) anderszins schuldig of (4)

onzorgvuldig is geweest, ongeacht de manier waarop de stof in het lichaam terecht is gekomen (als bijvoorbeeld de inname van stof X leidt tot de productie van stof Y en stof Y is verboden, dan is de sporter in overtreding als stof Y wordt aangetroffen) en ongeacht of de verboden stof een stimulerende/prestatiebevorderende werking heeft.

Legitimatie van het principe van risicoaansprakelijkheid: automatisch sprake van een overtreding, maar niet automatisch oplegging van de maximale straf

De regel van risicoaansprakelijkheid voor de aanwezigheid van een verboden stof in een monster, of toepassing van een verboden methode, met de mogelijkheid dat de sancties worden aangepast op grond van bepaalde omstandigheden van het geval biedt een redelijk evenwicht tussen enerzijds een effectief antidopingbeleid in het voordeel van alle sporters die 'clean' zijn, en anderzijds voldoende billijkheid in de uitzonderlijke gevallen waarin een verboden stof in het lichaam van een sporter terecht is gekomen zonder (aanmerkelijke) schuld of nalatigheid van de sporter. Het is belangrijk te benadrukken dat het bepalen of wel of niet sprake is van overtreding van dopingregels weliswaar gebeurt op basis van het principe van risicoaansprakelijkheid, maar dat niet automatisch een straf in de vorm van een bepaalde periode van uitsluiting wordt opgelegd.

[3.8.]

Uitsluitend de dopinglijst kan bepalen dat de aanwezigheid van een verboden stof (methode, afbraakproduct en/of marker) buiten wedstrijdverband is toegestaan.

Artikel 4 (Poging tot) gebruik verboden stoffen en/of verboden methoden

- 4.1. Gebruik of poging tot het gebruik van een verboden stof en/of een verboden methode vormt een overtreding van dit reglement. Het slagen of mislukken van (de poging tot) het gebruik van een verboden stof of verboden methode is niet relevant voor de beoordeling of sprake is van een overtreding.**
- 4.2. Indien bij een positieve uitslag de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigt, kan desondanks gebruik worden aangetoond, en derhalve sprake zijn van een overtreding van artikel 4, indien:**
  - a. sprake is van betrouwbare analytische gegevens afkomstig uit het A-monster; en**
  - b. een afdoende verklaring kan worden gegeven voor het ontbreken van de bevestiging van de positieve uitslag van de analyse van het A-monster. De initiële beoordeling of sprake is van een afdoende verklaring geschiedt door de Dopingautoriteit in het kader van de toepassing van Titel VII. De definitieve vaststelling of sprake is van een afdoende verklaring geschiedt door het bevoegde tuchtorgaan in het kader van de toepassing van Titel VIII en Titel IX.**
- 4.3. Er is geen sprake van een overtreding indien de sporter beschikt(e) over een met betrekking tot de gebruikte verboden stoffen en/of verboden methoden relevante en geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden heeft gehandeld.**
- 4.4. Het is de persoonlijke plicht van elke sporter ervoor te zorgen dat geen verboden stoffen, verboden methoden, afbraakproducten daarvan en/of markers zijn lichaam binnenkomen. Dientengevolge hoeft geen opzet, schuld, nalatigheid van of bewust gebruik door de sporter te worden**

aangetoond om een overtreding van artikel 4 te kunnen vaststellen. Om een poging tot gebruik te kunnen bewijzen, dient wel opzet zijdens de sporter te worden aangetoond.

[4.1.]

Het verbod op (poging tot het) 'gebruik' omvat zowel verboden stoffen als verboden methoden.

Anders dan bij het verbod op de aanwezigheid van een verboden stof zoals bedoeld in artikel 3, hoeft voor het bewijs van deze overtreding geen sprake te zijn van een belastend analyseresultaat. Als een sporter buiten wedstrijdverband een verboden stof gebruikt die niet verboden is buiten wedstrijdverband, is geen sprake van overtreding van dopingregels. Maar als dezelfde sporter vervolgens deelneemt aan een wedstrijd en daarbij wordt gecontroleerd, en bij die controle wordt de ("in competition") verboden stof geconstateerd, is wel sprake van een overtreding. Ook al kan de sporter aantonen dat hij de stof buiten wedstrijdverband heeft genomen.

[4.3.]

Uitsluitend indien de sporter beschikt over een geldige dispensatie en conform de daaraan gestelde voorwaarden heeft gehandeld, is geen sprake van een overtreding.

[4.4.]

'Gebruik' kan worden bewezen op basis van elke betrouwbare grond of bewijsmiddel, bijvoorbeeld door middel van bekentenissen, getuigenverklaringen, schriftelijk bewijs, laboratoriumuitslagen (die niet geheel voldoen aan het bewijs zoals is vereist voor de vaststelling van de aanwezigheid van een verboden stof), of andere bewijsmiddelen.

Het aantonen van 'Poging tot Gebruik' van een Verboden Stof en/of Verboden Methode vereist een bewijs van opzet van de kant van de Sporter. Het feit dat opzet is vereist om sprake te doen zijn van deze specifieke overtreding, doet geen afbreuk aan het principe van risicoaansprakelijkheid zoals dat is vastgelegd voor de overtredingen van artikel 3 (Aanwezigheid) en 4 (Gebruik). Met uitzondering van "poging tot Gebruik", waar het opzetvereiste geldt, hoeft voor die gevallen dus geen opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid te worden aangetoond.

Artikel 5 (Poging tot) gebrekkige medewerking

- 5.1. Het door de sporter (pogen te) weigeren een monster te produceren, te verstrekken en/of af te staan vormt een overtreding van dit reglement.**
- 5.2. Het door de sporter zonder zwaarwegende reden niet (tijdig) onderwerpen aan (enig element van) de dopingcontrole en/of het niet (tijdig) meewerken aan (enig element van) de dopingcontrole na daartoe (mondeling) te zijn aangewezen in de zin van artikel 25, alsmede een poging hiertoe, vormt een overtreding van dit reglement.**
- 5.3. Het door de sporter ontwijken van (enig element van) de dopingcontrole, alsmede een poging hiertoe, vormt een overtreding van dit reglement.**
- 5.4. Sporters, begeleiders, begeleidend personeel, aangeslotenen en bij de Bond aangesloten verenigingen en/of clubs zijn verplicht volledig, tijdig en ook overigens naar behoren hun medewerking aan de dopingcontrole te verlenen, aanwijzingen van de (assistent) dopingcontroleofficial op te**

volgen, alsmede gehoor te geven aan verzoeken van de (assistent) dopingcontroleofficial, waaronder in ieder geval het ondertekenen van het aanwijzing- en dopingcontroleformulier. Het niet nakomen van een of meer van deze verplichtingen vormt een overtreding van dit reglement.

[5.2.]

Voor het begaan van de overtreding als genoemd in artikel 5 lid 2 is het noodzakelijk dat de sporter is aangewezen voor een dopingcontrole. Een aanwijzing is het op de hoogte stellen van een sporter dat deze is geselecteerd voor een dopingcontrole. Op de aanwijzing en de daaropvolgende procedure, is de International Standard for Testing (IST) van toepassing. Zoals hiervoor reeds aangegeven (artikel 1.4), kan de aanwijzing mondeling of schriftelijk plaatsvinden. Beide vormen zijn rechtsgeldig, ook als de sporter het aanwijzingsformulier niet heeft ondertekend. De mondelinge melding of kennisgeving door een dopingcontroleofficial (DCO) of assistent-DCO (chaperonne) is reeds sprake van aanwijzing.

Bij het niet (kunnen) voltooien van de aanwijzingsprocedure als beschreven in de IST is wel degelijk sprake van een rechtsgeldige aanwijzing. Op het moment dat de DCO of chaperonne de sporter mondeling en/of schriftelijk meldt dat hij of zij is geselecteerd voor een dopingcontrole of een dopingcontrole moet ondergaan, is de betreffende sporter reeds aangewezen ter dopingcontrole.

Een sporter kan zich dus, bijvoorbeeld, niet onttrekken aan (een deel van) de aanwijzingsprocedure en vervolgens claimen dat vanwege een gebrekkige aanwijzing geen sprake kan zijn van een overtreding van artikel 5.

De overtredingen als genoemd in artikel 5 lid 1, lid 3 en lid 4 kunnen ook worden begaan zonder dat alle in de IST genoemde stappen voor de aanwijzing hebben plaatsgevonden. Bij die overtredingen gaat het om het zich onttrekken aan dopingcontroles in de meest ruime zin. Als er (nog) geen aanwijzing heeft plaatsgevonden, is de International Standard for Testing niet van toepassing: de International Standard for Testing word van kracht zodra de aanwijzing heeft plaats gevonden

[5.4.]

Het zich zonder geldige reden niet onderwerpen, het niet meewerken aan en/of ontwijken van enig element van de dopingcontrole in welke vorm dan ook, is verboden gedrag en vormt derhalve een overtreding. Zo is het bijvoorbeeld een overtreding als wordt vastgesteld dat een sporter zich heeft verstoep voor een dopingcontroleofficial die een dopingcontrole wilde gaan uitvoeren. Ook het niet volledig nakomen van de informatieverplichting door de sporter, anders dan de overtreding als genoemd in artikel 6, kan leiden tot een overtreding van het verbod van dit artikel.

Een overtreding op grond van 'weigeren of verzuimen mee te werken aan het afnemen van monsters' kan zowel zijn gebaseerd op opzet als op schuldig, nalatig of onzorgvuldig gedrag van de sporter, terwijl het ontwijken van de dopingcontrole duidt op opzettelijk gedrag van de sporter.

In dit artikel wordt ook de poging als overtreding benoemd. Een poging vereist opzet. Het opzetvereiste ziet op de handeling, en dus niet op de wil om de dopingregels te overtreden.

Artikel 6 Gebrekkige informatieverstrekking

6.1. Sporters die zijn opgenomen in de nationale Testing Pool zijn verplicht de Dopingautoriteit tijdig correcte en volledige whereabouts-informatie te

verstrekken, waaronder in ieder geval hun contact- en verblijfsgegevens. Indien een sporter in een aaneengesloten periode van achttien maanden drie whereabouts-fouten begaat, is sprake van een overtreding van dit reglement.

- 6.2.** Er is sprake van een overtreding van dit Dopingreglement als een sporter binnen een aaneengesloten periode van 18 maanden drie whereabouts-fouten begaat. Elke op correcte wijze door een bevoegde ADO vastgestelde whereabouts-fout telt als een whereabouts-fout mee voor het vaststellen of sprake is van drie whereabouts-fouten in een aaneengesloten periode van 18 maanden.
- 6.3.** De Whereabouts-bijlage, die deel uitmaakt van dit reglement, bepaalt onder meer:
- a. wat whereabouts-fouten zijn, en waaruit deze bestaan;
  - b. welke informatie de sporter dient aan te leveren;
  - c. de wijze, de frequentie, het tijdstip van het aanleveren van (wijzigingen van) de in het vorige lid bedoelde gegevens;
  - d. de wijze waarop de Dopingautoriteit doorgegeven informatie registreert en beoordeelt;
  - e. de wijze waarop de Dopingautoriteit het niet (correct, volledig en/of tijdig) verstrekken van informatie registreert en beoordeelt;
  - f. de wijze waarop de Dopingautoriteit het door sporters missen van een dopingcontrole registreert en beoordeelt;
  - g. de wijze waarop de Dopingautoriteit beoordeelt en besluit of sprake is van een whereabouts-fout;
  - h. de wijze waarop de Dopingautoriteit over de in dit artikel bedoelde aspecten communiceert met de sporter, de Bond en andere betrokkenen; en
  - i. nadere regelingen inzake het gestelde in artikel 6.
- 6.4.** De Whereabouts-bijlage wordt opgesteld door de Dopingautoriteit, en wordt vastgesteld door het bestuur.
- 6.5.** Wanneer de Dopingautoriteit dit verzoekt is het bondsbestuur behulpzaam bij het verstrekken van de namen van de leden voor de nationale Testing Pool en bij het verkrijgen van hun whereabouts-informatie.
- 6.6.** De sporter met een whereabouts-verplichting, die een ordemaatregel is opgelegd, is verplicht voor de periode dat deze ordemaatregel van toepassing is de in artikel 6.1 bedoelde gegevens te verschaffen.

[6.1.]

Onaangekondigde dopingcontroles buiten wedstrijdverband zijn essentieel voor effectieve dopingcontrole. Zonder nauwkeurige verblijfsgegevens van de sporter is deze manier van controle inefficiënt en soms zelfs onmogelijk. Dit artikel bepaalt dat sporters die zijn opgenomen in de nationale Testing Pool verplicht en verantwoordelijk zijn voor het verstrekken en actueel houden van hun contact- en verblijfsgegevens. Deze zogenaamde "whereabouts-verplichting" maakt mogelijk dat deze sporters effectief kunnen worden benaderd voor onaangekondigde dopingcontroles buiten wedstrijdverband. De eisen die aan de sporter worden gesteld, worden in Nederland bepaald door de Dopingautoriteit. Op internationaal niveau gebeurt dit door de Internationale Federatie of een buitenlandse anti-

dopingorganisatie. Hierdoor kan sprake zijn van enige flexibiliteit ten aanzien van de verschillende omstandigheden in verschillende sporten en landen.

Een overtreding van dit artikel kan zowel gebaseerd zijn op opzet, schuld, nalatigheid als onzorgvuldigheid van de sporter.

[6.3.]

Nadere uitwerking van dit artikel is opgenomen in de Whereabouts-bijlage.

Daaruit volgt onder meer dat een drietal fouten van de sporter binnen een periode van 18 maanden, hetzij uit de categorie gebrekkige informatieverstrekking (drie maal niet nakomen van een whereabouts-verplichting), hetzij uit de categorie "missed tests" volgens de International Standard for Testing (de sporter is drie maal niet beschikbaar voor een controle in het uur dat met de whereabouts is aangegeven), danwel een combinatie van fouten uit deze twee categorieën, leidt tot een overtreding van de dopingregels. Ook door bevoegde buitenlandse organisaties vastgestelde fouten tellen mee voor het vaststellen van het aantal fouten binnen de periode van 18 maanden.

Artikel 7 (Poging tot) manipuleren

7.1. Manipuleren of poging tot manipuleren, vormt een overtreding van dit reglement.

7.2. Onder manipuleren wordt verstaan:

- a. het aanpassen van enig deel van het dopingcontroleproces met onzuivere bedoelingen of op een oneerlijke manier;**
- b. ongewenste invloed uitoefenen op enig deel van het dopingcontroleproces;**
- c. zich op onjuiste wijze in het dopingcontroleproces mengen om resultaten aan te passen of de normale gang van zaken te hinderen;**
- d. het op enigerlei wijze vervalsen van een dispensatie(verzoek) en/of het op onjuiste wijze beïnvloeden en/of achterhouden van informatie die van belang is of kan zijn voor een dispensatie(verzoek);**
- e. het tegenwerken en/of misleiden van het dopingcontroleproces, alsmede het plegen van frauduleuze handelingen met betrekking tot dit proces; en/of**
- f. het (doen) verstrekken van valse informatie en/of gegevens aan de Dopingautoriteit en/of de Bond.**

[7.1.]

Dit artikel verbiedt gedrag dat het dopingcontrole- en/of dispensatieproces hindert, maar niet valt onder de verboden methoden of de gebrekkige medewerking. Het verbod geldt niet alleen voor sporters, maar voor een ieder op wie het dopingreglement van toepassing is. Het begrip manipuleren impliceert dat is gehandeld met een achterliggende bedoeling en derhalve moet hierbij sprake zijn van opzet.

[7.2.]

Voorbeelden van (poging tot) manipuleren zijn het wijzigen van identificatienummers op een dopingcontroleformulier tijdens een dopingcontrole, het weergeven van een valse naam op het dopingcontroleformulier, of het breken van een flesje met een urinemonster. Ook het doorgeven van onjuiste/frauduleuze informatie aan een bond of anti-doping organisatie, bijvoorbeeld in verband met het verkrijgen van een dispensatie (Therapeutic

Use Exemptions) of het zich (opzettelijk) onttrekken aan een dopingcontrole zijn voorbeelden van deze overtreding.

Artikel 8 (Poging tot) bezit

- 8.1. Bezit of poging bezit te verkrijgen, op enig moment of enige plaats, van een buiten wedstrijdverband verboden stof en/of verboden methode, vormt een overtreding van dit reglement.**
- 8.2. Bezit binnen wedstrijdverband of poging binnen wedstrijdverband bezit te verkrijgen, van enige binnen wedstrijdverband verboden stof en/of verboden methode, vormt een overtreding van dit reglement.**
- 8.3. Er is sprake van bezit wanneer:**
  - a. de aangeslotene het eigenlijke, fysieke bezit heeft van een verboden stof en/of een verboden methode;**
  - b. uitsluitend de aangeslotene controle heeft over de verboden stof en/of de verboden methode dan wel het terrein of de plaats waar de verboden stof en/of verboden methode zich bevindt, maar geen sprake is van het eigenlijke, fysieke bezit als bedoeld in artikel 8.3. sub a;**
  - c. niet uitsluitend de aangeslotene controle heeft over de verboden stof en/of verboden methode dan wel het terrein of de plaats waar de verboden stof en/of verboden methode zich bevindt, maar de aangeslotene zich bewust was van de aanwezigheid van de verboden stof en/of verboden methode en de bedoeling had daarover macht uit te oefenen; en/of**
  - d. de aangeslotene een of meer verboden stoffen en/of verboden methoden heeft aangeschaft, verworven of gekocht, via het internet en/of op andere wijze.**
- 8.4. Enkel en alleen bezit vormt geen overtreding van dit reglement, indien de aangeslotene voorafgaand aan het door hem ontvangen van enige kennisgeving omtrent een dopingzaak inzake bezit, concrete actie heeft ondernomen die aantoonst dat (i) het nimmer zijn intentie is geweest de bewuste verboden stoffen en/of verboden methoden te bezitten; en (ii) hij afstand heeft gedaan van zijn bezit door dit specifiek bij de Dopingautoriteit of een andere ADO te melden.**
- 8.5. Er is geen sprake van een overtreding indien:**
  - a. de aangeslotene kan aantonen dat het bezit, dan wel de poging tot bezit, voortvloeit uit en overeenstemt met een inzake de betreffende verboden stoffen en/of verboden methoden relevante en geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden is gehandeld; of**
  - b. de aangeslotene een andere acceptabele rechtvaardiging kan aantonen.**
- 8.6. (Poging tot) bezit van een buiten wedstrijdverband verboden stof en/of van een verboden methode door begeleidend personeel vormt een overtreding van dit reglement, tenzij:**
  - a. het begeleidend personeel kan aantonen dat het bezit, dan wel de poging tot bezit, voortvloeit uit en overeenstemt met een inzake de betreffende**

- verboden stoffen en/of verboden methoden relevante en geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden is gehandeld; of**
- b. het begeleidend personeel een andere acceptabele rechtvaardiging kan aantonen.**

[8.1.]

Dit artikel schept een verbod op (poging tot) bezit van een verboden stof en/of verboden methode dat van toepassing is op iedere aangeslotene. Het betreft hier derhalve niet alleen de sporters zelf, maar bijvoorbeeld ook het begeleidend personeel, coaches, teamartsen, et cetera. De definitie van bezit in het reglement is niet gelijk aan de definitie die het Burgerlijk Wetboek noemt. Het Dopingreglement hanteert de omschrijving uit de Code. Bezit van verboden stoffen wordt op deze wijze binnen de sport uniform gedefinieerd en gereguleerd. Het eigenlijke, fysieke bezit van een verboden stof en/of een verboden methode betekent, dat de verboden stof en/of verboden methode op het lichaam wordt gedragen of wordt vastgehouden.

[8.3.]

Lid 3 bepaalt uitputtend wanneer sprake is van bezit. Het bepaalde in sub c vereist opzet, evenals een Poging om bezit te verkrijgen.

Het tot het begrip bezit rekenen van "het uitsluitend de controle hebben over de verboden stof en/of methode dan wel het terrein of de plaats waar de verboden stof en/of verboden methode zich bevindt", maakt dat ook het bewaren in een rugzak of het thuis of op de eigen (hotel-)kamer aanwezig hebben van een verboden stof en/of verboden methode, een overtreding is.

Tot bezit wordt ook gerekend de situatie dat "niet uitsluitend de aangeslotene controle heeft over de verboden stof en/of methode dan wel het terrein of de plaats waar de verboden stof en/of methode zich bevindt, maar de aangeslotene zich bewust was van de aanwezigheid van de verboden stof en/of methode en de bedoeling had daarover macht uit te oefenen". Een voorbeeld van deze vorm van bezit is de aanwezigheid van een verboden stof en/of methode in de tas van een sporter in een kleedkamer. Daarbij is het moment waarop het bezit wordt ontdekt niet relevant, in die zin dat het voor de constatering van bezit niet uitmaakt of een sporter aanwezig is in de ruimte/kleedkamer dan wel op bijvoorbeeld het trainingsveld staat. Er is in dit geval slechts geen sprake van bezit als de eigendom van de tas wordt gedeeld. Gedeelde eigendom betekent dat twee of meer personen macht of zeggenschap over de eigendom uitoefenen, waarbij er voldoende mate van vrijheid moet zijn voor de personen om de eigendom te gebruiken of er afstand van te doen.

Volgens deze definities is sprake van een overtreding wegens bezit indien steroïden worden aangetroffen in de auto van een sporter, tenzij de sporter kan bewijzen dat iemand anders de auto heeft gebruikt. In dat geval moet de aanklagende partij (bijvoorbeeld de bond of de NADO) bewijzen dat de sporter, hoewel hij niet de exclusieve macht had over de auto, wist van de steroïden en van plan was macht over de steroïden te gaan uitoefenen. Zo geldt ook dat als de steroïden worden aangetroffen in een medicijnkastje in het gezamenlijke huis van een sporter en zijn echtgenote, de aanklager moet kunnen bewijzen dat de sporter wist dat de steroïden in het kastje lagen en dat de sporter van plan was macht over de steroïden te gaan uitoefenen.

Het verkrijgen van verboden stoffen en/of toegang krijgen tot verboden methoden is niet zo heel moeilijk. Degene die de aanschaf van verboden stoffen en/of verboden methoden doet, al dan niet via het internet, is volgens dit artikel in overtreding.

[8.4.]

Bezit vormt niet altijd een overtreding. Lid 4, lid 5 en lid 6 noemen de omstandigheden waarin geen sprake is van een overtreding. Geen rechtvaardigingsgrond is de uitleg dat de verboden stof in bezit is met als doel het aan een ander te geven, zonder dat sprake is van een aantoonbare medische reden (bijvoorbeeld een doktersrecept).

[8.5.]

In lid 5 sub a. wordt bedoeld de situatie dat sprake is van een Therapeutic Use Exemption (dispensatie) en dat de sporter ook heeft gehandeld volgens de voorwaarden waaronder deze dispensatie is gegeven.

Een rechtvaardiging zoals bedoeld in lid 5 sub b kan zijn de situatie dat een sporter kan aantonen dat hij op doktersvoorschrift medicijnen voor zijn kind in bezit heeft.

[8.6.]

Een rechtvaardiging kan gevonden worden in de situatie dat een teamarts bepaalde verboden stoffen in zijn bezit heeft voor acute noodgevallen.

Artikel 9 (Poging tot) handel

- 9.1. Handelen of poging tot handelen in enige verboden stof en/of verboden methode vormt een overtreding van dit reglement.**
- 9.2. Onder handel wordt verstaan het rechtstreeks en/of via een of meer derden fysiek, elektronisch en/of op enige andere wijze verkopen, verstrekken, vervoeren, versturen, leveren of verspreiden van een verboden stof en/of verboden methode aan en/of naar een sporter.**
- 9.3. De (poging tot) handel door medisch personeel of door andere aangeslotenen dan het begeleidend personeel in een of meer verboden stoffen en/of verboden methoden voor oprechte en legale therapeutische doeleinden wordt niet beschouwd als handel in de zin van dit reglement.**
- 9.4. Er is geen sprake van een overtreding indien:**
  - a. het begeleidend personeel kan aantonen dat de (poging tot) handel het gevolg is van een inzake de betreffende verboden stoffen en/of verboden methoden relevante en geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden is gehandeld; of**
  - b. het begeleidend personeel een andere acceptabele rechtvaardiging kan aanvoeren.**

[9.1.]

Handel, en de poging daartoe, impliceert een bedoeling van de aangeslotene. Derhalve is sprake van een opzetvereiste om te kunnen spreken van deze overtreding.

[9.2.]

De definitie van handel in het reglement is niet gelijk aan de definitie die de Geneesmiddelenwet noemt. Het reglement hanteert de omschrijving uit de Code. Handel in verboden stoffen wordt op deze wijze binnen de sport uniform gedefinieerd en gereguleerd.

[9.3.]

Voor medisch personeel en andere aangeslotenen dan het begeleidend personeel is een uitzondering gemaakt. Zij mogen handelen in verboden stoffen en/of methoden indien en voor zover (i) (hen) dat wettelijk is toegestaan, en (ii) sprake is van legale en oprechte medische doeleinden.

[9.4.]

Deze bepaling bevat een (niet-limitatieve) opsomming van de mogelijke rechtvaardigingsgronden. Voorwaarde is dat het begeleidend personeel deze rechtvaardigingsgrond aantoont.

Artikel 10 (Poging tot) toediening

- 10.1. Toediening of poging tot toediening, op enig moment of enige plaats, aan een sporter van een buiten wedstrijdverband verboden stof en/of verboden methode of assisteren bij, aanmoedigen tot, helpen bij, aanzetten tot, verhullen van of anderszins medeplichtig zijn aan doping, vormt een overtreding van dit reglement.**
- 10.2. Toediening of poging tot toediening binnen wedstrijdverband aan een sporter van een binnen wedstrijdverband verboden stof en/of verboden methode, vormt een overtreding van dit reglement.**
- 10.3. Er is geen sprake van een overtreding indien:**
- a. het begeleidend personeel kan aantonen dat de (poging tot) toediening gerechtvaardigd is op basis van een inzake de betreffende verboden stoffen en/of verboden methoden relevante en geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden is gehandeld; of**
  - b. het begeleidend personeel een andere acceptabele rechtvaardiging kan aantonen.**

[10.1.]

Dit artikel regelt de betrokkenheid van sporters bij doping. Deze betrokkenheid wordt door de Code zeer ruim geformuleerd en heeft niet alleen betrekking op begeleidend personeel. Deze verbodsbepaling is van toepassing op alle aangeslotenen. Wanneer op enige wijze sprake is van betrokkenheid bij (het helpen bij, aanmoedigen tot, verhullen van) doping, wordt deze verbodsbepaling overtreden, tenzij sprake is van een dispensatie of een andere rechtvaardigingsgrond.

[10.2.]

Toediening en de poging daartoe impliceert een bedoeling en vereist derhalve opzet.

Titel III Bewijs van doping

Artikel 11 Bewijslast

- 11.1. Op het bestuur rust de bewijslast dat een overtreding van dit reglement heeft plaatsgevonden. Het bewijs van de overtreding van dit reglement zal zijn geleverd, indien het bestuur deze overtreding genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt aan het tuchtorgaan, waarbij rekening gehouden wordt met de ernst van de geuite beschuldiging. Deze bewijslast houdt in alle zaken meer in dan alleen een afweging van waarschijnlijkheid, maar minder dan een onomstotelijk vaststaand bewijs.**
- 11.2. Door de aangeslotene die wordt beschuldigd van het overtreden van dit reglement aangedragen bewijs wordt gewogen op basis van een afweging van waarschijnlijkheid.**
- 11.3. Het vorige lid van dit artikel is niet van toepassing op de in artikel 40 en artikel 45 bedoelde situaties, voor zover dit reglement de bewijslast legt bij de aangeslotene. Op dergelijke situaties is de bewijslast als bedoeld in de slotzin van artikel 11.1, van toepassing.**
- 11.4. Indien artikel 11 en/of artikel 12 de bewijslast neerlegt bij de Bond, kan de Bond de Dopingautoriteit schriftelijk machtigen het benodigde bewijs te leveren.**
- 11.5. Voor de vaststelling dat sprake is van een overtreding van dit reglement kan één bewijsmiddel volstaan, mits dit bewijsmiddel voldoet aan de in dit reglement omtrent bewijs gestelde voorwaarden.**

[11.1.]

Tenzij in dit reglement anders vermeld geldt dat in een dopingzaak aan één van de volgende vier strafbaarheidsvereisten moet zijn voldaan:

1. opzet;
2. schuld;
3. nalatigheid;
4. onzorgvuldigheid.

In afwijking van de algemene regel, is de norm voor bewijs waaraan de bond zich moet houden, het genoegzaam aannemelijk maken van de overtreding. Hoewel de bewijslast formeel op de bond rust, is het in de praktijk de Dopingautoriteit die het bewijs aanlevert. In dopingzaken is algemeen geaccepteerd dat de NADO, in Nederland dus de Dopingautoriteit, feitelijk het bewijs aandraagt en ingaat op het verweer van de betrokken aangeslotene.

[11.2.]

De bewijslast voor de sporter is minder zwaar dan voor de instantie die de dopingzaak aanhangig maakt, dan wel de bewijslast draagt om aan te tonen dat sprake is van een overtreding. Voor de sporter geldt een afweging van waarschijnlijkheid. Met uitzondering van de situatie als genoemd in lid 3. Voor die situaties geldt dezelfde bewijslast als van de instantie die de dopingzaak aanhangig maakt.

[11.5.]

Bij de weging van bewijs spelen in de praktijk situaties waarin één verklaring van een official (bijvoorbeeld een dopingcontroleofficial) staat tegenover geen verklaring of een afwijkende verklaring van de sporter die wordt beschuldigd van een overtreding.

De Code gaat ervan uit dat in dergelijke gevallen de enkele verklaring van de official voldoende kan zijn om tot vaststelling van de overtreding te komen, ook als deze wordt tegengesproken door de sporter. Bijvoorbeeld in het geval van een overtreding van artikel 5 (gebrekkige medewerking), waarbij de dopingcontroleofficial als enige official betrokken is bij de afname van het urinemonster. Uiteraard mits wordt voldaan aan de norm voor de bewijslast (het genoegzaam aannemelijk maken).

Ook één verklaring van een getuige kan voldoende bewijs opleveren. Het adagium "één bewijs is geen bewijs" gaat bij dopingzaken dus niet op.

Artikel 12 Methoden voor het vaststellen van feiten en aannamen

- 12.1. Feiten die verband houden met overtredingen van dit reglement kunnen worden bewezen met elk betrouwbaar middel, waaronder in ieder geval een (enkele) bekentenis, een verklaring van een dopingcontroleofficial en het vergelijken en koppelen van (gegevens verkregen uit) DNA-materiaal. De beoordeling van de betrouwbaarheid van de bewijsmiddelen geschiedt door het bevoegde tuchtorgaan.**
- 12.2. De door WADA geaccrediteerde laboratoria en/of de op andere wijze door WADA goedgekeurde analyse-instituten worden verondersteld de analyse van monsters en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de International Standard for Laboratories. De betreffende sporter kan deze veronderstelling weerleggen door aan te tonen dat (i) een afwijking van deze International Standard heeft plaatsgevonden, die (ii) redelijkerwijs het belastende analyseresultaat of de feitelijke basis voor de overtreding van dit reglement kan hebben veroorzaakt.**
- 12.3. Als de betreffende sporter de in het vorige lid bedoelde veronderstelling weerlegt, door aan te tonen dat op de in dat lid bedoelde wijze van de International Standard for Laboratories is afgeweken, dient de Bond aan te tonen dat deze afwijking niet heeft geleid tot het belastende analyseresultaat.**
- 12.4. Afwijkingen van dit reglement en/of enige International Standard, die niet aantoonbaar hebben geleid tot het belastend analyseresultaat of de andere (vermoedelijke) overtredingen van dit reglement, maken de controleresultaten niet ongeldig. Indien de betreffende sporter aantoonbaar dat zodanig van de International Standards en/of dit reglement is afgeweken, dat redelijkerwijs mag worden aangenomen dat deze afwijkingen het belastende analyseresultaat of de feitelijke basis voor de overtreding van dit reglement hebben veroorzaakt, dient het bestuur aan te tonen dat deze afwijkingen niet het belastende analyseresultaat of de feitelijke basis voor de overtreding van dit reglement heeft/hebben veroorzaakt.**
- 12.5. Als in een dopingzaak geen sprake is van een afwijking van enige International Standard, dan wel enige afwijking niet het belastende analyseresultaat of de feitelijke basis voor de overtreding van dit reglement heeft veroorzaakt, vormt de positieve uitslag betrouwbaar en onomstotelijk bewijs dat sprake is van een overtreding van dit reglement.**

12.6. De in een juridische procedure niet-betwiste feiten, alsmede de door de oordelende instantie vastgestelde feiten kunnen worden gebruikt als bewijs in een dopingzaak, tenzij in voornoemde procedure beroep is aangetekend tegen de uitspraak of het oordeel, dan wel in voornoemde procedure aantoonbaar beginselen van behoorlijk procesrecht zijn geschonden.

12.7. Indien de betrokken aangeslotene gedurende de tuchtrechtelijke behandeling van een dopingzaak, in een situatie dat tegen hem zwaarwegend bewijs is overlegd (zoals controleresultaten en verklaringen van dopingcontroleofficials) weigert voor het bevoegde tuchtorgaan te verschijnen (in persoon of telefonisch) en weigert vragen van het tuchtorgaan met betrekking tot deze dopingzaak te beantwoorden, kan het tuchtorgaan hieruit een voor de betrokken aangeslotene negatieve conclusie trekken.

[12.1.]

Als aanvulling op artikel 11 lid 5, waarin staat dat één bewijsmiddel kan volstaan, bepaalt lid 1 van dit artikel dat elk betrouwbaar bewijsmiddel kan worden gebruikt om een overtreding te bewijzen. De in artikel 12 lid 1 genoemde voorbeelden van bewijsmiddelen zijn dan ook niet limitatief. Alleen voor de overtreding als genoemd in artikel 3 (aanwezigheid) geldt een gesloten systeem van bewijs, zowel voor de overtreding als voor de betwisting van het controleresultaat (zie lid 4 en 5 van dit artikel).

[12.2.]

Afwijkingen van een International Standard zijn alleen relevant voor zover deze de basis hebben kunnen vormen voor het vaststellen van een dopingovertreding. Een afwijking van een International Standard die redelijkerwijs niet de feitelijke basis voor de overtreding kan hebben veroorzaakt, maakt dat de aangeslotene zich daar niet met succes op kan beroepen. Het is dus aan de sporter te bewijzen dat (i) van de International Standard is afgeweken, én (ii) dat de afwijking redelijkerwijs het belastende analyseresultaat kan hebben veroorzaakt of de basis voor de overtreding kan zijn geweest.

[12.3.]

Als de sporter slaagt in de in lid 2 genoemde bewijsopdracht, verschuift de bewijslast naar de bond, die het rechtsprekende orgaan er vervolgens van moet overtuigen dat de afwijking van de International Standard geen invloed heeft gehad op het belastende analyseresultaat.

[12.4.]

De volgende International Standards zijn van toepassing:

1. Dopinglijst;
2. International Standard for Testing (IST);
3. International Standard for Laboratories (ISL);
4. International Standard for Therapeutic Use Exemptions (ISTUE);
5. International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information (ISPPPI).

[12.7.]

Artikel 12 lid 7 bepaalt dat het zwijgen door een sporter voor het tuchtorgaan aanleiding kan zijn om aan het zwijgen een voor de sporter negatieve conclusie te verbinden. Deze conclusie kan zijn dat de sporter er niet in is geslaagd tegenbewijs te leveren.

Titel IV Dopinglijst

Artikel 13 Dopinglijst

- 13.1. De geldige dopinglijst is steeds de meest recente door WADA vastgestelde en in werking getreden dopinglijst. De dopinglijst, noch enige op deze lijst voorkomende stof en/of methode kunnen in het kader van een dopingzaak ter discussie worden gesteld.**
- 13.2. Een nieuwe dopinglijst treedt als zodanig in werking op de daarvoor door WADA bepaalde datum.**
- 13.3. Iedere aangeslotene is verplicht zich op de hoogte te houden van de geldige dopinglijst, zoals gepubliceerd op de website van WADA en de Dopingautoriteit.**
- 13.4. De in de dopinglijst bedoelde ADO's betreffen voor de toepassing van dit reglement, in beginsel de Dopingautoriteit.**
- 13.5. Indien in de toepassing van dit reglement wordt gesproken van en/of over een verboden stof vallen hieronder, indien van toepassing, tevens de aan deze verboden stof verwante afbraakproducten en markers.**

[13.1.]

WADA stelt de dopinglijst (Prohibited List) op en publiceert deze. De dopinglijst is de hoeksteen van alle dopingregelgeving en is zowel internationaal als nationaal bindend voor alle partijen die de Code erkennen.

De dopinglijst vermeldt (i) alle stoffen en methoden die zijn verboden (zowel binnen wedstrijdverband als buiten wedstrijdverband), (ii) alle stoffen en methoden die alleen binnen wedstrijdverband verboden zijn, (iii) alle specifieke stoffen en (iv) de verboden stoffen voor specifieke sporten. Deze zijn verboden naast de voor alle sporten verboden stoffen (derhalve extra).

Een stof of methode wordt ook vermeld op de dopinglijst als WADA aan de hand van medisch of ander wetenschappelijk bewijs, farmacologisch effect of ervaring heeft vastgesteld dat de stof of methode het gebruik van andere verboden stoffen of verboden methoden zou kunnen maskeren.

Een stof komt in aanmerking voor vermelding op de dopinglijst als de stof een maskerend middel is of voldoet aan ten minste twee van de onderstaande drie criteria : (1) hij verbetert de sportprestaties in enige tak van sport of discipline of zou die kunnen verbeteren (2) hij is zeker of potentieel gevaarlijk voor de gezondheid, of (3) hij is in strijd met de geest van de sport. Geen van deze drie criteria is alleen een voldoende basis voor plaatsing van een stof op de dopinglijst. Als de voorwaarde dat een stof of methode de prestaties kan verbeteren als enig criterium voldoende zou zijn, zouden bijvoorbeeld lichamelijke en mentale training, rood vlees, koolhydraatrijk voedsel en training op grote hoogte ook verboden moeten worden. Als een stof of methode aan alle drie de criteria moet voldoen, levert dat ook niet de gewenste resultaten op. Het gebruik van genetische transfertechnologie om de sportprestaties sterk te verbeteren moet worden verboden omdat het in strijd is met de geest van de sport, of het nu schadelijk is of niet. Op dezelfde manier is het gebruik van potentieel schadelijke stoffen zonder therapeutische rechtvaardiging, omdat met ten

onrechte denkt dat deze de sportprestaties verbeteren, zeker in strijd met de geest van de sport. Daarbij is niet van belang of de sporter er nu wel of niet beter door presteert.

Binnen het systeem van de dopingregelgeving staat in een dopingzaak niet ter discussie waarom of hoe een stof, dan wel methode op de dopinglijst is terecht gekomen. Het betoog van een sporter of (een orgaan van) een bond dat bepaalde stoffen of methoden niet op de dopinglijst behoren te staan, heeft in een dopingzaak geen effect. De vraag of een stof in een bepaald geval voldoet aan de criteria zoals hierboven vermeld, kan niet worden aangevoerd als verdediging in het geval van een overtreding van een dopingregel. Het is dan ook niet relevant of de aangetroffen verboden stof in die betreffende sport de prestaties wel of niet had kunnen verbeteren. Er is altijd sprake van doping als een stof van de dopinglijst wordt aangetroffen.

Het mogelijk ontbreken van de prestatiebevorderende werking van een stof in een bepaalde tak van sport of discipline is niet relevant voor het kunnen vaststellen van de overtreding, noch voor de bepaling van de hoogte van de strafmaat, tenzij in het reglement specifiek anders is aangegeven.

[13.2.]

De dopinglijst wordt, zodra daar aanleiding voor is, door WADA direct herzien en gepubliceerd. Om een zekere regelmaat te waarborgen wordt echter door WADA jaarlijks een nieuwe lijst gepubliceerd, ongeacht of wijzigingen in de dopinglijst zijn aangebracht. Dit gebeurt in de praktijk op 1 oktober van elk jaar, waarna de lijst per 1 januari van het nieuwe jaar van kracht wordt. Voor elke aangeslotene geldt dat de dopinglijst direct vanaf de door WADA bepaalde ingangsdatum van kracht is. Er geldt geen "wachttijd" voor de inwerkingtreding op nationaal niveau en er is dus richting de aangeslotenen geen verdere actie van WADA, de Dopingautoriteit of de nationale bond nodig.

[13.3.]

Op de website van WADA staat altijd de meest recente versie van de dopinglijst.

Artikel 14   Dispensatie

- 14.1. Het gebruik van verboden stoffen en/of verboden methoden is, behoudens de uitzonderingen als bepaald in de Dispensatiebijlage en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, slechts toegestaan indien de sporter voor voornoemd gebruik van een bevoegd orgaan of bevoegde organisatie een dispensatie heeft verkregen en handelt, dan wel heeft gehandeld in overeenstemming met de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden.**
- 14.2. Dispensatieverzoeken worden behandeld, beoordeeld en verleend volgens de International Standard for Therapeutic Use Exemptions en overeenkomstig het gestelde in de Dispensatiebijlage. Deze bijlage wordt vastgesteld door de Dopingautoriteit.**
- 14.3. Indien een sporter met betrekking tot een belastend analyseresultaat, beschikt over een met betrekking tot de aangetroffen verboden stoffen en/of verboden methoden relevante en geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, en conform de aan deze dispensatie verbonden voorwaarden heeft gehandeld, is sprake van een negatieve uitslag.**

14.4. Indien een aangeslotene in een dopingzaak aanvoert dat sprake is (geweest) van het gebruik, het bezit en/of de toediening van een of meer verboden stoffen en/of verboden methoden voor een of meer (legitieme) therapeutische redenen en/of doeleinden, dan dient de betrokken aangeslotene deze (legitieme) therapeutische redenen en/of doeleinden aan te tonen.

14.5. Op basis van de bij dit reglement behorende Dispensatiebijlage en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions, kunnen voor sporters die niet zijn opgenomen in de nationale testing pool aangepaste regels of eisen gelden inzake dispensatie(verzoeken).

14.6. Aangeslotenen zijn gebonden aan besluiten van de Geneesmiddelen Dispensatie Sporter (GDS)-commissie.

[14.1.]

Het gebruik van de stoffen en methoden die op de dopinglijst staan, is in beginsel verboden.

[14.2.]

Slechts op basis van een conform International Standard for Therapeutic Use Exemptions en/of de Dispensatiebijlage (behorend bij het dopingreglement) verleende dispensatie, is gebruik van stoffen en methoden die op de dopinglijst staan toegestaan. Een dispensatie wordt altijd voor een bepaalde duur en onder bepaalde voorwaarden verleend. Indien de betreffende sporter niet handelt in overeenstemming met deze voorwaarden, is bij gebruik of aanwezigheid van een verboden stof of methode wél sprake van een overtreding. Dispensatie is mogelijk in geval van gebruik vanwege medische noodzaak. In de dispensatieregeling wordt een onderscheid gemaakt tussen sporters die behoren tot de Testing Pool van de Internationale Federaties, sporters die behoren tot de Testing Pool van de Dopingautoriteit en sporters die tot geen van deze categorieën behoren.

WADA heeft een Internationale standaard voor therapeutisch gebruik vastgesteld (International Standard for Therapeutic Use Exemptions).

Als dispensatie voor therapeutisch gebruik is geweigerd of verleend in strijd met de International Standard, kan die beslissing worden herroepen door WADA. WADA kan dit op eigen initiatief doen, of op verzoek van de sporter.

Daarna kan er beroep worden aangetekend op de wijze als voorzien in artikel 58 (Beroep dispensaties).

Als het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik wordt teruggedraaid, gebeurt dat niet met terugwerkende kracht en maakt het de wedstrijdresultaten van de sporter gedurende de periode dat de dispensatie voor therapeutisch gebruik van kracht was niet ongeldig.

[14.5.]

Sporters die deel uitmaken van de Testing Pool van de Dopingautoriteit dienen in geval van gebruik van een stof of methode die op de dopinglijst staat, vanaf het moment dat bekend wordt gemaakt dat zij deel uitmaken van de Testing Pool, voorafgaand aan het gebruik van het betreffende middel conform hetgeen is bepaald in de Dispensatiebijlage een dispensatieverzoek in te dienen bij de Geneesmiddelen Dispensatie Sporter-commissie.

Sporters die niet behoren tot de Testing Pool van de Dopingautoriteit hoeven dit niet vooraf te doen en kunnen achteraf nog in aanmerking komen voor dispensatie, tenzij zij deel uitmaken van de Testing Pool van de internationale federatie in welk geval de regels van de

internationale federatie moeten worden gevolgd. De sporters die niet behoren tot de Testing Pool *kunnen* overigens ook vooraf dispensatie aanvragen.

[14.6.]

Artikel 14.6 waarborgt dat besluiten van de GDS commissie de aangeslotenen ook daadwerkelijk binden.

Titel V   Algemeen

Artikel 15   Dopingautoriteit

15.1. De Dopingautoriteit is de NADO in de zin van dit reglement en de World Anti-Doping Code.

15.2. De Dopingautoriteit heeft de volgende taken en bevoegdheden:

- a. het doen van onderzoek naar mogelijke dopingzaken in binnen- en buitenland, het in dit verband beleggen van hoorzittingen, alsmede het in dit verband uitwisselen van kennis en informatie met binnen- en buitenlandse ADO's;
- b. het bewaken van en toezicht houden op de correcte toepassing van dit reglement en de World Anti-Doping Code, alsmede het in dit kader daar waar nodig corrigeren en interveniëren (bijvoorbeeld door middel van het gebruik maken van het beroepsrecht);
- c. het beheren van de nationale testing pool;
- d. het beheren van de whereabouts-informatie, alsmede het toepassen van de Whereabouts-bijlage;
- e. het verwerken, behandelen en beoordelen van dispensatieverzoeken, het verlenen van dispensaties, alsmede het toepassen van de Dispensatiebijlage;
- f. het plannen en uitvoeren van dopingcontroles, het laten analyseren van monsters;
- g. het doen van aangifte in dopingzaken;
- h. het deelnemen aan de tuchtrechtelijke behandeling van dopingzaken;
- i. (in gevallen als bedoeld in artikel 11.4) het zorgdragen voor de bewijsvoering;
- j. het recht tot het instellen van beroep tegen besluiten genomen in dopingzaken;
- k. het toezicht houden op de correcte uitvoering en naleving van opgelegde sancties;
- l. het samenwerken met politie, justitie, douane, de Inspectie Gezondheidszorg en andere justitiële instellingen met betrekking tot mogelijke dopingzaken, alsmede het uitwisselen van informatie met deze instanties inzake mogelijke dopingzaken.
- m. het beheren van biologische/biomedische paspoorten, waaronder het plannen en (laten) uitvoeren van monsterafname in dit verband, het (laten) analyseren van monsters, het (laten) beoordelen en/of vergelijken van resultaten, het benoemen van een commissie die de relevante gegevens beoordeelt, en alle andere aspecten zoals deze zijn bepaald in de Bijlage inzake het biologische paspoort en/of de richtlijnen voor dergelijke paspoorten zoals opgesteld door WADA.

15.3. De bijlage inzake het biologische paspoort wordt vastgesteld door de Dopingautoriteit.

15.4. De Dispensatiebijlage wordt toegepast door de Geneesmiddelen Dispensatie Sporter (GDS)-commissie. De Dopingautoriteit stelt deze commissie in. Samenstelling, werkwijze, besluitvorming en andere noodzakelijke aspecten met betrekking tot de GDS-commissie worden bepaald door de

Dopingautoriteit voor zover deze aspecten niet zijn bepaald in de Dispensatiebijlage.

15.5. De Dopingautoriteit ontvangt alle documenten, correspondentie en informatie inzake de tuchtrechtelijke behandeling welke de betrokken aangeslotene en het tuchtorgaan ontvangen. De Bond, dan wel het tuchtorgaan stellen de Dopingautoriteit op hetzelfde moment in bezit van alle documenten, correspondentie en informatie als de andere betrokken partijen, alsook van alle documenten, correspondentie en informatie welke de betrokken aangeslotene aan de Bond en/of het tuchtorgaan doet toekomen.

[15.1.]

De Code verplicht alle anti-dopingorganisaties (ADO's) de in de Code opgenomen taken en anti-dopingregels uit te voeren en geeft daarbij onder andere aan welke bevoegdheden aan de Nationale Anti-Doping Organisaties (NADO's) moeten worden toegekend. Voor Nederland is de Dopingautoriteit de Nationale Anti-Doping Organisatie zoals bedoeld in de Code. Aan de Dopingautoriteit komen vergaande bevoegdheden toe, waaronder onderzoeks- en opsporingsbevoegdheden en tal van bevoegdheden in het kader van de tuchtrechtspraak. De Dopingautoriteit is onder andere zelfstandig bevoegd in beroep te gaan tegen uitspraken van tuchtorganen in dopingzaken. De rol in tuchtzaken kan ook zijn die van (getuige)deskundige.

[15.2.]

De opsomming van artikel 15 lid 2 is niet limitatief. De Code kan nog aanvullende taken/bevoegdheden bevatten.

[15.5.]

Door deze verplichting wordt de Dopingautoriteit geïnformeerd over elke dopingzaak in Nederland.

Artikel 16   Privacy

16.1. Het maken van opnamen in beeld of geluid van de dopingcontrole, alsmede het tonen, weergeven of openbaar maken van beeld- en/of geluidsopnamen van de dopingcontrole, is slechts toegestaan na toestemming van de betrokken sporter en de dopingcontrole-uitvoerende organisatie.

16.2. Persoonsgegevens van sporters, waaronder hun whereabouts-informatie, dispensatiegegevens en controleresultaten, (kunnen) worden verzonden aan de Bond, de dopingcontrole-uitvoerende organisaties, laboratoria en relevante ADO's, waaronder in ieder geval de Dopingautoriteit, de internationale federaties, alsmede WADA.

16.3. De Dopingautoriteit en de Bond verspreiden informatie inzake controleresultaten en/of dopingzaken in overeenstemming met het daaromtrent bepaalde in dit reglement, de World Anti-Doping Code en/of een of meer International Standards.

[16.1.]

Sporters hebben recht op bescherming van hun privacy. Allereerst betekent dit dat deze privacy bij de uitvoering van dopingcontroles waar mogelijk moet worden gewaarborgd.

Daarbij valt te denken aan de toegang tot, alsmede inrichting en afscherming van het dopingcontrolestation.

Lid 1 regelt het toestemmingsvereiste voor het maken, weergeven of openbaar maken van opnamen in beeld of geluid van de dopingcontrole.

Ten aanzien van de toestemming voor het verwerken van de persoonsgegevens van de sporter is in het reglement niets expliciet bepaald. Uitgangspunt is dat de sporter met het aangaan van het lidmaatschap van zijn bond, toestemming geeft voor het verwerken van zijn persoonsgegevens binnen de reguliere verenigingsactiviteiten, dopingcontroles daaronder begrepen. Wanneer geen sprake is van lidmaatschap, geschiedt de toestemming op basis van het van toepassing verklaren van voorwaarden/bepalingen ten aanzien van dopingcontroles bij deelname aan wedstrijden en/of evenementen. Hier geldt derhalve een contractuele basis voor de toestemming.

De relevante International Standard (ISPPPI) geeft een nadere uitwerking van de privacywaarborgen die zijn opgenomen in de Code. Het niet (volledig) naleven van deze Internationale standaard kan geen gevolgen hebben voor een uitspraak in een dopingzaak. Immers, er kan nooit sprake zijn van enige invloed op het controleresultaat en/of de dopingovertreding.

Artikel 17 Minderjarigheid

17.1. Indien de statuten en reglementen van de Bond inzake rechten en plichten geen onderscheid kennen of aanbrengen tussen minderjarige en meerderjarige aangeslotenen, gelden alle in dit reglement opgenomen rechten en plichten gelijk voor minderjarige en meerderjarige aangeslotenen, tenzij dit reglement en/of een of meer International Standards specifiek anders bepalen.

17.2. Onverminderd het gestelde in het vorige lid, kunnen leeftijd en gebrek aan ervaring factoren zijn, die voor zover het minderjarigen betreft, bij de toepassing van artikel 39.4, artikel 40, artikel 41 en artikel 42, worden meegewogen bij het bepalen van de mate van schuld.

[17.1.]

De regels van een bond zijn in beginsel gelijk van toepassing op minderjarige en meerderjarige leden. Op dopinggebied is dat niet anders. Het dopingreglement maakt geen onderscheid in leeftijd. Jeugdige leeftijd is dan ook irrelevant voor gebondenheid aan de dopingregels en ontslaat een sporter dan ook niet van zijn verantwoordelijkheid voor de kennis van de dopingregels.

Het maken van onderscheid, door minderjarige sporters standaard bijvoorbeeld geen periode van uitsluiting of een significant kortere periode van uitsluiting op te leggen, zou zowel nationaal als internationaal tot ongewenste situaties kunnen leiden. De volgende mogelijke gevolgen zijn te noemen:

1. Indien Nederlandse sportbonden hun minderjarige leden bij een dopingovertreding niet uitsluiten van deelname aan wedstrijden, kan dit betekenen dat de betreffende internationale federatie:

- die uitspraak/sanctie niet erkent;
- de dopingzaak door een eigen tuchtorgaan opnieuw laat behandelen om zelf tot een (internationaal geldende) uitspraak te komen; of
- Nederlandse sporters niet in internationale wedstrijden en evenementen laat uitkomen.

2. Er zou een zekere mate van misbruik mogelijk zijn als een minderjarige sporter niet uitgesloten zou kunnen worden. Een minderjarige zou door het vermijden van wedstrijden weliswaar niet dopingcontroles (immers ook buiten wedstrijdverband) kunnen ontwijken, maar daarvan geen consequenties ondervinden (geen schorsing en geen diskwalificatie). Het gebruik zou daardoor vanwege de prestatieverbeterende werking op langere termijn vruchten kunnen afwerpen bij wedstrijden.

3. Leeftijdsonderscheid kan redelijk lijken, maar kan dat tegelijkertijd niet zijn ten opzichte van de medesporters (mogelijk van vergelijkbare, maar net niet minderjarige leeftijd).

[17.2.]

Minderjarigheid kan, onder hele specifieke omstandigheden, wel van invloed zijn bij de vaststelling van de hoogte van een straf. Dit lid bepaalt dat het tuchtorgaan in de strafmaat rekening kan houden met de leeftijd van de sporter (bij de afweging of in casu sprake is van (aanmerkelijke) schuld of nalatigheid).

Met het toepassen van minderjarigheid als argument om tot verlaging van de strafmaat te komen, moet uiterst voorzichtig worden omgegaan. Het element kan worden meegewogen, maar zal slechts bij hoge uitzondering mogen leiden tot significant verschil bij de vaststelling van de strafmaat. Zo zal minderjarigheid bij deelname van de minderjarige aan een evenement voor senioren in beginsel niet kunnen leiden tot matiging van de straf.

Artikel 18   Kosten

- 18.1. Voor zover het de uitvoering van de analyse betreft, voldoet de sporter de kosten van het in artikel 28 bedoelde onderzoek van het B-monster, tenzij:**
- a. de analyse van het B-monster geschiedt op verzoek van de Dopingautoriteit, in welk geval de bedoelde kosten, ongeacht het analyseresultaat, voor rekening komen van de Dopingautoriteit; dan wel**
  - b. de uitslag van de analyse van het B-monster de uitslag van het A-monster niet bevestigt, in welk geval de bedoelde kosten voor rekening van de Dopingautoriteit komen.**
- 18.2. De overige kosten die de sporter maakt in het kader van het laten analyseren van het B-monster, zoals het aanwezig zijn van de sporter zelf en/of een door hem aangewezen persoon in het laboratorium, komen voor rekening van bedoelde sporter.**
- 18.3. De kosten die de aangeslotene maakt in het kader van diens verdediging bij een dopingzaak, komen voor eigen rekening, tenzij een bevoegd tuchtorgaan, arbitragecollege of rechter anders beslist.**
- 18.4. Kosten die worden gemaakt in het kader van het onderzoeken van een atypische bevinding conform hetgeen dit reglement en/of de dopinglijst bepalen, komen voor rekening van de Bond, tenzij dit onderzoek aantoont dat de sporter dit reglement heeft overtreden, in welk geval de kosten voor rekening van de sporter komen.**
- 18.5. De kosten die verbonden zijn aan het in artikel 29.2 sub c bedoelde documentatiepakket (zowel inzake het A-monster als het B-monster), komen voor rekening van de sporter, tenzij een bevoegd tuchtorgaan besluit dat de betrokken sporter zich niet schuldig heeft gemaakt aan een overtreding van dit reglement.**

[18.1.]

Met de uitvoering van een dopingcontrole hangen aanzienlijke kosten samen. Voor een groot deel worden de kosten gedragen door de opdrachtgever of initiatiefnemer voor de controle. De sporter draagt alleen de kosten van de analyse van het B-monster indien deze analyse op zijn verzoek wordt uitgevoerd, tenzij de analyse van het A-monster niet door het B-monster wordt bevestigd. In dat laatste geval betaalt de bond de kosten van de analyse van het B-monster.

[18.3.]

De kosten die een sporter maakt voor zijn advocaat of deskundige draagt hij zelf, tenzij het behandelende rechtsprekende orgaan daarover anders beslist. Als een sporter besluit naar het CAS te gaan, draagt hij ook de kosten van de procedure, waarbij het CAS in zijn uitspraak, afhankelijk van het oordeel, een kostenveroordeling kan opleggen.

[18.5.]

De sporter draagt de kosten van het documentatiepakket indien hij om toezending hiervan verzoekt. Als het tuchtorgaan oordeelt dat geen sprake is van een dopingovertreding, worden deze kosten aan de sporter terugbetaald zodra de uitspraak definitief is geworden.

Artikel 19   Jurisdictie/Toepassing

- 19.1. Als op het moment van het ontstaan van een dopingzaak, de betreffende persoon valt onder de definitie van sporter, aangeslotene en/of begeleidend personeel, dan blijft dit reglement voor de duur van de (tuchtrechtelijke) afhandeling van deze dopingzaak, inclusief de eventuele beroepen, onverkort op hem van toepassing, ook indien een of meer veranderingen in zijn status optreden, bijvoorbeeld door het beëindigen van zijn lidmaatschap bij de Bond en/of het beëindigen van een (arbeids)overeenkomst.**
- 19.2. De Dopingautoriteit kan alle deelnemers aan onder auspiciën van (i) de Bond, dan wel (ii) een bij de Bond aangesloten rechtspersoon, georganiseerde wedstrijden controleren, ook buiten wedstrijdverband voor aanvang of na afloop van een wedstrijd of evenement.**
- 19.3. Tijdens nationale evenementen worden dopingcontroles geïnitieerd, georganiseerd en gecoördineerd door de Dopingautoriteit.**
- 19.4. De volgende organisaties hebben het recht dopingcontroles binnen wedstrijdverband uit te (laten) voeren bij sporters:**
- a. de Bond;**
  - b. de Dopingautoriteit;**
  - c. de internationale federatie (bij evenementen georganiseerd onder auspiciën van deze federatie);**
  - d. de Dopingautoriteit bij onder auspiciën van de internationale federatie georganiseerde wedstrijden en/of evenementen in Nederland, indien (i) de betreffende internationale federatie bij die evenementen geen dopingcontroles uitvoert, dan wel (ii) Dopingautoriteit wordt verzocht namens de internationale federatie dopingcontroles uit te voeren; en**
  - e. enige andere organisatie met de wettelijke of reglementaire bevoegdheid dopingcontroles uit te (laten) voeren in het kader van een wedstrijd of evenement waarin een sporter uitkomt (bijvoorbeeld de organisatie die**

een bepaald evenement organiseert).

- 19.5. Naast de Bond hebben de volgende organisaties het recht dopingcontroles buiten wedstrijdverband uit te (laten) voeren bij sporters:**
- a. de internationale federatie;
  - b. WADA;
  - c. de Dopingautoriteit; en
  - d. enige andere organisatie met de wettelijke of reglementaire bevoegdheid dopingcontroles buiten wedstrijdverband uit te (laten) voeren.
- 19.6. Dit reglement is niet van toepassing op door of onder auspiciën van de internationale federatie, in Nederland georganiseerde wedstrijden en/of evenementen, alsmede de door of namens deze federaties uit te voeren, dan wel uitgevoerde dopingcontroles binnen en/of buiten wedstrijdverband, tenzij de (reglementen van de) betreffende internationale federatie anders bepalen en/of sprake is van het gestelde in artikel 19.4 sub d.**
- 19.7. Controleresultaten voortvloeiend uit een (i) niet door of namens de Dopingautoriteit en/of de Bond uitgevoerde dopingcontrole, dan wel uit een (ii) dopingcontrole die niet is uitgevoerd bij een onder de auspiciën van de Bond georganiseerde wedstrijd kunnen, eventueel met uitzondering van het gestelde in artikel 37, (tuchtrechtelijk) worden afgehandeld overeenkomstig het gestelde in dit reglement (indien nodig inclusief het gestelde in Titel VII).**
In voorkomende gevallen dient de Bond, direct na hieromtrent op de hoogte te zijn gesteld door de betreffende internationale federatie, de Dopingautoriteit schriftelijk te informeren over alle controleresultaten, alsmede in bezit te stellen van alle bij de betreffende zaken horende documentatie.
- 19.8. Als een sporter door een niet-bevoegde instantie is gecontroleerd, en deze controle leidt tot een atypische bevinding of een belastend analyseresultaat, is dit reglement van toepassing, en zijn de Dopingautoriteit en de Bond overeenkomstig het in dit reglement gestelde bevoegd deze dopingzaak (tuchtrechtelijk) af te handelen.**
- 19.9. (Assistent) dopingcontroleofficials zijn bevoegd tot het verrichten van opsporingshandelingen betreffende overtredingen van dit reglement, voor zover hieraan geen wettelijke beperkingen in de weg staan.**
- 19.10. De Dopingautoriteit kan in het kader van het onderzoeken van een of meer dopingzaken, informatie uitwisselen met (internationale) sportorganisaties, buitenlandse ADO's, WADA en, waar toegestaan, met (internationale) opsporingsinstanties en justitiële instellingen.**
- 19.11. De Dopingautoriteit kan op verzoek van een of meer buitenlandse ADO's, dan wel op eigen initiatief, dopingzaken betreffende niet-aangeslotenen onderzoeken, voor zover deze niet-aangeslotenen wel onder de jurisdictie van een buitenlandse ADO vallen of hebben gevallen.**
- 19.12. Indien een tuchtorgaan oordeelt dat het niet bevoegd is van een dopingzaak kennis te nemen, dan wel bepaalt dat de Bond en/of de Dopingautoriteit in**

de voorliggende zaak geen jurisdictie hebben, dan komt deze jurisdictie automatisch toe aan de internationale federatie.

19.13. Iedere aangeslotene is verplicht mee te werken aan een onderzoek van de Dopingautoriteit naar dopinggeruchten en vermeende dopingzaken.

Algemeen

De strijd tegen doping kan alleen effectief zijn als de nationale en internationale sportorganisaties krachtige programma's uitvoeren, zowel op internationaal als op nationaal niveau. In plaats van de verantwoordelijkheden van de ene organisatie te beperken om de andere organisatie exclusieve autoriteit te geven, is de Code erop gericht om een grote mate van algehele harmonisatie te creëren en regels op te stellen voor samenwerking op bepaalde gebieden. Er is dus in beginsel geen hiërarchie tussen de verschillende nationale en internationale bonden en federaties.

[19.2.]

Dit lid geeft aan dat de Dopingautoriteit een zelfstandige bevoegdheid heeft om binnen en buiten wedstrijdverband dopingcontroles in te zetten en uit te voeren bij sporters. Bij nationale evenementen (bijvoorbeeld NK's) liggen de bevoegdheden die samenhangen met het uitvoeren van dopingcontroles volledig bij de Dopingautoriteit.

[19.5.]

Dit lid bevat een opsomming van de organisaties die de bevoegdheid (kunnen) hebben tot het uitvoeren van dopingcontroles. Afhankelijk van de locatie waar de sporter zich bevindt, alsmede de tak van sport en/of het evenement waarin de sporter participeert, beschikken verschillende organisaties over de bevoegdheid een controle uit te (laten) voeren.

[19.6.]

Het reglement is in beginsel niet van toepassing als het gaat om evenementen in Nederland die onder auspiciën van een internationale federatie worden georganiseerd. Tevens zijn uitgesloten de door of namens deze internationale federaties uitgevoerde in- en out of competition controles, tenzij dit reglement expliciet van toepassing is verklaard in het reglement van de internationale federatie. Het Dopingreglement is ook van toepassing als de Dopingautoriteit controles uitvoert tijdens internationale evenementen als de internationale federatie deze niet uitvoert, of de Dopingautoriteit hierom heeft verzocht.

[19.7.]

Dit lid voorziet (o.a.) in de situatie dat een Nederlandse sporter wordt gecontroleerd in het buitenland door een daartoe bevoegde organisatie (bijvoorbeeld de anti-doping organisatie van dat land). Indien uit deze controle (het vermoeden van) een overtreding voortvloeit, kan een dopingzaak tegen de sporter worden aanhangig gemaakt. Het kan hierbij gaan om alle overtredingen. Dus bijvoorbeeld een overtreding met betrekking tot een verboden stof (na laboratoriumanalyse), maar het kan ook gaan om een (poging tot) gebrekkige medewerking.

[19.8.]

Dit lid garandeert dat sporters die zijn gecontroleerd door welke instantie dan ook, bevoegd of onbevoegd, altijd op basis van het dopingreglement ter verantwoording kunnen worden geroepen indien er een belastend analyseresultaat is.

[19.13.]

De Dopingautoriteit kan iedere aangeslotene verzoeken mee te werken aan een onderzoek naar dopingzaken. De aangeslotene is vervolgens verplicht hieraan gevolg te geven.

Artikel 20   Uitvoerende organisaties

- 20.1. Indien een dopingcontrole door of namens de Dopingautoriteit wordt uitgevoerd, wijst de Dopingautoriteit het laboratorium aan.**
- 20.2. Indien dopingcontroles door of namens de Dopingautoriteit worden uitgevoerd:**
- a. bepaalt de Dopingautoriteit het aantal controlemomenten;**
  - b. wijst de Dopingautoriteit de wedstrijden, trainingen, momenten en locaties aan waar dopingcontroles binnen en buiten wedstrijdverband zullen worden uitgevoerd; en**
  - c. selecteert de Dopingautoriteit de sporters, welke selectie zowel op willekeurige als op niet-willekeurige wijze kan geschieden.**
- 20.3. De Bond dient de Dopingautoriteit gevraagd en ongevraagd correct, volledig en tijdig op de hoogte te stellen van de onder auspiciën van de Bond vallende activiteiten waarin het aannemelijk is dat sporters die onderdeel uitmaken van de nationale testing pool, (zullen) participeren. Onder deze (wedstrijd- en trainingsactiviteiten vallen in ieder geval: (inter)nationale wedstrijd-, toernooi-, evenement-, competitie-, en centrale trainingsdata, -locaties, -tijdstippen, alsmede wijzigingen hieromtrent.**
- 20.4. Bij (doping)controles waarbij de Dopingautoriteit niet de (dopingcontrole)uitvoerende organisatie is, dient de wedstrijdorganisator (of de partij die de initiatiefnemer voor een dergelijke (doping)controle is) de Dopingautoriteit minimaal een week voorafgaand aan de (doping)controle, schriftelijk van de intentie deze (doping)controle uit te voeren op de hoogte te stellen. De Bond dient deze verplichting op te nemen in enige overeenkomst die hij aangaat met de organisator van een wedstrijd, competitie en/of evenement.**
- 20.5. Bij (doping)controles waarbij de Dopingautoriteit niet de (dopingcontrole)uitvoerende organisatie is, dient de wedstrijdorganisator (of de partij die de initiatiefnemer voor een dergelijke (doping)controle is) de Dopingautoriteit binnen de daarvoor in dit reglement geldende termijnen schriftelijk van de uitslag(en) van deze (doping)controles op de hoogte te stellen. De schriftelijke informatie dient in ieder geval de volgende informatie te bevatten: de naam, adres- en contactgegevens van de betreffende sporter, de takken van sport waarin de sporter uitkomt, de datum waarop de (doping)controle is uitgevoerd, de bij de (doping)controle betrokken partijen, zoals de opdrachtgever en de opdrachtnemer, de verboden stoffen en/of verboden methoden waarop is gecontroleerd, de uitslag van de controles, verslag van de wijze van uitvoering (verzameling, bewaren, transport en analyse van de monsters). De Bond dient deze verplichting op te nemen in enige overeenkomst die hij aangaat met de organisator van een wedstrijd, competitie en/of evenement.**
- 20.6. Het (laten) uitvoeren van pre-tests vormt een overtreding van dit reglement.**

Het door een sporter ondergaan van een pre-test wordt gelijkgesteld met een overtreding van artikel 5.2.

20.7. Laboratoria dienen de monsters te analyseren en de resultaten te rapporteren in wezenlijke overeenstemming met de International Standard for Laboratories.

[20.3.]

De Dopingautoriteit heeft een centrale rol bij het uitvoeren van de dopingcontroles in Nederland en onder sporters in Nederland. De bonden dienen de Dopingautoriteit over de in dit kader relevante gegevens te laten beschikken, zodat zij haar taak goed kan uitvoeren.

[20.5.]

Ook wanneer de Dopingautoriteit niet de uitvoerende organisatie is, dient zij in kennis te worden gesteld van alle controles en de uitslagen ervan. De bonden dienen hiertoe afspraken te maken met de wedstrijdorganisatoren.

[20.7.]

De International Standard for Laboratories (ISL) is een belangrijke waarborg voor de sporter bij de analyse van monsters. De laboratoria die monsters analyseren dienen aan deze International Standard te voldoen.

Artikel 21 Voorlichting

21.1. De Bond is gehouden het actuele dopingreglement te publiceren op de website van de Bond.

21.2. De Bond is gehouden sporters voor te (laten) lichten omtrent de volgende onderwerpen:

- a. de verboden stoffen en verboden methoden op de dopinglijst;**
- b. de overtredingen van dit reglement;**
- c. de dopingcontrole;**
- d. de rechten en verantwoordelijkheden van de aangeslotenen;**
- e. dispensaties;**
- f. de risico's van het gebruik van voedingssupplementen; en**
- g. de gevolgen van het gebruik van verboden stoffen en/of verboden methoden voor de gezondheid.**

21.3. Sporters die zijn opgenomen in de nationale testing pool dienen periodiek door de Dopingautoriteit verzorgde voorlichtingsbijeenkomsten bij te wonen.

[21.2.]

Bonden zijn verplicht hun leden en aangeslotenen te informeren over de dopingregels. Zij kunnen hiervoor ook de Dopingautoriteit inschakelen.

[21.3.]

Van sporters die zijn opgenomen in de nationale Testing Pool wordt verwacht dat zij voorlichtingsbijeenkomsten bijwonen en/of online voorlichting volgen. Naast het educatieve doel, is deze bepaling ook opgenomen om te voorkomen dat een sporter zich in een dopingprocedure met succes kan beroepen op het gebrek aan kennis over de dopingregels. Immers, het ontbreken van enige kennis over doping en de

dopingregels, zou in een dopingzaak kunnen leiden tot de vaststelling dat een sporter in mindere mate schuldig is aan een overtreding.

Titel VI Dopingcontrole

Artikel 22 Uitvoering dopingcontrole

- 22.1. De uitvoering van de dopingcontrole vindt plaats in wezenlijke overeenstemming met het gestelde in de ten tijde van de dopingcontrole van kracht zijnde International Standard for Testing (IST).**
- 22.2. De Dopingautoriteit is bevoegd sporters die behoren tot de nationale testing pool en sporters niet behoren tot de nationale testing pool, te selecteren voor dopingcontroles binnen en buiten wedstrijdverband. Deze sporters zijn verplicht medewerking te verlenen aan de dopingcontroles. Artikel 5 is onverkort van toepassing.**
- 22.3. Dopingcontroles kunnen binnen en buiten wedstrijdverband in Nederland en daarbuiten plaatsvinden. Dopingcontroles binnen wedstrijdverband kunnen worden uitgevoerd met betrekking tot elke onder auspiciën van de Bond georganiseerde wedstrijd.**
- 22.4. Het bij sporters afnemen van bloedmonsters geschiedt ten behoeve van dopingcontrole, gezondheidscontrole en/of het aanleggen van profielen (bijvoorbeeld in het kader van het aanleggen van biologische, biomedische en/of gezondheidspaspoorten).**

[22.1.]

De vereiste methoden en processen voor de uitvoering van dopingcontroles binnen of buiten wedstrijdverband worden uitgebreider beschreven in de International Standard for Testing (voor zover deze de afname van lichaamsmonsters betreffen). Deze Standard bevat alle aspecten die volgens het gesloten systeem van bewijsmiddelen als bedoeld in artikel 12 relevant zijn voor de afname van lichaamsmonsters. Net als de standaarden voor laboratoriumanalyses, dispensaties en de dopinglijst, is deze uitvoeringsstandaard onderdeel van de procedure ten aanzien van dopingcontroles.

De International Standard for Testing (IST) bevat een groot aantal details en elementen die zich niet lenen voor opname, dan wel beschrijving in het reglement. Slechts op hoofdlijnen zijn zaken uit deze Standard wel in het reglement opgenomen. Uiteraard passen de uitvoeringsaspecten die zijn opgenomen in de Standard wel altijd in de bepalingen van het reglement.

Met "wezenlijke overeenstemming" zoals genoemd in artikel 22 lid 1 wordt bedoeld op het feit dat volgens artikel 12 lid 4 en lid 5 van het reglement een dopingcontrole niet volledig in overeenstemming hoeft te zijn met de Internationale Standaard om toch tot reglementair geldige resultaten en conclusies te kunnen leiden. De verdeling van de bewijslijst in verband met de vereiste "wezenlijke overeenstemming" staat ook in artikel 12.

[22.2.]

De Dopingautoriteit is bevoegd alle sporters die zich in Nederland bevinden te onderwerpen aan dopingcontroles, en bovendien alle sporters die de Nederlandse nationaliteit hebben, sporters die in Nederland woonachtig zijn, en de sporters die licentie-houder of lid zijn van een Nederlandse bond.

De Dopingautoriteit mag op grond van de Code en het Dopingreglement ook overgaan tot doelgerichte controles (target-testing). Sporters mogen er dan ook niet vanuit gaan dat zij alleen op ad-random basis kunnen worden geselecteerd voor een dopingcontrole.

Het niet meewerken aan een dopingcontrole vormt een overtreding van artikel 5 van het reglement.

Artikel 23   Testing Pool

- 23.1. De Dopingautoriteit stelt de nationale testing pool vast.**
- 23.2. De Dopingautoriteit bepaalt:**
- a. welke sporters tot de nationale testing pool behoren;**
  - b. op welke moment sporters aan de nationale testing pool worden toegevoegd, dan wel eruit worden verwijderd.**
De Dopingautoriteit communiceert hieromtrent schriftelijk met de betrokken sporters.
- 23.3. De Bond dient de namen, contact- en verblijfsgegevens van:**
- a. de (categorieën van) sporters waarvan de Dopingautoriteit heeft aangeven die toe te voegen of toe te hebben gevoegd aan de nationale testing pool; en**
  - b. sporters die uitkomen, zijn uitgekomen, dan wel naar verwachting uit zullen komen in en/of op door de Dopingautoriteit bepaalde competities, onderdelen, disciplines, afdelingen en/of niveaus, correct en binnen een door de Dopingautoriteit gestelde termijn en op een door de Dopingautoriteit vastgestelde wijze bij de Dopingautoriteit aan te leveren.**
- 23.4. De Bond dient de Dopingautoriteit te ondersteunen in het verkrijgen van namen van sporters voor de testing pool, indien de Dopingautoriteit de Bond hier om verzoekt.**
- 23.5. Sporters die**
- a. op enig moment hebben behoord tot de nationale testing pool, zijn gestopt met de sportbeoefening in wedstrijdverband, en uit de nationale testing pool zijn verwijderd;**
  - b. op enig moment hebben behoord tot de nationale testing pool, en niet meer onder het begrip aangeslotene vielen, en/of**
  - c. op enig moment hebben behoord tot de nationale testing pool, een periode van uitsluiting hebben uitgezeten, zich hebben teruggetrokken uit de wedstrijd sport, en daarom uit de nationale testing pool zijn verwijderd,**
dienen om de sportbeoefening in wedstrijdverband te mogen hervatten, weer deel uit te gaan maken van de nationale testing pool.
- 23.6. Om overeenkomstig het gestelde in het vorige lid weer deel uit te gaan maken van de nationale testing pool, dienen dergelijke sporters:**
- a. de Bond en de Dopingautoriteit tijdig schriftelijk te informeren inzake hun voornemen om de sportbeoefening in wedstrijdverband te hervatten; en**
  - b. vanaf het moment dat zij hieromtrent, naar aanleiding van het voldoen aan de sub a bedoelde plicht, schriftelijk door de Dopingautoriteit te zijn geïnformeerd, te voldoen aan de verplichting als bedoeld in artikel 6.1.**

- 23.7. De in het vorige lid bedoelde sporters mogen de sportbeoefening in wedstrijdverband pas hervatten op het moment dat zij gedurende een periode van tenminste zes maanden vanaf het moment dat zij de schriftelijke kennisgeving als bedoeld in artikel 23.6 sub b hebben ontvangen, aan de in artikel 6.1 bedoelde verplichtingen hebben voldaan.**
- 23.8. Indien de in het vorige lid bedoelde sporters participeren in een of meer wedstrijden, voordat zij correct, volledig en/of tijdig aan de in de vorige twee leden bedoelde verplichtingen hebben voldaan, komen enige behaalde wedstrijdresultaten automatisch te vervallen. Indien de participatie een teamsport betreft, kan het daartoe bevoegde orgaan een of meer gepaste maatregelen opleggen, waaronder diskwalificatie van het betreffende team, het vervallen van een of meer wedstrijd/competitieresultaten van dit team en/of het verlies van medailles, punten en prijzen(geld).**
- 23.9. Een sporter die wegens een overtreding van dit reglement een periode van uitsluiting is opgelegd, blijft gedurende deze periode deel uit maken van de nationale testing pool, tenzij hij formeel geen aangeslotene meer is. In dit laatste geval, zal de Dopingautoriteit bepalen of en wanneer de betreffende sporter uit de nationale testing pool zal worden verwijderd.**

[23.1.]

Het aantal sporters, de kosten van de dopingcontroles en het beschikbaar gestelde budget voor dopingcontroles in aanmerking nemende, is het niet mogelijk dopingcontroles uit te voeren bij alle sporters die op wat voor wijze dan ook zijn aangesloten bij een bond. Om deze reden is gekozen voor het benoemen van de categorieën sporters en topsportonderdelen waar de beschikbare dopingcontroles primair moeten worden ingezet. Deze primaire doelgroep wordt aangeduid met de term 'Testing Pool' (zie de definitie in artikel 1.43).

Het bestaan van de Testing Pool betekent niet dat dopingcontroles niet ook elders mogen worden ingezet. Het controleresultaat van controles buiten de Testing Pool kan ook gewoon reglementair als dopingzaak worden behandeld.

Naast de nationale Testing Pool bestaat er ook een internationale Testing Pool. Deze Pool wordt vastgesteld door de Internationale Federatie waarbij een bond is aangesloten. Nederlandse sporters die ook op internationaal (top)niveau uitkomen, kunnen naast in de Nederlandse Testing Pool ook in een dergelijke groep van de Internationale Federatie zijn opgenomen.

De Dopingautoriteit stelt de Nationale Testing Pool vast. Er staat geen beroep open tegen een besluit van de Dopingautoriteit en/of de relevante internationale federatie een sporter op te nemen in de (nationale of internationale) Testing Pool.

Het belangrijkste gevolg voor de sporters die zijn opgenomen in de Testing Pool, is dat zij moeten voldoen aan de eisen ten aanzien van de Whereabouts (zie artikel 6) en dat zij voorafgaand aan het gebruik van geneesmiddelen die verboden stoffen bevatten, dispensatie moeten aanvragen.

[23.5.]

Eenmaal opgenomen in de Testing Pool, geldt voor de sporter die zich terugtrekt uit de wedstrijdssport of zich zelfs helemaal terugtrekt als aangeslotene, dat hij niet op elk willekeurig gewenst moment direct mag terugkeren als wedstrijdssporter. Na aan de algemene aanmeldingseisen (voor bijvoorbeeld het lidmaatschap van de bond of voor de deelname aan wedstrijden) te hebben voldaan, zal de sporter eerst weer opgenomen

moeten worden in de Testing Pool, en vervolgens een periode van zes maanden moeten voldoen aan de Whereabouts-verplichtingen.

Wanneer toch direct wordt deelgenomen aan een wedstrijd, komt het wedstrijdresultaat automatisch te vervallen. Het vooraf niet melden is bovendien een overtreding van artikel 5.3 van het reglement.

Artikel 24   Legitimatie/identificatie

- 24.1. De (assistent) dopingcontroleofficials dienen zich bij de aanwijzing van de betrokken sporter ter dopingcontrole, bij de melding door de betrokken sporter bij het dopingcontrolestation (zijnde de locatie waar de afnameprocedure plaatsvindt, dan wel zal plaatsvinden), en op verzoek van de sporter of diens begeleider te legitimeren met behulp van een door de dopingcontrole-uitvoerende organisatie verstrekt legitimatiebewijs.**
- 24.2. Indien de dopingcontroleofficial niet in staat is zich te legitimeren op de wijze als vermeld in het vorige lid van dit artikel, is de sporter niet gehouden instructies van hem op te volgen of (enig facet van) de dopingcontrole te ondergaan. In een dergelijk geval is het niet relevant of de assistent dopingcontroleofficial zich kan legitimeren.**
- 24.3. Indien de assistent dopingcontroleofficial niet in staat is zich te legitimeren op de wijze als vermeld in artikel 24.1, maar de dopingcontroleofficial wel, kan de dopingcontrole doorgang vinden en is de sporter gehouden de instructies van de (assistent) dopingcontroleofficial op te volgen.**
- 24.4. Indien de situatie als bedoeld in artikel 24.2 zich voordoet, wordt de dopingcontrole uitgesteld en indien mogelijk ingepland op een door de Dopingautoriteit nader te bepalen datum, tijdstip en locatie.**
- 24.5. Het gestelde in artikel 24.1 is van overeenkomstige toepassing op vertegenwoordigers van WADA. Slechts indien deze vertegenwoordigers zich kunnen legitimeren, hebben zij toegang tot alle aspecten van de dopingcontrole, uitgezonderd het onderdeel dat betrekking heeft op het verlaten van de urine van het lichaam.**
- 24.6. Sporters dienen zich zowel bij de aanwijzing ter dopingcontrole, als bij de melding in het dopingcontrolestation te kunnen identificeren.**
- 24.7. In het geval de betrokken sporter niet in staat is zich te identificeren, kan de trainer, coach, (wettelijk) vertegenwoordiger of een begeleider voor de identiteit van de sporter instaan. In dat geval kan de dopingcontrole doorgang vinden. Naast de betrokken sporter dient in dat geval ook de persoon die voor de identiteit van de betrokken sporter instaat, het aanwijzingsformulier en het dopingcontroleformulier te ondertekenen. De dopingcontroleofficial beoordeelt of (voldoende) identificatie heeft plaatsgevonden en of de dopingcontrole doorgang kan vinden. De dopingcontroleofficial kan besluiten dat (definitieve) identificatie pas bij de afnameprocedure zal plaatsvinden.**
- 24.8. Ook indien identificatie niet plaatsvindt, kan de dopingcontroleofficial besluiten de dopingcontrole doorgang te laten vinden.**

[24.1.]

Een dopingcontroleofficial moet zijn identiteit en functie kunnen aantonen met een pasje van de dopingcontrole uitvoerende instantie. Kan hij dit niet, dan kan de betreffende sporter niet worden verplicht de aanwijzingen van deze persoon op te volgen.

[24.2.]

Voor een assistent dopingcontrole official geldt dat zijn aanwijzingen wel moeten worden opgevolgd, ook al kan hij zich niet legitimeren, mits deze assistent functioneert ter ondersteuning van een dopingcontroleofficial die zich wel kan legitimeren.

[24.7.]

Ook op sporters rust een identificatieplicht, maar deze kan worden overgenomen door een positieve bevestiging van de identiteit van de sporter door een begeleider. De dopingcontroleofficial heeft de bevoegdheid om te beslissen dat de dopingcontrole toch doorgang vindt, ook al is er geen identificatie van de sporter.

Artikel 25   Aanwijzing ter dopingcontrole

25.1. Iedere sporter dient in het kader van een wedstrijd, competitie of evenement na te gaan of hij is geselecteerd voor een dopingcontrole.

25.2. Een verzoek van de geselecteerde sporter om het tijdstip van melding bij het dopingcontrolestation uit te stellen mag, mits de sporter voortdurend onder toezicht van een dopingcontroleofficial of een door deze aangewezen persoon kan staan, worden geaccepteerd op basis van de volgende redenen:

- a. de verplichting van de sporter te participeren in een prijsuitreiking, een huldiging, dan wel (overwinnings)ceremonie;**
- b. mediaverplichtingen van de sporter;**
- c. deelname van de sporter aan wedstrijden, dan wel wedstrijdonderdelen;**
- d. de wens van de sporter een cooling down te verrichten;**
- e. de wens van, dan wel noodzaak voor de sporter urgente medische behandeling te ondergaan;**
- f. het door de sporter lokaliseren van een begeleider en/of tolk; of**
- g. een andere naar de mening van de dopingcontroleofficial (of een door hem aan te wijzen persoon) aanvaardbare reden.**

25.3. De beslissingsbevoegdheid terzake het in het vorige lid genoemde verzoek ligt bij de dopingcontroleofficial.

25.4. Indien de geselecteerde sporter om medische redenen niet in staat is (geweest) de dopingcontrole te ondergaan en/of zich te melden bij het dopingcontrolestation, dient hij de Dopingautoriteit binnen 10 werkdagen, te rekenen vanaf de datum waarop de hiervoor bedoelde dopingcontrole had moeten plaatsvinden, via een schriftelijke door de behandelende arts ondertekende verklaring, te informeren over de aard van de medische redenen. Indien de betrokken sporter niet voldoet aan de in dit lid genoemde verplichting, is sprake van een overtreding van artikel 5.2.

[25.1.]

Lid 1 omschrijft een belangrijke verplichting voor sporters die deelnemen aan een wedstrijd. Deze verplichting is opgenomen om te voorkomen dat sporters die deelnemen aan een

wedstrijd en vroegtijdig naar huis gaan, daardoor een controle mislopen. Dit zou bijvoorbeeld aan de orde kunnen zijn wanneer een wielrenner tijdens een koers ziek wordt, besluit af te stappen en vervolgens rechtstreeks naar huis wil gaan, omdat de afstand tot huis kleiner is dan de afstand tot de finish. De sporter is op grond van deze bepaling verplicht toch naar de wedstrijdorganisatie te gaan en na te gaan of hij is geselecteerd voor een dopingcontrole. In het geval van ziekte doet de sporter er goed aan zich zo spoedig mogelijk tot een arts te wenden, opdat deze de diagnose kan stellen en de ziekte – indien dit in het kader van een dopingcontrole nodig mocht zijn – kan bevestigen. De aanwijzing van sporters ter dopingcontrole geschiedt door de dopingcontrole-uitvoerende organisatie conform het daaromtrent bepaalde in de International Standard for Testing.

[25.2]

Een sporter kan verzoeken om uitstel van het ondergaan van de dopingcontrole, maar niet zonder dat kan worden voldaan aan de voorwaarde dat hij gedurende het uitstel constant onder toezicht van de dopingcontroleofficial (of een door de official aangewezen persoon) staat.

Verdere toelichting op de aanwijzing is te vinden onder artikel 1 lid 4, alsmede artikel 5 van het Dopingreglement.

Artikel 26   Afname urinemonster

- 26.1. De geselecteerde sporter mag zich bij de afnameprocedure laten vergezellen door een begeleider, voor zover dit de voortgang van de dopingcontrole niet hindert. Een minderjarige sporter heeft het recht een begeleider aanwezig te laten zijn bij het produceren van het urinemonster. De begeleider mag in dat geval alleen toezicht houden op de (assistent) dopingcontroleofficial en niet het afscheiden van de urine door de betreffende sporter observeren, tenzij de geselecteerde sporter specifiek om dat laatste vraagt.**
- 26.2. In gevallen waarin dat noodzakelijk is, mag de geselecteerde sporter de dopingcontroleofficial verzoeken zich tijdens de afnameprocedure te laten vergezellen door een tolk.**
- 26.3. De beslissingsbevoegdheid terzake de in de vorige twee leden genoemde rechten en verzoeken ligt bij de dopingcontroleofficial.**
- 26.4. De geselecteerde sporter dient een door de dopingcontroleofficial aangegeven hoeveelheid urine te produceren en de aanwijzingen van de dopingcontroleofficial, dan wel een door de dopingcontroleofficial aangewezen persoon, op te volgen.**
- 26.5. De geselecteerde sporter dient totdat hij aan zijn verplichting als genoemd in het vorige lid heeft voldaan in het dopingcontrolestation te blijven. Tot dat moment mag de sporter het dopingcontrolestation slechts verlaten met toestemming en onder toezicht van de dopingcontroleofficial, dan wel een door deze aan te wijzen persoon.**
- 26.6. Nadat voldoende urine is geproduceerd, verdeelt de geselecteerde sporter de urine over het met "A" gemarkeerde flesje, hierna te noemen: het A-monster, en het met "B" gemarkeerde flesje, hierna te noemen: het B-monster.**

26.7. Indien de dopingcontroleofficial de geselecteerde sporter daarom verzoekt, is deze verplicht een of meer volgende urinemonsters te produceren. Artikel 5 is van overeenkomstige toepassing.

26.8. De geselecteerde sporter, de dopingcontroleofficial en, indien aanwezig, de begeleider dienen het dopingcontroleformulier te ondertekenen.

26.9. De beslissingsbevoegdheid inzake verzoeken en aanpassingen van en/of met betrekking tot sporters met een beperking, ligt bij de dopingcontroleofficial.

[26.1.]

De afname van urinemonsters geschiedt door de dopingcontrole-uitvoerende organisatie conform het daaromtrent bepaalde in de International Standard for Testing.

[26.7.]

De dopingcontroleofficial kan de sporter die is aangewezen om een dopingcontrole te ondergaan, verzoeken een tweede (derde, etc.) urinemonster te produceren. Deze official kan dat doen indien het geproduceerde urinemonster niet voldoet aan door het dopingcontrolelaboratorium gestelde eisen met betrekking tot de urine.

Volgens de geldende regelgeving (Code, IST en het reglement) is de official in beginsel verplicht om de sporter te wijzen op al zijn rechten voorafgaande en gedurende de procedure van de controle, maar wel binnen de grenzen van hetgeen naar de omstandigheden van het geval mogelijk en redelijk is. Als een sporter bijvoorbeeld wegloopt zonder handtekening, is wel degelijk sprake van een rechtsgeldige aanwijzing en kan toch een overtreding van artikel 5 worden vastgesteld. Een sporter kan zich er dan achteraf niet met succes op beroepen dat hij geen gebruik heeft gemaakt van een bepaald recht dat hem op grond van het reglement toekwam.

Titel VII   Resultaatmanagement

Resultaatmanagement is het proces dat start nadat de uitkomst (het resultaat) van een dopingcontrole bekend is. De Code vermeldt de basisprincipes waaraan elke ondertekenaar zich moet houden om de fundamentele eerlijkheid van het proces inzake resultaatmanagement te garanderen. De Code eist dat het reglement in overeenstemming is met deze basisprincipes. De basisprincipes zijn in Titel VII opgenomen.

Artikel 27   Beoordeling (mogelijke) dopingzaken

- 27.1. De Dopingautoriteit is belast met het resultaatmanagement.**
- 27.2. De Dopingautoriteit beoordeelt in het kader van het resultaatmanagement alle belastende analyseresultaten, atypische bevindingen, andere controleresultaten en andere (onderzoeken van en naar) mogelijke dopingzaken. De Dopingautoriteit kan in het kader van deze beoordeling in overleg treden met de betrokken aangeslotene. De Dopingautoriteit stelt vast of sprake is van een dopingzaak.**
- 27.3. Indien de Dopingautoriteit na de beoordeling als bedoeld in artikel 27.2 van mening is dat sprake is van een dopingzaak wordt een belastend analyseresultaat voorlopig aangemerkt als positieve uitslag.**
- 27.4. Indien in het A-monster enige combinatie van verboden stoffen en/of verboden methoden (in verboden hoeveelheden) met een atypische bevinding wordt aangetroffen is artikel 30 van toepassing.**
- 27.5. Bij dopingcontroles die niet door de Dopingautoriteit zijn uitgevoerd, worden de in dit artikel beschreven handelingen uitgevoerd door of namens de partij die belast is met het resultaatmanagement, tenzij deze partij de verantwoordelijkheid voor het resultaatmanagement overdraagt of overlaat aan de Bond en/of de Dopingautoriteit, in welk geval het eerste lid van dit artikel van toepassing is.**
- 27.6. Bij internationale evenementen kan het resultaatmanagement in dopingzaken betreffende aangeslotenen, worden overgedragen aan de Dopingautoriteit.**
- 27.7. Alleen de Dopingautoriteit is gerechtigd een monster te laten heranalyseren. De Dopingautoriteit bepaalt zelfstandig en zonder externe inmenging of, en zo ja in hoeverre, her-analyses worden uitgevoerd. Een weigering van de Dopingautoriteit monsters te laten heranalyseren en/of beschikbaar te stellen voor her-analyse, heeft geen invloed op (i) het belastende analyseresultaat, op (ii) de vaststelling van een overtreding van dit reglement, noch (iii) op enig ander aspect inzake de (tuchtrechtelijke) behandeling van een dopingzaak.**

[27.1.]

Voor alle resultaten van dopingcontroles die door of namens de Dopingautoriteit zijn uitgevoerd, heeft de Dopingautoriteit een autonome bevoegdheid in het resultaatmanagement. Dit geldt ook in de gevallen waarin de Dopingautoriteit de

dopingcontroles niet heeft uitgevoerd, maar wel de verantwoordelijkheid voor het resultaatmanagement van de uitvoerende organisatie overgedragen heeft gekregen. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij internationale evenementen die in Nederland worden gehouden, of bij evenementen in het buitenland waarbij een Nederlandse sporter is onderworpen aan een dopingcontrole.

[27.2.]

Indien in een monster mogelijk sprake is van de aanwezigheid van een of meer verboden stof en/of verboden methoden, stelt het door WADA geaccrediteerde laboratoria en/of het op andere wijze door WADA goedgekeurde analyse-instituut de Dopingautoriteit daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte.

In beginsel ontvangt de Dopingautoriteit in dergelijke gevallen 'belastend analyseresultaat' (ofwel: 'Adverse Analytical Finding' (AAF)). Deze term is gedefinieerd in artikel 1 lid 12.

De Dopingautoriteit beoordeelt het belastende analyseresultaat in het kader van het resultaatmanagement (artikel 27 lid 2). De Dopingautoriteit stelt vervolgens vast of sprake is van een dopingzaak. Indien de Dopingautoriteit na deze beoordeling van mening is dat sprake is van een dopingzaak wordt een belastend analyseresultaat voorlopig aangemerkt als positieve uitslag (artikel 27 lid 3).

Bij het beoordelen of sprake is van een dopingzaak beoordeelt de Dopingautoriteit verder welke vervolgacties eventueel moeten worden genomen, waaronder mogelijk het vervolgonderzoek en/of de heranalyse van een monster.

[27.3.]

De term 'belastend analyseresultaat' (AAF) is geen synoniem voor 'positieve uitslag'.

Bij verboden stoffen waarvoor een grenswaarde is vastgesteld (zie artikel 3 lid 2) is volgens artikel 1 lid 36 sprake van een positieve uitslag als uit de dopingcontrole blijkt dat in het urinemonster van betrokkene een verboden hoeveelheid van een verboden stof is aangetroffen. De "verboden hoeveelheid" betreft de in artikel 3 lid 2 Dopingreglement genoemde grenswaarde, ofwel *threshold*. Als die waarde wordt overschreden, dan is sprake van een positieve uitslag

Als sprake is van de analyse van het B-monster bepaalt artikel 28 lid 6 dat indien de uitslag van het onderzoek van het B-monster de uitslag van het onderzoek van het A-monster bevestigt, sprake is van een (definitief) positieve uitslag.

Artikel 28 Analyse B-monster

- 28.1. Als een monster is verdeeld in een A-deel (het A-monster) en een B-deel (het B- monster), heeft de betreffende sporter bij een belastend analyseresultaat in het A-monster recht op analyse van het B-monster, mits hij tijdig en correct heeft aangegeven van dit recht gebruik te willen maken in overeenkomst met het gestelde in dit artikel. De Dopingautoriteit wijst de betreffende sporter schriftelijk op (i) dit recht, (ii) de termijn binnen welke hij dient aan te geven of hij van dit recht gebruik wenst te maken, en (iii) de gevolgen als hij dit niet tijdig en/of correct doet.**
- 28.2. De Dopingautoriteit kan aan het in het vorige lid genoemde recht op analyse van het B-monster voorwaarden verbinden, waaronder het door de**

betreffende sporter vergoeden van de kosten van de analyse van het B-monster voorafgaand aan de uitvoering van deze analyse. De Dopingautoriteit wijst de betreffende sporter schriftelijk op deze voorwaarde(n). Indien de sporter niet tijdig en volledig voldoet aan de gestelde voorwaarden, wordt de betreffende sporter geacht af te zien van zijn recht tot het (laten) analyseren van het B-monster, waarmee de uitslag van het onderzoek van het A-monster definitief wordt, en als positieve uitslag wordt aangemerkt.

- 28.3. Het laboratorium bepaalt de datum, het tijdstip en de locatie waarop de analyse van het B-monster zal plaatsvinden. De Dopingautoriteit stelt de betreffende sporter hieromtrent schriftelijk op de hoogte.**
- 28.4. De betreffende sporter en/of een door hem aangewezen persoon, alsmede een vertegenwoordiger van de Bond, de internationale federatie en/of de dopingcontrole-uitvoerende organisatie, mogen op eigen kosten bij het analyseren van het B-monster in het laboratorium aanwezig zijn. De onmogelijkheid aanwezig te zijn bij de analyse van het B-monster leidt niet tot ongeldigheid van de uitslag van de analyse van het B-monster.**
- 28.5. Indien de uitslag van het onderzoek van het B-monster de uitslag van het onderzoek van het A-monster niet bevestigt, is sprake van een negatieve uitslag.**
- 28.6. Indien de uitslag van het onderzoek van het B-monster de uitslag van het onderzoek van het A-monster bevestigt, is sprake van een positieve uitslag.**

[28.1.]

Vanuit de basisprincipes van de Code ten aanzien van het resultaatmanagement heeft de Dopingautoriteit de taak de sporter te informeren over de uitslag van het A-monster en de geconstateerde overtreding van het dopingreglement.

Hoewel het maar zeer sporadisch voorkomt dat het B-monster de uitslag van het A-monster niet bevestigt, heeft de sporter bij een belastend analyseresultaat van het A-monster een groot belang bij de onderzoek van het B-monster. De Dopingautoriteit heeft de verplichting om de sporter te wijzen op het recht op analyse van het B-monster en de gevolgen als de sporter dit niet tijdig en/of niet correct doet.

[28.4.]

Hoewel de sporter het recht heeft om zelf en/of een door hem aangewezen persoon bij de analyse van het B-monster aanwezig te zijn, kan het niet aanwezig (kunnen) zijn niet leiden tot de ongeldigheid van het onderzoek naar het B-monster. De International Standard for Laboratories bepaalt dat de directeur van het laboratorium het aantal personen dat aanwezig is bij de analyse van het B-monster mag limiteren. Om deze reden kan het ook zo zijn, dat het niet mogelijk is dat zowel de sporter als een door hem aangewezen extra persoon bij de analyse aanwezig is.

[28.5.]

Wanneer de analyse van het A-monster een belastend analyseresultaat oplevert, kan het zo zijn dat onderzoek van het B-monster de uitslag van het A-monster niet bevestigt. In dat geval is sprake van een negatieve uitslag. Dit impliceert dat geen sprake is van overtreding van artikel 3.1 van het Dopingreglement.

Artikel 29   Communicatie controleresultaten

- 29.1. Indien de controleresultaten een negatieve uitslag aangeven en niet duiden op een mogelijke overtreding van dit reglement, stelt de Dopingautoriteit de betreffende aangeslotene, alsmede de Bond schriftelijk op de hoogte van de uitkomst van het onderzoek van het A-monster.**
- 29.2. Indien de Dopingautoriteit na de beoordeling als bedoeld in artikel 27 en na eventueel uitgevoerd vervolgonderzoek, van mening is dat sprake is van een dopingzaak, stelt de Dopingautoriteit de betreffende aangeslotene en de Bond binnen 21 dagen na deze vaststelling schriftelijk door middel van een aangetekende brief met bericht van ontvangst op de hoogte van:**
- a. de positieve uitslag (indien daarvan sprake is);
  - b. welke overtreding(en) van dit reglement (vermoedelijk) sprake is;
  - c. het recht van de sporter een kopie op te vragen van de informatie die het laboratorium verplicht is beschikbaar te stellen volgens de International Standard for Laboratories; en
  - d. de rechten als bedoeld in artikel 28.1, alsmede eventuele voorwaarden als bedoeld in artikel 28.
- 29.3. De Dopingautoriteit stelt de betreffende sporter en de Bond binnen 21 dagen nadat de Dopingautoriteit deze uitslag heeft ontvangen, schriftelijk door middel van een aangetekende brief met bericht van ontvangst op de hoogte van de uitslag van het onderzoek van het B-monster.**
- 29.4. De Dopingautoriteit zal geen enkele partij of betrokkene van een atypische bevinding op de hoogte stellen, voordat eventueel noodzakelijk vervolgonderzoek is voltooid en de Dopingautoriteit heeft besloten of sprake is van een dopingzaak. Dit is slechts anders indien de Dopingautoriteit een verzoek ontvangt van:**
- a. de Bond, in verband met een aflopende deadline inzake de samenstelling van een nationaal team voor een internationale wedstrijd of evenement; en/of
  - b. de organisator van een evenement, kort voor aanvang van het evenement, met de vraag of ten aanzien van enige sporter sprake is van vervolgonderzoek naar aanleiding van een atypische bevinding. De Dopingautoriteit zal in dergelijke gevallen slechts de namen bekend maken indien deze voorkomen op een door de Bond en/of de organisator van een evenement verstrekte lijst van (deelnemende) sporters. Voorafgaand aan het op de hoogte stellen van de Bond en/of de organisator van een evenement, zal de Dopingautoriteit eerst de betrokken sporters schriftelijk op de hoogte stellen.
- 29.5. De Dopingautoriteit stelt de Bond en de sporter, met inachtneming van het gestelde in dit reglement, zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte inzake (de uitvoering en het resultaat van) het vervolgonderzoek.**

[29.2.]

De Dopingautoriteit wijst de sporter op een belastend analyseresultaat, de overtreding die daarmee (mogelijk) samenhangt of een andere overtreding als daarvan sprake is (bijvoorbeeld weigering of manipulatie) en (indien er sprake is van een positieve uitslag) het

recht een analyse van het B-monster aan te vragen. De sporter wordt er voorts op gewezen dat hij een kopie kan opvragen van het in artikel 18 lid 5 genoemde documentatiepakket.

[29.4.]

Lid 4 bepaalt dat communicatie met de betrokken aangeslotene, alsmede de bond in beginsel pas plaatsvindt *nadat* het vervolgonderzoek heeft plaatsgevonden.

Artikel 30   Vervolgonderzoek

- 30.1. De Dopingautoriteit zal elk verdere onderzoek initiëren dat is vereist op grond van dit reglement en/of de dopinglijst, en kan verder onderzoek (laten) uitvoeren als dat noodzakelijk is om na te gaan of sprake is van enige overtreding van dit reglement.**
- 30.2. Indien in het A-monster een of meer niet-specifieke stoffen en/of verboden methoden (in verboden hoeveelheden) in combinatie met atypische bevindingen worden aangetroffen, kan bij de tuchtrechtelijke afhandeling worden uitgegaan van de aangetroffen niet-specifieke stoffen en/of verboden methoden. In een dergelijk geval hoeft het in dit reglement en/of de dopinglijst bedoelde vervolgonderzoek niet plaats te vinden.**
- 30.3. Indien in het A-monster een of meer specifieke stoffen in combinatie met atypische bevindingen worden aangetroffen, vindt het in dit reglement en/of de dopinglijst bedoelde vervolgonderzoek plaats .**
- a. Leidt het vervolgonderzoek niet tot de conclusie dat met betrekking tot de atypische bevinding sprake is van het gebruik van een verboden stof en/of verboden methode, dan zal tuchtrechtelijke vervolging plaatsvinden uitgaande van de aangetroffen specifieke stoffen.**
  - b. Leidt het vervolgonderzoek tot de conclusie dat sprake is van het gebruik van een niet-specifieke verboden stof en/of verboden methode, dan zal tuchtrechtelijke vervolging plaatsvinden uitgaande van deze bevinding.**
- 30.4. Indien het laboratorium een atypische bevinding rapporteert, en geen sprake is van (i) een van toepassing zijnde relevante dispensatie en/of (ii) een afwijking in de zin van artikel 12.2 en/of artikel 12.4, zal de Dopingautoriteit het in de International Standard for Laboratories of andere Internationale Standard bedoelde vervolgonderzoek (laten) uitvoeren.**
- 30.5. De Dopingautoriteit kan het B-monster (laten) analyseren voordat het vervolgonderzoek is voltooid. In dit geval dient de Dopingautoriteit de sporter hiervan voorafgaand aan de analyse van het B-monster op de hoogte te stellen op de wijze als beschreven in artikel 28.3.**

[30.2.]

De Dopingautoriteit zal bij een atypische bevinding onderzoeken of sprake is van een Dispensatie, en of er een duidelijk waarneembare afwijking van de International Standard for Testing is te constateren die de oorzaak kan zijn geweest van het belastende analyseresultaat.

Indien dit niet het geval is, zal de Dopingautoriteit het vervolgonderzoek laten uitvoeren, tenzij een of meer niet-specifieke stoffen en/of verboden methoden in combinatie met

atypische bevindingen zijn aangetroffen. In dat geval hoeft het vervolgonderzoek niet plaats te vinden.

Artikel 31   Ordemaatregel

- 31.1. Ordemaatregelen in dopingzaken worden uitsluitend geregeld in deze bepaling, uitgezonderd de mogelijkheid tot het instellen van beroep, welke is geregeld in artikel 54.**
- 31.2. Indien een ordemaatregel wordt opgelegd, geldt voor de betrokken aangeslotene dat deze maatregel:**
- a. is uitgesloten van deelname aan enige wedstrijd, competitie en/of evenement onder auspiciën van de Bond;**
  - b. geen onderdeel mag uitmaken van enige nationale selectie en/of nationaal team;**
  - c. niet geselecteerd mag worden voor enige nationale selectie, nationaal team en/of enige andere (internationale) vertegenwoordiging van de Bond, op individuele noch op teambasis;**
  - d. geen trainingen mag geven, noch enige training mag volgen of ondergaan die is goedgekeurd door en/of georganiseerd onder auspiciën van de Bond of een organisatie die lid is van de Bond, dan wel op andere wijze bij de Bond is aangesloten. Hieronder valt in ieder geval het trainen bij de Bond, het trainen bij een bij de Bond aangesloten club, vereniging of andere bij de Bond aangesloten rechtspersoon, alsmede het trainen onder (bege)leiding van een voor de Bond (als vrijwilliger of anderszins) werkzame persoon;**
  - e. geen begeleidingsactiviteiten mag uitvoeren bij trainingen en/of wedstrijden.**
- 31.3. Indien sprake is van een positieve uitslag inzake het A-monster dient het bestuur een sporter direct na ontvangst van de in artikel 29.2 bedoelde kennisgeving, een ordemaatregel op te leggen, tenzij de positieve uitslag een specifieke stof betreft, in welk geval artikel 31.4 van toepassing is.**
- 31.4. Het bestuur kan bij een positieve uitslag van het A-monster inzake een specifieke stof, de betreffende sporter een ordemaatregel opleggen indien:**
- a. een redelijke kans bestaat dat de betreffende sporter op korte termijn, in verband met (de voorbereiding op) een wedstrijd, competitie en/of evenement opnieuw positief test op dezelfde stof;**
  - b. het waarschijnlijk is dat de betreffende sporter wegens een overtreding van dit reglement enige periode van uitsluiting wordt opgelegd; en/of**
  - c. bij overtreding van artikel 5.2 of artikel 20.6.**
- 31.5. Het bestuur kan bij dopingzaken die niet vallen onder artikel 31.3 of artikel 31.4 een ordemaatregel opleggen als het een dergelijke maatregel in het belang van de Bond wenselijk of noodzakelijk acht.**
- 31.6. In andere dan de in artikel 31.3 bedoelde gevallen kan het bestuur een ordemaatregel opleggen na de beoordeling en kennisgeving zoals die zijn beschreven in de voorgaande artikelen, maar voorafgaand aan een**

hoorzitting in het kader van de tuchtrechtelijke behandeling als bedoeld in Titel VIII.

- 31.7. Het bestuur kan de in de voorgaande leden van dit artikel bedoelde bevoegdheid tot het opleggen van ordemaatregelen, delegeren aan een afzonderlijk vertegenwoordigingsbevoegd bestuurslid, dan wel aan de directeur van de Bond.**
- 31.8. Een ordemaatregel kan slechts voorafgaand aan een hoorzitting in het kader van de tuchtrechtelijke behandeling als bedoeld in Titel VIII worden opgelegd indien de aangeslotene de mogelijkheid heeft tot een voorlopige hoorzitting voorafgaand aan, dan wel binnen 21 dagen na het opleggen van de ordemaatregel.**
- 31.9. Het bestuur of de op grond van artikel 31.7 bevoegde persoon, die een ordemaatregel heeft opgelegd, stelt de betreffende aangeslotene en de Dopingautoriteit binnen zeven werkdagen vanaf de dag waarop het besluit tot oplegging van een ordemaatregel is genomen, op de hoogte van deze maatregel door middel van een aangetekende brief met bericht van ontvangst. Bij deze brief wordt de aangeslotene op de hoogte gesteld van (i) hetgeen de ordemaatregel inhoudt, (ii) wanneer deze maatregel van kracht wordt en (iii) diens recht op een voorlopige hoorzitting, tenzij de voorlopige hoorzitting reeds heeft plaatsgevonden. Indien de betrokken aangeslotene niet binnen zeven werkdagen na ontvangst van het besluit tot oplegging van de ordemaatregel schriftelijk heeft aangegeven van dit recht op een voorlopige hoorzitting gebruik te willen maken, wordt hij geacht van dit recht te hebben afgezien. Indien de Bond nalaat de betrokken aangeslotene te informeren omtrent diens recht tot een voorlopige hoorzitting, is de Bond indien de betrokken aangeslotene de Bond schriftelijk om een voorlopige hoorzitting heeft verzocht, gehouden binnen 14 werkdagen na de ontvangst van dit verzoek alsnog een voorlopige hoorzitting te beleggen.**
- 31.10. Het bestuur of de op grond van artikel 31.7 bevoegde persoon kan in die gevallen waarin dat noodzakelijk of relevant is, bijvoorbeeld vanwege het competitieverloop, een selectieprocedure voor een internationale wedstrijd, besluiten andere betrokkenen (bijvoorbeeld een of meer relevante teams, verenigingen of andere rechtspersonen) op de hoogte te stellen van een opgelegde ordemaatregel. Deze berichtgeving zal niet ingaan op de aard en omstandigheden van de dopingzaak, en geen specifieke informatie hieromtrent bevatten.**
- 31.11. De ordemaatregel blijft van kracht tot het moment dat:**
- a. de uitslag van de analyse van het B-monster de uitslag van de analyse van het A-monster niet bevestigt;**
  - b. de positieve uitslag komt te vervallen als gevolg van een relevante en geldige dispensatie in de zin van dit reglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions;**
  - c. een daartoe bevoegd orgaan een definitief besluit aangaande de dopingzaak heeft genomen en de betreffende aangeslotene schriftelijk van dit besluit in kennis heeft gesteld; dan wel**
  - d. het besluit tot het opleggen van de ordemaatregel in het daartegen ingestelde beroep komt te vervallen.**

In het sub a bedoelde geval, stelt de Bond de aangeslotene en de Dopingautoriteit hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte, doch in ieder geval binnen zeven werkdagen nadat de ordemaatregel is komen te vervallen.

31.12. Indien vanwege meerdere redenen of dopingzaken een ordemaatregel is opgelegd, blijft de ordemaatregel van kracht ook indien het onderzoek van het B-monster het onderzoek van het A-monster niet bevestigt.

31.13. In de gevallen waarin de sporter of het team van de sporter is verwijderd uit een wedstrijd, competitie of evenement en de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigt, kan de sporter of het team, als dat mogelijk is zonder het verloop van de wedstrijd, het evenement of de competitie (verder) te beïnvloeden, na de kennisgeving als bedoeld in artikel 31.11, zijn deelname aan de competitie voortzetten.

31.14. De omstandigheid dat een ordemaatregel niet conform het gestelde in dit artikel is opgelegd, is niet van invloed op de vaststelling of sprake is van een overtreding van dit reglement.

[31.1.]

Dit artikel beschrijft de ordemaatregel voorafgaand aan de tuchtrechtelijke procedure zoals bedoeld in Titel VIII. Tegen het besluit een ordemaatregel op te leggen kan door de betrokken aangeslotene beroep worden ingesteld op grond van artikel 54.

[31.3.]

Wanneer sprake is van een positieve uitslag van een A-monster is de bond verplicht om een ordemaatregel op te leggen, behalve wanneer het gaat om een specifieke stof. Als het gaat om een specifieke stof of elke andere overtreding, mag de bond kiezen of hij een ordemaatregel oplegt.

Voordat een ordemaatregel kan worden opgelegd, moet het onderzoek van het A-monster zijn afgerond en de kennisgeving over de uitkomst daarvan zijn gedaan.

Daarnaast is een bond die een ordemaatregel oplegt verplicht de sporter de kans te geven op een voorlopige hoorzitting voor of direct na het opleggen van de ordemaatregel. Alleen wanneer de sporter daarvan gebruik maakt, of daarvan afziet (of wordt geacht daarvan te hebben afgezien), mag dus een ordemaatregel worden opgelegd voorafgaande aan een formele hoorzitting die plaatsvindt in het kader van de tuchtrechtelijke procedure.

[31.13.]

In het geval dat de analyse van het B-monster niet overeenkomt met de resultaten van het A-monster, krijgt de sporter die op basis van een ordemaatregel voorlopig was geschorst, als de omstandigheden dat toelaten, toestemming om deel te nemen aan volgende wedstrijden/competities tijdens het betreffende evenement. Op dezelfde manier kan de sporter, afhankelijk van de relevante regels van de internationale federatie van een teamsport, als het team nog in de competitie is, deelnemen aan toekomstige wedstrijden/competities.

[31.14.]

Het feit dat een ordemaatregel niet is opgelegd terwijl dit wel had gemoeten (i.g.v. positieve uitslag van het A-monster), of wel is opgelegd maar niet conform de verplichtingen uit dit artikel, doet niet ter zake bij de vaststelling of sprake is van een overtreding in de zin van titel II van het reglement.

Titel VIII Tuchtrechtelijke behandeling

Artikel 32 Tuchtrechtelijke vervolging algemeen

- 32.1. Tuchtrechtelijke vervolging, behandeling, sanctievaststelling en sanctieoplegging geschiedt overeenkomstig het gestelde in dit reglement en het van toepassing zijnde tuchtrecht, dit laatste met inachtneming van het gestelde in artikel 65.**
- 32.2. Een internationale federatie kan de tuchtrechtelijke behandeling van dopingzaken indien deze aangeslotenen betreffen, overdragen aan de Bond, voor zover de (eventuele) sancties verder gaan dan het (automatisch) vervallen van wedstrijdresultaten.**
- 32.3. Dopingzaken betreffende aangeslotenen kunnen, indien zij niet door de Bond worden behandeld, worden behandeld door elke bevoegde ADO. In dergelijke gevallen is de Dopingautoriteit om de vertrouwelijkheid van procedure te bewaken, gerechtigd de melding van deze zaken bij de Bond uit te stellen, uiterlijk tot de tuchtrechtelijke behandeling is voltooid.**

[32.1.]

Naast het dopingreglement bevat ook het tuchtreglement van de sportbond (alsmede het Tuchtreglement Dopingzaken van het Instituut voor Sportrechtspraak) regels over de tuchtrechtelijke vervolging bij vermoedelijke overtredingen van het dopingreglement. Indien de inhoud van het dopingreglement afwijkt van die van het tuchtreglement, geldt het gestelde in het dopingreglement (zie artikel 65).

[32.2.]

Naast de overdracht als bedoeld in lid 2 van dit artikel, ontlent zowel bond als Dopingautoriteit het recht om de tuchtrechtelijke behandeling van dopingzaken voortvloeiende uit internationale evenementen over te nemen, aan artikel 19 lid 7 en artikel 19 lid 8. De tuchtrechtelijke behandeling kan derhalve bij elke (vermoedelijke) dopingzaak betreffende een Nederlandse aangeslotene plaatsvinden in Nederland. De Dopingautoriteit kan de behandeling overnemen van de bond, indien laatstgenoemde een dopingzaak niet aanhangig maakt. Artikel 34 lid 5 geeft de Dopingautoriteit bovendien nog een autonome bevoegdheid om aangifte te doen van elke dopingzaak.

Artikel 33 Melding dopingzaken

- 33.1. Aangeslotenen kunnen dopingzaken melden bij de Dopingautoriteit of het bestuur. Het bestuur is verplicht dergelijke meldingen binnen 21 dagen, te rekenen vanaf de dag dat de melding door de Bond is ontvangen, te melden bij de Dopingautoriteit.**
- 33.2. Dopingzaken die niet (rechtstreeks) voortvloeien uit dopingcontroles kunnen schriftelijk bij de Dopingautoriteit worden gemeld.**

33.3. Indien de Dopingautoriteit van mening is dat sprake is van een dopingzaak, meldt de Dopingautoriteit dit schriftelijk en met redenen omkleed bij het bestuur, tenzij de Dopingautoriteit de dopingzaak meldt bij een andere relevante ADO en/of sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 32.3.

33.4. Indien uit eigen onderzoek van de Bond en/of een bondsfunctionaris blijkt dat sprake is van een dopingzaak, dient de Bond, respectievelijk de bondsfunctionaris deze dopingzaak zo spoedig mogelijk te melden bij de Dopingautoriteit.

33.5. Het door het bestuur en/of bondsfunctionarissen niet melden van een dopingzaak bij de Dopingautoriteit vormt een overtreding inzake artikel 7.

[33.1.]

Niet elke dopingovertreding komt aan het licht via een dopingcontrole. Een mogelijke overtreding van het dopingreglement die niet wordt geconstateerd door de dopingcontrole-uitvoerende organisatie, kan toch leiden tot een dopingzaak. Iedere aangeslotene kan van een vermoedelijke dopingovertreding melding maken bij bond of de Dopingautoriteit.

[33.2.]

De Dopingautoriteit kan een schriftelijke melding van een dopingzaak van ieder willekeurig persoon in ontvangst nemen.

[33.5.]

Lid 5 van dit artikel bepaalt dat het bestuur van een bond en andere bondsfunctionarissen zelf een overtreding begaan wanneer zij een dopingzaak niet melden bij de Dopingautoriteit.

Artikel 34 Aanhangig maken dopingzaken (aangifte)

34.1. Het bestuur en/of de Dopingautoriteit maken dopingzaken aanhangig bij het bevoegde tuchtorgaan. De Dopingautoriteit zal slechts van deze bevoegdheid gebruik maken indien en voor zover het bestuur bij het doen van aangifte in gebreke blijft. In dergelijke gevallen wordt de in het volgende lid bedoelde termijn met twee weken verlengd, te rekenen vanaf de dag waarop de Dopingautoriteit kennis heeft genomen van het in gebreke blijven van het bestuur.

34.2. De termijn voor het aanhangig maken van een dopingzaak bedraagt zes weken.

34.3. De termijn voor het aanhangig maken van een dopingzaak vangt aan:

- a. voor zover het dopingzaken inzake artikel 3 betreft, op het moment dat de uitslag van de dopingcontrole definitief is geworden en de Dopingautoriteit de Bond schriftelijk van de uitslag op de hoogte heeft gesteld;**
- b. voor dopingzaken die worden behandeld door een buitenlandse ADO, op het moment dat de Dopingautoriteit schriftelijk is geïnformeerd omtrent de omstandigheid dat de betrokken dopingzaak niet in behandeling wordt genomen (vanwege niet-ontvankelijkheid, gebrek aan jurisdictie, termijnoverschrijding dan wel elke andere reden);**

- c. voor alle andere gevallen, op het moment dat de Dopingautoriteit heeft besloten dat sprake is van een dopingzaak;

34.4. Het bestuur en/of de Dopingautoriteit dienen de betreffende aangeslotene zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 21 dagen, te rekenen vanaf de dag van aangifte, door middel van een aangetekende brief met bericht van ontvangst op de hoogte te stellen van het aanhangig maken van de dopingzaak. Indien alleen de Dopingautoriteit aangifte doet, stelt de Dopingautoriteit tegelijkertijd betrokken aangeslotene en de Bond schriftelijk op de hoogte, tenzij dit reeds door middel van de aangifte is gebeurd.

34.5. De Dopingautoriteit is naast de Bond bevoegd aangifte te doen van alle overtredingen van dit reglement, ook als in een bij dit reglement behorende bijlage is bepaald dat de Bond zorg draagt voor de aangifte.

[34.1.]

Zowel de bond als de Dopingautoriteit kunnen een dopingzaak aanhangig maken bij het bevoegde tuchtorgaan. Uitgangspunt is dat het bestuur van een bond aangifte doet, en dat de Dopingautoriteit pas in actie komt als het bestuur hiermee in gebreke blijft.

[34.5.]

De Dopingautoriteit heeft op grond van lid 5 van dit artikel altijd een zelfstandige bevoegdheid om aangifte te doen, ook al verklaart een ander reglement (bijvoorbeeld een bondsreglement) of reglementsbijlage uitsluitend het bestuur bevoegd.

Artikel 35   Behandeling dopingzaken

35.1. De tuchtrechtelijke behandeling van een dopingzaak dient te voldoen aan de volgende principes:

- a. een tijdige hoorzitting;
- b. een eerlijk en onpartijdig (tucht)orgaan of arbitragecollege;
- c. het recht van de aangeslotene zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman voor eigen rekening;
- d. het recht om eerlijk, tijdig en met redenen omkleed te worden geïnformeerd over overtredingen van dit reglement waarvan de aangeslotene wordt verdacht;
- e. het recht op hoor en wederhoor;
- f. het recht van de betrokken partijen bewijs aan te voeren, waaronder het recht getuigen op te roepen en te horen;
- g. het recht op een tolk tijdens de hoorzitting, waarbij het betreffende orgaan de identiteit van en de verantwoordelijkheid voor de kosten van de tolk bepaalt; en
- h. een tijdige, schriftelijke, beargumenteerde beslissing, met name inzake het afwijken van de (standaard) periode van uitsluiting en de aanvang van de opgelegde periode van uitsluiting.

35.2. De aangeslotene tegen wie een dopingzaak aanhangig is gemaakt, mag te allen tijde afzien van zijn recht op een hoorzitting.

35.3. De aangeslotene tegen wie een dopingzaak aanhangig is gemaakt, dient binnen zeven werkdagen na ontvangst van de schriftelijke kennisgeving als

bedoeld in artikel 34.4, schriftelijk via een aangetekende brief met bericht van ontvangst aan de Bond, aan te geven gebruik te willen maken van zijn recht op een hoorzitting. Indien de sporter niet correct, volledig en/of tijdig voldoet aan deze voorwaarden, wordt de betreffende sporter geacht af te zien van zijn recht op een hoorzitting.

- 35.4. Bij de beoordeling of sprake is van een overtreding van artikel 6:**
- a. dient het bevoegde tuchtorgaan zelfstandig elk van de drie geregistreerde whereabouts-fouten te beoordelen aan de hand van de daarop van toepassing zijnde regels, procedures, en criteria, welke zijn opgenomen in de Whereabouts-bijlage;
  - b. is het bevoegde tuchtorgaan niet gebonden aan enige vaststelling gedurende het resultaatmanagement als bedoeld in de Whereabouts-bijlage, betreffende het afdoende zijn van een verklaring voor een whereabouts-fout of anderszins;
  - c. is artikel 11 van toepassing inzake het beoordelen of is voldaan aan de vereisten voor het vaststellen van de drie whereabouts-fouten.
- 35.5. De Dopingautoriteit is in dopingzaken bevoegd aan de mondelinge behandeling door het bevoegde tuchtorgaan deel te nemen en aldaar het woord te voeren. Voor de Dopingautoriteit gelden tijdens de behandeling dezelfde rechten en verplichtingen als voor de betrokken aangeslotene. Het gestelde in deze bepaling geldt tevens voor de voorlopige hoorzitting.**
- 35.6. Indien in een monster meerdere verboden stoffen en/of verboden methoden (in verboden hoeveelheden) worden aangetroffen, (i) wordt bij de tuchtrechtelijke behandeling uitgegaan van die verboden stof en/of verboden methode waarop bij aanwezigheid of gebruik de zwaarste tuchtrechtelijke sanctie staat, en (ii) kan worden aangemerkt als een verzwarende omstandigheid in de zin van artikel 45.**
- 35.7. Indien een onafhankelijke deskundige in het kader van een dopingzaak contact heeft gehad met de betreffende aangeslotene (en/of diens vertegenwoordiger(s)), kan deze deskundige niet (meer) als onafhankelijk deskundige fungeren in de betreffende dopingzaak.**
- 35.8. Het is de partijen in een dopingzaak slechts toegestaan met de onafhankelijke deskundige te communiceren via het tuchtorgaan dat de betreffende dopingzaak behandelt. De informatie die een partij desondanks direct communiceert aan de onafhankelijke deskundige, wordt buiten beschouwing gelaten in de (verdere) tuchtrechtelijke behandeling van de dopingzaak, en kan niet opnieuw worden ingebracht.**

[35.1.]

Lid 1 van dit artikel bevat basisprincipes die moeten garanderen dat degenen die worden beschuldigd van het overtreden van dopingregels een eerlijk proces krijgen. Deze basisprincipes (die afkomstig zijn uit de Code) kunnen nog worden aangevuld met extra waarborgen ten aanzien van het tuchtrechtelijke proces.

[35.3.]

Het recht te worden gehoord is een fundamenteel recht van de aangeklaagde. Het reglement vereist wel dat degene tegen wie een dopingzaak is aangehangig gemaakt, schriftelijk en

aangetekend met bericht van ontvangst meldt dat hij gebruik wenst te maken van het recht op een hoorzitting.

Hoorzittingen die verband houden met evenementen en daarom spoed vragen, kunnen worden uitgevoerd in de vorm van een versnelde procedure, als dat is toegestaan volgens het van toepassing zijnde tuchtreglement.

Een hoorzitting kan bijvoorbeeld versneld worden gehouden aan de vooravond van een belangrijk toernooi, waarbij bekend moet zijn of de overtreding van een dopingregel wel of niet is begaan om te bepalen of de sporter mag deelnemen aan het evenement, of tijdens een toernooi, als de vaststelling van de feiten invloed heeft op de geldigheid van de resultaten van de sporter of op de vraag of hij wel of niet mag deelnemen aan de rest van het toernooi.

[35.4.]

Als het gaat om whereabouts-fouten is het tuchtorgaan verplicht zelfstandig te toetsen of er inderdaad sprake is van de fouten zoals in de aangifte genoemd. Dit geldt voor elke fout afzonderlijk. Daarbij geldt dat het "genoegzaam aannemelijk" is dat de fout is gemaakt.

[35.5.]

De rol van de Dopingautoriteit tijdens de mondelinge behandeling is meerledig.

Op grond van artikel 11 lid 4 kan de Dopingautoriteit bewijs leveren indien daartoe (schriftelijk) gemachtigd door de bond. Gelet op de zelfstandige bevoegdheid van de Dopingautoriteit om een dopingzaak aanhangig te maken (zoals genoemd in artikel 34), komt aan de Dopingautoriteit ook een zelfstandige bevoegdheid toe tot het leveren van bewijs in dopingzaken, al dan niet bij het nemen van een conclusie (zie artikel 36). Deze bevoegdheid geldt ook indien de bond aangifte heeft gedaan en formeel nog in de procedure is betrokken.

(Een medewerker van) de Dopingautoriteit kan in een tuchtrechtelijke procedure ook getuige zijn, of door het tuchtorgaan als deskundige worden gehoord.

Artikel 36 Conclusie

- 36.1. De Dopingautoriteit is bevoegd in een dopingzaak een schriftelijke conclusie te nemen, waarin zij haar standpunt aan het bevoegde tuchtorgaan kenbaar maakt. De Dopingautoriteit kan bij het nemen van een conclusie tevens stukken overleggen.**
- 36.2. De betrokken aangeslotene ontvangt zo spoedig mogelijk van de Bond en/of de Dopingautoriteit de genomen conclusie en overgelegde stukken.**
- 36.3. Indien de Dopingautoriteit tegen een uitspraak van het bevoegde tuchtorgaan beroep heeft ingesteld, kan zij na hun beroepschrift niet een conclusie nemen, doch wel aan de mondelinge behandeling door het bevoegde tuchtorgaan deelnemen en aldaar het woord te voeren. Indien de Dopingautoriteit geen beroep heeft ingesteld, kan zij in beroep uiterlijk voorafgaand aan de mondelinge behandeling een schriftelijke conclusie nemen en stukken overleggen.**
- 36.4. Indien de Dopingautoriteit in een dopingzaak een conclusie neemt of beroep instelt, kunnen medewerkers van de Dopingautoriteit in die dopingzaak niet als deskundige maar wel als getuige worden gehoord.**

[36.1.]

De Dopingautoriteit kan op grond van dit artikel bij het nemen van een conclusie stukken aanleveren, waaronder bewijsstukken.

Een conclusie hoeft niet door (de bevoegde vertegenwoordiger van) de Dopingautoriteit te worden ondertekend. Artikel 83 lid 2 Rv is hierop dus niet van toepassing.

[36.4.]

In de conclusie (en bij een beroepschrift) wordt het officiële standpunt van de Dopingautoriteit verwoord. Dit maakt dat een medewerker van de Dopingautoriteit niet meer onafhankelijk kan zijn als deskundige in deze zaak.

Artikel 37 Automatisch vervallen wedstrijdresultaten

Een overtreding van dit reglement naar aanleiding van een dopingcontrole binnen wedstrijdverband, leidt automatisch tot het vervallen van in de desbetreffende wedstrijd behaalde wedstrijdresultaten.

Als een sporter een gouden medaille wint met een verboden stof in zijn of haar lichaam, is dat oneerlijk ten opzichte van de andere sporters in die wedstrijd, ongeacht of de winnaar van de gouden plak zelf op enige wijze schuldig was. Dit principe ligt aan dit artikel ten grondslag. Een positieve dopingtest na een in-competition controle doet de betreffende wedstrijdresultaten dan ook automatisch vervallen, los van de schuld van de sporter. Met wedstrijdresultaten wordt bedoeld alles wat volgt uit de wedstrijd, dus medailles, punten, prijzengeld en andere prijzen (zie voor de definitie van vervallen wedstrijdresultaten artikel 1.47).

Voor teamsporten die niet vallen onder de definitie van teamsporten (bijvoorbeeld beachvolleybal, omdat daarbij geen spelers mogen worden vervangen), geldt de bepaling zoals opgenomen in artikel 50.

Artikel 38 Spelsancties & boetes

- 38.1. Een overtreding van dit reglement die wordt begaan tijdens of in verband met een evenement kan, als het bevoegde orgaan daartoe besluit, leiden tot het vervallen van alle andere dan de in artikel 37 bedoelde wedstrijdresultaten die de sporter in het kader van dat evenement heeft behaald.**
- 38.2. Als de sporter kan aantonen dat de in het vorige lid bedoelde overtreding niet aan zijn schuld of nalatigheid te wijten was, komen zijn wedstrijdresultaten als bedoeld in het vorige lid niet te vervallen, tenzij het waarschijnlijk is dat deze resultaten zijn beïnvloed door de overtreding.**
- 38.3. Onverminderd het bepaalde in de voorgaande twee leden en in artikel 37, komen alle wedstrijdresultaten te vervallen die zijn behaald nadat een overtreding van dit reglement heeft plaatsgevonden, tot het moment van aanvang van de naar aanleiding van deze overtreding opgelegde ordemaatregel of, indien geen sprake is (geweest) van een ordemaatregel, de periode van uitsluiting, tenzij de rechtvaardigheid anders vereist.**
- 38.4. Overtreding van artikel 5.3 door een bij de Bond aangesloten vereniging en/of rechtspersoon wordt bestraft met een door het bevoegde tuchtorgaan vast te stellen geldboete. Indien als gevolg van bedoelde gebrekkige medewerking een geplande dopingcontrole buiten wedstrijdverband geen doorgang kan vinden, wordt deze omstandigheid gezien als een overtreding van artikel 5.3 door de sporters bij wie de geplande controles geen uitvoering konden vinden.**
- 38.5. Overtreding van artikel 20.6 door een bij de Bond aangesloten vereniging en/of rechtspersoon wordt bestraft met een door het bevoegde tuchtorgaan vast te stellen geldboete. Overtreding van artikel 20.6 jo. artikel 5.2 door een sporter, leidt tot de in artikel 39.2 genoemde sanctie.**

[38.1.]

Waar artikel 37 (Automatische vervallen wedstrijdresultaten) het resultaat van een enkele wedstrijd waarin de sporter positief is getest ongeldig maakt (bijvoorbeeld de honderd meter rugslag), kan dit artikel leiden tot vervallen van alle resultaten van de betrokken sporter in alle wedstrijden van het evenement (bijvoorbeeld de FINA wereldkampioenschappen). Dit artikel geeft het daartoe bevoegde orgaan (bijvoorbeeld de organisator van het betreffende evenement of het daartoe door de organisator aangewezen orgaan) ruimte en flexibiliteit te bepalen of een sporter alle tijdens het evenement behaalde medailles moet inleveren, of alleen de medaille behaald in een specifieke wedstrijd. Factoren die meewegen bij de beslissing om andere resultaten in een evenement wel of niet te diskwalificeren zijn bijvoorbeeld de ernst van de overtreding van een dopingregel van de sporter en of de sporter bij controles na (of binnen het kader van) andere wedstrijden negatief is bevonden.

[38.2.]

De in lid 2 bedoelde situatie ziet op de mogelijkheid voor de sporter om voor het bevoegde orgaan (bijvoorbeeld de evenementenorganisatie of het tuchtorgaan in de tuchtrechtelijke

procedure) zijn onschuld of ontbreken van nalatigheid aan te tonen. Het aantonen van geen *aanmerkelijke* mate van schuld of nalatigheid is hier dus niet voldoende. Voorts mag het niet zo zijn dat het waarschijnlijk is dat de eerdere overtreding ook de latere wedstrijdresultaten heeft beïnvloed.

[38.3.]

Lid 1 en 2 hebben betrekking op het hetzelfde evenement als waar de overtreding in is geconstateerd. Lid 3 geeft een nog veel verdergaande consequentie: in geval van een overtreding verliest een sporter direct al zijn wedstrijdresultaten vanaf het moment van de overtreding tot aan het moment dat een ordemaatregel wordt opgelegd of een schorsing begint, tenzij de rechtvaardigheid anders vereist. Hier gaat het dus om hetzelfde evenement en alle daaropvolgende, en betreft het moeten inleveren van alle punten, prijzengeld, medailles, et cetera, tot aan het moment dat tegen de sporter maatregelen worden genomen door het bestuur van de betreffende bond of een tuchtorgaan.

Van de in lid 3 bedoelde rechtvaardigheid kan bijvoorbeeld sprake zijn wanneer de situatie zoals bedoeld in lid 2 aan de orde is. Wanneer het bijvoorbeeld aannemelijk is dat de sporter voor het bevoegde tuchtorgaan kan aantonen geen schuld te hebben gehad aan de overtreding, en de overtreding heeft ook geen gevolgen gehad voor de uitslagen van de latere wedstrijden, kan dit rechtvaardigen dat de latere wedstrijdresultaten kunnen blijven staan.

[38.4.]

Verenigingen en andere betrokken organisaties kunnen een boete krijgen wanneer zij niet naar behoren meewerken aan dopingcontroles. Ook het medewerking geven aan een pre-test kan leiden tot een geldboete. Het tuchtorgaan kan zelf de hoogte van de geldboete als bedoeld in lid 4 en 5 bepalen. Voor de sporters leidt een pre-test tot een uitsluiting als sanctie.

Artikel 39 Uitsluiting

- 39.1. De periode van uitsluiting die wordt opgelegd voor een overtreding van artikel 3, artikel 4 of artikel 8, bedraagt bij een eerste overtreding een periode van twee jaar, tenzij:**
- a. aan de in artikel 40, artikel 41, artikel 42, artikel 43 en/of artikel 44 bedoelde voorwaarden voor het reduceren van de sanctieperiode wordt voldaan; of
  - b. aan de in artikel 45 bedoelde voorwaarden voor het verlengen van de sanctieperiode wordt voldaan.
- 39.2. De periode van uitsluiting die wordt opgelegd voor een overtreding van artikel 5 of artikel 7, bedraagt bij een eerste overtreding een periode van twee jaar, tenzij:**
- a. aan de in artikel 41, artikel 42, artikel 43 en/of artikel 44 bedoelde voorwaarden voor het reduceren van de sanctieperiode wordt voldaan; of
  - b. aan de in artikel 45 bedoelde voorwaarden voor het verlengen van de sanctieperiode wordt voldaan.
- 39.3. De periode van uitsluiting die wordt opgelegd voor een overtreding van artikel 9 of artikel 10, bedraagt bij een eerste overtreding een periode van minimaal vier jaar, tenzij aan de in artikel 41, artikel 42, artikel 43 en/of**

artikel 42 bedoelde voorwaarden voor het reduceren van de sanctieperiode wordt voldaan.

- 39.4. De periode van uitsluiting die wordt opgelegd voor een overtreding van artikel 6, bedraagt minimaal een jaar en maximaal twee jaar, afhankelijk van de mate van schuld van de betrokken sporter.**
- 39.5. Een overtreding van dit reglement die betrekking heeft (gehad) op een minderjarige en is begaan door begeleidend personeel, wordt als zeer ernstig aangemerkt en leidt tot levenslange uitsluiting van dat begeleidend personeel, tenzij de overtreding betrekking heeft op een of meer specifieke stoffen.**
- 39.6. Het is niet mogelijk de in Titel IX genoemde sancties geheel of gedeeltelijk voorwaardelijk op te leggen.**
- 39.7. De eventuele (ontbrekende) prestatiebevorderende werking van een verboden stof en/of verboden methode kan niet worden meegewogen bij de beoordeling:**
- a. of sprake is van een overtreding van dit reglement; en/of**
  - b. het vaststellen van de wegens overtreding van dit reglement op te leggen sanctie, tenzij dit reglement nadrukkelijk anders bepaalt.**

[39.1.]

De harmonisatie van sancties is een van de meest bediscussieerde en besproken onderdelen van de dopingbestrijding. Argumenten tegen de noodzaak van harmonisatie van sancties zijn gebaseerd op de verschillen tussen sporten, zoals het volgende voorbeeld: in sommige sporten zijn de sporters professionals die een riant inkomen verdienen met de sport, en in andere sporten zijn de sporters echte amateurs; in die sporten waar de carrière van de sporter kort is (bijvoorbeeld artistieke gymnastiek) heeft een diskwalificatie van twee jaar een veel groter effect op de sporter dan in sporten waarbij de loopbanen traditioneel veel langer zijn (bijvoorbeeld paardensport en schieten); bij individuele sporten kan de sporter beter in vorm blijven door zelfstandige training tijdens zijn schorsing dan bij andere sporten waarbij het belangrijker is om te trainen als lid van een team.

Een belangrijk argument voor harmonisatie is dat het simpelweg niet rechtvaardig is dat twee sporters uit hetzelfde land die positief worden bevonden op dezelfde verboden stof onder dezelfde omstandigheden verschillende sancties opgelegd zouden krijgen, alleen omdat ze verschillende sporten beoefenen. Daarnaast wordt flexibiliteit bij het opleggen van sancties vaak gezien als een onacceptabele mogelijkheid voor bepaalde sportbonden om minder streng te zijn voor "hun eigen" dopinggebruikers.

Ook de zwaarte van de (standaard) straf is niet onomstreden. Voor tegenstanders van een standaard forse periode van uitsluiting weegt het argument zwaar, dat een enkele overtreding een enorme inbreuk kan maken op de relatief korte loopbaan van een sporter. Voorstanders hebben in de eerste plaats oog voor het belang van de sport in het algemeen, en de enorme negatieve invloed die doping op de sport heeft.

Alle betrokken partijen hebben overeenstemming bereikt over het feit dat de voordelen van harmonisatie zwaarder wegen dan de voordelen van flexibiliteit en ook over de hoogte van de standaard straffen. Deze consensus, bereikt tijdens de eerste World Conference on Doping die in februari 1999 werd gehouden in Lausanne, leidde tot steun voor een tweejarige periode van uitsluiting voor een eerste overtreding van een dopingregel, gevolgd door een levenslange uitsluiting voor een tweede overtreding. Deze consensus is vastgelegd in de Code en het daarvan afgeleide Nationale dopingreglement.

[39.3.]

Voor degenen die betrokken zijn bij de handel in doping en het toedienen ervan aan sporters, geldt een minimale standaard straf van vier jaar. Met een straf van twee maal de duur van de periode van uitsluiting die geldt voor atleten die positief zijn bevonden, wordt betrokkenheid bij doping dus als een bijzonder zwaar vergrijp aangemerkt.

Juist het kunnen bestraffen van begeleidend personeel dat zich schuldig maakt aan betrokkenheid bij doping is een belangrijk element bij het bestrijden van dopinggebruik.

[39.4.]

Voor gebrekkige informatieverstrekking, in het bijzonder betreffende de whereabouts, kan de straf variëren tussen één en twee jaar worden opgelegd. Wanneer sprake is van drie whereabouts-fouten of missed-tests, zonder dat sprake is van een geldig excuus voor de sporter, moet een periode van uitsluiting van twee jaar worden opgelegd. In andere gevallen, zal een straf moeten worden opgelegd tussen één en twee jaar, afhankelijk van de omstandigheden van het geval.

[39.7.]

Het ontbreken van de prestatiebevorderende werking van een stof, of het ontbreken van het oogmerk om de prestatie ermee te bevorderen, is niet relevant voor het kunnen vaststellen van de overtreding, noch voor de bepaling van de hoogte van de strafmaat, tenzij in het reglement specifiek anders is aangegeven.

Artikel 40   Specifieke stoffen

40.1. Voor de toepassing van dit artikel zijn alle op de dopinglijst vermelde stoffen specifieke stoffen, uitgezonderd:

- a. de anabole middelen;**
- b. de hormonen en verwante stoffen;**
- c. de op de dopinglijst als niet-specifieke stof aangeduide hormoon-antagonisten en modulators; en**
- d. de op de dopinglijst als niet-specifieke stof aangeduide stimulantia.**

40.2. Specifieke stoffen betreffen nooit verboden methoden.

40.3. Indien de betrokken aangeslotene aantoonst (i) hoe de specifieke stoffen in zijn lichaam terecht zijn gekomen (in geval van een overtreding van artikel 3), dan wel hoe hij deze stoffen heeft gebruikt (in geval van een overtreding van artikel 4), dan wel hoe deze stoffen in zijn bezit zijn gekomen (in geval van een overtreding van artikel 8), en (ii) aantoonst dat de op- of inname, het gebruik, dan wel het bezit van dergelijke specifieke stoffen niet is geschied met het oogmerk de sportprestaties te verbeteren, noch om het gebruik van enige verboden stoffen en/of verboden methoden te maskeren, wordt de periode van uitsluiting die is beschreven in artikel 39.1 vervangen door:

- a. minimaal een berisping, maar geen periode van uitsluiting, en**
- b. maximaal twee jaar uitsluiting;**

40.4. De verklaring van de betrokken aangeslotene alleen is onvoldoende om te voldoen aan de in het vorige lid bedoelde vereisten inzake bewijs. Naast diens verklaring dient de betrokken aangeslotene zwaarwegend bewijs te verschaffen teneinde genoegzaam aannemelijk te maken aan het tuchtorgaan, dat hij niet de intentie (heeft ge)had (i) zijn sportprestatie te

verbeteren, en (ii) het gebruik van enige verboden stoffen en/of verboden methoden te maskeren.

40.5. Bij het vaststellen in hoeverre de in artikel 39.1 genoemde periode van uitsluiting op basis van artikel 40 wordt gereduceerd, dient rekening te worden gehouden met de mate van schuld van de betrokken aangeslotene.

40.6. Specifieke stoffen dienen niet te worden beschouwd als minder zwaar of minder prestatiebevorderend dan de andere stoffen op de dopinglijst. In een geval waarin de sporter niet voldoet aan de in dit artikel beschreven criteria voor het reduceren van de periode van uitsluiting, dient daarom de in artikel 39.1 genoemde periode van uitsluiting te worden opgelegd. Tevens kan, op grond van de in artikel 45 beschreven regeling, sprake zijn van redenen om in dat geval een langere periode van uitsluiting op te leggen.

[40.3.]

Het gebruik van specifieke stoffen is niet per definitie minder ernstig dan het gebruik van andere verboden stoffen als het gaat om verbetering van sportprestaties. Specifieke stoffen kunnen zelfs heel effectief zijn. Om die reden kan een sporter die er niet in slaagt aan te tonen hoe de specifieke stof in zijn lichaam is gekomen, en evenmin kan aantonen dat de inname van deze specifieke stof niet is geschied met het oogmerk de sportprestaties te verbeteren, een even zware straf tegemoet zien als bij andere niet specifieke verboden stoffen het geval is. Derhalve variërend van een periode twee tot vier jaar uitsluiting. Niettegenstaande dat, is er wel een grotere kans dat in het geval van een specifieke stof, in vergelijking met andere verboden stoffen, een betrouwbare verklaring kan worden gegeven dat de oorzaak van de aanwezigheid van de stof niet doping gerelateerd is. Daarom is voor specifieke stoffen een uitzonderingssituatie in de vorm van een mogelijk lagere straf gecreëerd.

Naast de verplichting om aan te tonen hoe de specifieke stoffen in zijn lichaam zijn gekomen geldt dat de in lid 3 opgenomen lagere straf alleen van toepassing is in die gevallen waarin de sporter erin slaagt objectieve omstandigheden aan te voeren, die het voor het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan genoegzaam aannemelijk maken dat er geen intentie bestond om met de betreffende specifieke stof de sportprestatie te verbeteren.

[40.4.]

Omdat het moet gaan om objectieve omstandigheden, bepaalt lid 4 dat alleen een verklaring van de sporter omtrent zijn bedoeling onvoldoende is. Omstandigheden die, al dan niet in combinatie, wel voldoende kunnen zijn, zijn:

de aard van de specifieke stof of het tijdstip waarin de stof is ingenomen, het openlijke gebruik ervan door de sporter, of het tegelijkertijd aanwezig zijn van een medisch dossier waaruit het niet-sport gerelateerde gebruik blijkt.

In zijn algemeenheid geldt dat hoe hoger de mogelijke prestatiebevorderende werking (medisch-technisch gezien) van de betreffende specifieke stof, hoe hoger de lat ligt voor de sporter om te bewijzen dat hij de stof niet heeft gebruikt met de bedoeling zijn sportprestaties te verbeteren.

De sporter moet tevens aantonen hoe de specifieke stof in zijn lichaam is gekomen. De bewijslast is hierbij voor de sporter minder zwaar. Moet er met betrekking tot de bedoeling sprake zijn van het genoegzaam aannemelijk maken, bij het bewijs van de wijze waarop de stof in het lichaam is gekomen geldt dat dit wordt gewogen op basis van een afweging van waarschijnlijkheid.

[40.5.]

Lid 5 bepaalt dat bij de overweging van een reductie van de standaard periode van uitsluiting, rekening moet worden gehouden met de mate van schuld van de aangeslotene. Hierbij geldt dat de verzachtende omstandigheden specifiek moeten kunnen worden gerelateerd aan de afwijking van het gedrag dat normaal gesproken (volgens de regels) van de aangeslotene mag worden verwacht.

De omstandigheid dat een sporter door een schorsing grote sommen geld zou verliezen, dat de sporter nog maar een korte carrière voor de boeg heeft, of het tijdstip van schorsing gelet op de wedstrijdkalender, mogen niet ter zake doen.

Wat wel een relevante omstandigheid is, is de situatie dat de sporter een voedingssupplement heeft gebruikt, waarin de specifieke stof aanwezig was. De hamvraag is dan, of hij had kunnen weten of het voedingssupplement de specifieke stof bevatte.

Er is dan een verschil als de sporter heeft aangetoond dat hij wel de check van het Nederlands Zekerheidssysteem Voedingssupplementen Topsport (NZVT) heeft gedaan, en het een product-batch combinatie betreft dat op de NZVT-lijst staat, of dat het een voedingssupplement betreft dat geen NZVT-product is.

In het eerste geval zal de sporter in principe geen schuld treffen. In het tweede geval is de bewijslast voor het ontbreken van schuld voor de sporter in beginsel zwaarder. Van belang is dan bijvoorbeeld dat de sporter kan aantonen dat hij de nodige inspanningen heeft gepleegd, bijvoorbeeld dat hij het supplement bij een erkend farmaceutisch bedrijf heeft gekocht.

Volgens de Code kan bij constatering van de aanwezigheid of het gebruik van een specifieke stof, alleen onder hele uitzonderlijke omstandigheden sprake kan zijn van een volledig vervallen van een periode van uitsluiting.

Artikel 41   Geen schuld of nalatigheid

41.1. Er is geen sprake van schuld of nalatigheid indien de aangeslotene kan aantonen dat hij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij de verboden stof en/of verboden methode had gebruikt, ingenomen of had toegediend gekregen.

41.2. Indien de sporter in een individueel geval kan aantonen dat de overtreding van artikel 3 dan wel artikel 4 niet aan zijn schuld of nalatigheid te wijten is, vervalt de toepasselijke periode van uitsluiting. In het geval van overtreding van artikel 3 geldt als aanvullende eis dat de sporter aantoont hoe de verboden stoffen en/of verboden methoden in zijn lichaam terecht zijn gekomen.

41.3. Dit artikel is niet van toepassing op gevallen waarin artikel 39.4, dan wel artikel 40 van toepassing zijn.

[41.2.]

In de rechtspraak in het algemeen, en dopingzaken daarvan niet uitgezonderd, geldt dat de specifieke feiten en omstandigheden moeten worden meegewogen voor er sancties worden opgelegd. Wel kan worden bepaald dat er standaard sancties gelden, die alleen in "uitzonderlijke situaties" kunnen worden verminderd of vermeerderd. Dit laatste uitgangspunt, dat overigens in overeenstemming is met de basisprincipes van de rechten van de mens, wordt in de Code en dit reglement gehanteerd. Deze benadering biedt voorts

een evenwicht tussen de anti-dopingorganisaties die de uitzondering veel beperkter willen maken of zelfs willen afschaffen (en derhalve een zeer strikt sanctieregime voorstaan) en de organisaties die een schorsing van twee jaar zouden willen verminderen op grond van een groot aantal andere factoren, zelfs als de sporter heeft toegegeven schuldig te zijn.

De uitwerking van dit principe in artikel 41 van dit reglement geeft ruimte voor het volledig vervallen van de periode van uitsluiting in het unieke geval dat de sporter kan aantonen dat hem of haar geen enkele schuld of nalatigheid kan worden verweten. Dit artikel is alleen van toepassing op de vaststelling van de sanctie, niet op de vaststelling of een dopingregel is overtreden.

Artikel 41 is alleen bedoeld om te worden toegepast op die gevallen waarbij er daadwerkelijk sprake is van uitzonderlijke omstandigheden en dus niet op de grote meerderheid van de dopingzaken.

Een voorbeeld ter illustratie van de werking van artikel 41 waarbij geen schuld of nalatigheid zou leiden tot het volledig schrappen van een sanctie, is de situatie waarin een sporter kan bewijzen dat hij of zij, ondanks de grootst mogelijke voorzichtigheid, is gesaboteerd door een tegenstander.

In de volgende gevallen is geen sprake van "geen schuld of nalatigheid":

- (a) een positieve uitslag als gevolg van een verkeerd gelabeld of verontreinigd vitamine- of voedingssupplement (sporters zijn verantwoordelijk voor wat ze innemen, en zijn gewaarschuwd tegen de mogelijkheid van verontreiniging van supplementen);
- (b) de toediening van een verboden stof door de persoonlijke arts of trainer van de sporter, zonder dat de sporter daarvan op de hoogte was (sporters zijn verantwoordelijk voor het medische personeel dat ze kiezen en voor het mededelen aan hun medische personeel dat zij hun geen verboden stoffen mogen toedienen); en
- (c) sabotage van het eten of drinken van de sporter door een echtgenoot, coach of andere persoon binnen de vertrouwenskring van de sporter (sporters zijn verantwoordelijk voor wat ze innemen en voor het gedrag van de personen die zij toegang verlenen tot hun eten en drinken).

In deze gevallen kan dus geen sprake zijn van het volledig vervallen van de periode van uitsluiting op grond van artikel 41.

[41.3.]

De uitsluiting genoemd in lid 3 volgt logischerwijs uit het feit dat in de bepalingen waarnaar in dit lid wordt verwezen (betreffende specifieke stoffen en gebrekkige medewerking) de schuldvraag al is opgenomen. Dit voorkomt dus een overlap.

Artikel 42   Geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid

42.1. Er is geen sprake van een aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid indien de aangeslotene kan aantonen dat zijn schuld of nalatigheid, naar de omstandigheden van het geval en, voor zover het overtreedingen inzake artikel 3 betreft, rekening houdend met de criteria zoals genoemd in artikel 41.1 en artikel 41.2 niet significant was in relatie tot de overtreding van dit reglement.

42.2. Als een aangeslotene in een individueel geval met betrekking tot de in Titel II genoemde overtreedingen, uitgezonderd de overtreding van artikel 6, kan aantonen dat van zijn kant geen sprake is van aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid, kan de periode van uitsluiting worden verkort, doch

nooit minder zijn dan de helft van de in artikel 39 bedoelde standaard periode van uitsluiting. Voor toepassing van dit lid in dopingzaken betreffende artikel 3 geldt dat de sporter moet aantonen hoe de verboden stoffen en/of verboden methoden in zijn lichaam zijn terecht gekomen.

42.3. In gevallen als bedoeld in het vorige lid mag de verkorte periode van uitsluiting niet korter zijn dan acht jaar indien de periode van uitsluiting zonder toepassing van artikel 42 een levenslange periode van uitsluiting zou bedragen.

42.4. Dit artikel is niet van toepassing op gevallen waarin artikel 39.4, dan wel artikel 40 van toepassing zijn.

[42.1.]

Afhankelijk van de unieke omstandigheden van elke afzonderlijke zaak, zou één van de onder a) t/m c) genoemde voorbeelden in de toelichting bij artikel 41, wel kunnen leiden tot een vermindering van de sanctie op grond van artikel 42: Geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid.

Een strafvermindering zou bijvoorbeeld op zijn plaats kunnen zijn in voorbeeld (a) als de sporter kan aantonen dat de oorzaak van de positieve uitslag een verontreiniging was in een alledaags vitaminecomplex, dat is aangeschaft via een bron die geen banden heeft met verboden stoffen en de sporter ervoor gezorgd heeft dat hij geen andere voedingssupplementen binnenkreeg.

Kan bij bewust gebruik van een verboden stof door de sporter aanspraak worden gemaakt op de maximale strafreductie van een jaar op grond van artikel 42 lid 2?

Antwoord: Nee. Op grond van de tekst van lid 1 niet. Daarin is bepaald dat naast de omstandigheden van het geval óók rekening moet worden gehouden met de criteria van artikel 41 lid 1. Daarin is bepaald dat de sporter niet wist of vermoedde dat hij de stof had ingenomen. Er is derhalve bij bewust gebruik per definitie sprake van enige aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid in relatie tot de overtreding.

Een totaal gebrek aan wetenschap van het reglement, de dopinglijst, etc., kan in geval van bewust gebruik van een verboden stof dan ook niet leiden tot maximale strafreductie.

Net als bij artikel 40 geldt, dat de verzachtende omstandigheden specifiek moeten kunnen worden gerelateerd aan de afwijking van de specifieke norm die voor de sporter geldt.

Ook hier geldt dus dat de omstandigheid dat een sporter door een schorsing grote sommen geld zou verliezen, dat de sporter nog maar een korte carrière voor de boeg heeft, of het tijdstip van schorsing gelet op de wedstrijdkalender, niet ter zake doen.

> Plicht van de sporter om kennis te nemen van de relevante reglementen

Vaste lijn in de jurisprudentie is dat sporters (en aangeslotenen) de plicht hebben om zich in kennis te stellen van de van toepassing zijnde regelgeving. Dit geldt ook in geval van jonge sporters. Een beroep op onbekendheid met de regelgeving zal in beginsel dan ook niet kunnen leiden tot strafreductie op basis van artikel 42 (en uiteraard evenmin op grond van artikel 41).

[42.4.]

Het moet voor de toepassing van dit artikellid niet gaan om een specifieke stof. Lid 4 van dit artikel zondert specifieke stoffen namelijk uit, omdat de mate van schuld of nalatigheid van de sporter bij die overtredingen al wordt meegenomen. Deze uitzondering geldt, om dezelfde reden, ook voor een overtreding van artikel 6.

Artikel 43 Substantiële ondersteuning

43.1. Van substantiële ondersteuning is sprake indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a. de aangeslotene heeft alle hem beschikbare informatie inzake een of meer overtredingen van dit reglement, dan wel vergelijkbare overtredingen van dopingregels van andere ADO's, correct, tijdig en volledig overlegd, via een schriftelijke door hem ondertekende verklaring;**
  - b. de aangeslotene verleent zijn volledig medewerking aan het onderzoek naar, alsmede de (tuchtrechtelijke) vervolging van de (doping)zaak of (doping)zaken waarop de door hem verschaft informatie betrekking heeft, door onder andere als getuige te verklaren bij een hoorzitting indien de ADO, het bevoegde tuchtorgaan, een rechter, een arbiter, dan wel een arbitragepanel daarom verzoekt;**
  - c. de door de aangeslotene verschaft informatie dient geloofwaardig te zijn, en dient (i) een belangrijk onderdeel te vormen van een (doping)zaak die tot (tuchtrechtelijke) vervolging heeft geleid, dan wel (ii), indien geen (tuchtrechtelijke) vervolging heeft plaatsgevonden, voldoende grond te hebben verschaft op basis waarvan (tuchtrechtelijke) vervolging had kunnen plaatsvinden; en**
  - d. als de ondersteuning is verleend aan een bevoegde ADO, justitiële autoriteit of professioneel disciplinair orgaan, deze ondersteuning tot gevolg heeft dat:

    - (i) de ADO een dopingzaak ontdekt, dan wel een overtreding van dit reglement wordt vastgesteld, begaan door een andere persoon dan de betrokken aangeslotene;**
    - (ii) een justitieel orgaan een strafbaar feit vaststelt, begaan door een andere persoon dan de betrokken aangeslotene; en/of**
    - (iii) een professioneel orgaan een overtreding vaststelt van professionele regels, begaan door een andere persoon dan de betrokken aangeslotene.****
- 43.2. De Dopingautoriteit kan voorafgaand (i) aan een definitief niet meer voor beroep openstaand besluit van het bevoegde tuchtorgaan inzake een dopingzaak, of voorafgaand (ii) aan het verstrijken van de op het besluit van het bevoegde tuchtorgaan van toepassing zijnde beroepstermijn, een deel van de opgelegde, dan wel op te leggen periode van uitsluiting, opschorten indien de betrokken aangeslotene substantiële ondersteuning heeft verschaft.**
- 43.3. De Dopingautoriteit kan nadat (i) een definitief niet meer voor beroep openstaand besluit inzake een dopingzaak is genomen, dan wel (ii) de op het besluit van het bevoegde tuchtorgaan van toepassing zijnde**

- beroepstermijn is verlopen, een deel van de opgelegde periode van uitsluiting, opschorten indien:
- a. de betrokken aangeslotene substantiële ondersteuning heeft verleend; en
  - b. zowel de internationale federatie als WADA dit besluit van de Dopingautoriteit goedkeuren.
- 43.4. De Dopingautoriteit kan voorafgaand aan een besluit in eerste aanleg van het bevoegde tuchtorgaan inzake een dopingzaak een deel van de opgelegde, dan wel op te leggen periode van uitsluiting, opschorten indien de betrokken aangeslotene substantiële ondersteuning heeft verschaft. Het bedoelde tuchtorgaan zal vervolgens beoordelen of (i) sprake is van een overtreding van dit reglement, en (ii) de opschorting gepast is op basis van artikel 43.
- 43.5. De mate waarin de periode van uitsluiting die zonder de toepassing van artikel 43 zou worden opgelegd, kan worden opgeschort, wordt gebaseerd op (i) de ernst van de overtreding van dit reglement welke de betrokken aangeslotene heeft begaan, (ii) het belang van de verleende substantiële ondersteuning voor het elimineren van doping in de sport, en (iii) het nog steeds bestaan van een prestatiebevorderend effect bij de aangeslotene als gevolg van de overtreding van dit reglement.
- 43.6. De mate waarin de periode van uitsluiting kan worden opgeschort, kan niet meer bedragen dan driekwart van de periode van uitsluiting die zonder de toepassing van artikel 43 zou worden opgelegd. Indien de periode van uitsluiting zonder de toepassing van artikel 43 een levenslange periode van uitsluiting zou bedragen, kan de niet-opgeschorte periode van uitsluiting niet minder dan acht jaar bedragen. De maximale opschorting van de periode van uitsluiting kan slechts worden toegepast in zeer uitzonderlijke zaken. Als algemeen uitgangspunt geldt dat hoe eerder de aangeslotene de substantiële ondersteuning wordt verleend na door de Dopingautoriteit of een andere ADO te zijn geïnformeerd over een dopingzaak, hoe groter de mate van opschorting van een periode van uitsluiting kan zijn.
- 43.7. De Dopingautoriteit beoordeelt ook nadat een periode van uitsluiting is opgeschort in hoeverre de door de betrokken aangeslotene verleende ondersteuning voldoet aan de in artikel 43.1 genoemde voorwaarden.
- 43.8. Indien de Dopingautoriteit oordeelt dat de door de betrokken aangeslotene verleende ondersteuning niet (meer) voldoet aan de in artikel 43.1 genoemde voorwaarden, komt de opschorting te vervallen. De periode van uitsluiting die zonder de toepassing van artikel 43 zou worden opgelegd, wordt daarmee alsnog van toepassing. Deze periode gaat in op het moment dat zowel de betrokken aangeslotene als de Bond door de Dopingautoriteit schriftelijk op de hoogte zijn gesteld van voornoemd oordeel van de Dopingautoriteit.
- 43.9. De Dopingautoriteit zal elke partij die volgens dit reglement in het voorliggende geval beroepsrecht heeft, informeren over het besluit tot het opschorten van een deel van de periode van uitsluiting, alsmede omtrent de redenen voor dit besluit.

43.10. Het opschorten van (een deel van) de periode van uitsluiting is alleen mogelijk op grond van artikel 43.

[43.1.]

De medewerking van atleten, begeleiders en andere personen die hun eigen dopingovertredingen erkennen en bereid zijn andere dopingovertredingen aan het licht te brengen, is belangrijk bij het streven naar een dopingvrije sport.

[43.5.]

Factoren die moeten worden meegewogen bij de beoordeling van het belang van de betreffende substantiële ondersteuning zijn onder andere: het aantal personen dat is betrokken bij de dopingovertreding, hun status binnen de sport, of er sprake is van (een plan inzake) handel (als bedoeld in artikel 9) of toediening (als bedoeld in artikel 10), en of sprake is van een overtreding betreffende een verboden stof of methode die niet gemakkelijk is op te sporen bij dopingcontroles.

[43.6.]

De maximale opschorting van een periode van uitsluiting mag alleen worden toegepast in heel uitzonderlijke gevallen. Een bijkomende factor die moet worden meegenomen in relatie tot de ernst van de dopingovertreding, is of er in enig opzicht mogelijk nog steeds sprake is van een prestatiebevorderend voordeel voor de aangeslotene die zorg draagt voor substantiële ondersteuning.

In zijn algemeenheid geldt dat, hoe eerder iemand in het proces van Resultaatmanagement zorgt voor substantiële ondersteuning, hoe groter het deel van de straf die anders op hem van toepassing zou zijn, kan worden opgeschort.

Indien de aangeslotene waarvan is verklaard dat hij een dopingovertreding heeft begaan, aanspraak maakt op een opschorting van de periode van uitsluiting op grond van dit artikel, en in verband hiermee afstand doet van zijn recht op een hoorzitting, zal de Dopingautoriteit bepalen of een opschorting van een deel van de periode van uitsluiting passend is onder de werking van dit artikel.

Indien de aangeslotene aanspraak maakt op opschorting van de periode van uitsluiting voor het einde van de hoorzitting, zal het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan beslissen of zij opschorting van een deel van de anders op te leggen periode van uitsluiting passend acht. Deze beslissing zal worden genomen op het zelfde tijdstip als waarop wordt beslist of de aangeslotene een dopingovertreding heeft begaan.

Indien wordt besloten om een deel van de periode van uitsluiting op te schorten, moet de beslissing door het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan worden gemotiveerd. Daarbij moet worden aangegeven waarom de verstrekte informatie geloofwaardig en van belang was voor het ontdekken of het bewijzen van een doping- of andere overtreding.

Indien een aangeslotene aanspraak maakt op een opschorting van de periode van uitsluiting na een finale beslissing van een bevoegd tuchtrechtelijk orgaan, waarbij is geoordeeld dat door de aangeslotene een dopingovertreding is begaan waarbij de aangeslotene nog steeds zit binnen zijn periode van uitsluiting, mag de aangeslotene een verzoek indienen bij de Dopingautoriteit (de organisatie die verantwoordelijk is voor het resultaatmanagement) voor opschorting van de periode van uitsluiting. Een besluit tot opschorting dient voorafgaand te zijn goedgekeurd door WADA en de betreffende Internationale Federatie.

Indien aan een voorwaarde waarop het besluit tot opschorting van de periode van uitsluiting is gebaseerd niet is voldaan, zal de Dopingautoriteit de oorspronkelijk opgelegde periode

van uitsluiting herstellen. Tegen de hier genoemde beslissingen van de Dopingautoriteit staat geen beroep open.

De in artikel 43 beschreven situatie, is de enige situatie waarin de opschorting van een anders op te leggen periode van uitsluiting is toegestaan.

Artikel 44 Bekentenis voorafgaand aan dopingzaak

Indien:

- a. een aangeslotene, hetzij voorafgaand aan het door hem kennisnemen van een bij hem uit te voeren dopingcontrole die kan leiden tot constatering van een overtreding van dit reglement, hetzij (bij andere overtredingen dan artikel 3) voorafgaand aan kennisgeving inzake een mogelijke dopingzaak door de Dopingautoriteit, de Bond, de internationale federatie en/of een buitenlandse nationale sportbond of NADO, vrijwillig bekent een overtreding als genoemd in Titel II te hebben begaan, en**
- b. deze bekentenis op dat moment het enige betrouwbare bewijs is van bedoelde overtreding,**

kan de op te leggen periode van uitsluiting worden verkort, doch niet minder bedragen dan de helft van de zonder deze bekentenis van toepassing zijnde periode.

Dit artikel is bedoeld van toepassing te zijn op situaties waarin een aangeslotene een vrijwillige bekentenis aflegt over het hebben begaan van een dopingovertreding. Belangrijk is dat dit artikel alleen van toepassing is in situaties waarin een anti-dopingorganisatie niet al kennis heeft genomen van een mogelijke dopingovertreding van de aangeslotene. Dit artikel heeft dan ook geen betrekking op situaties waarin de bekentenis pas volgt wanneer de aangeslotene de verwachting heeft dat hij betrapt gaat worden.

Artikel 45 Verzwarende omstandigheden

- 45.1. Indien de Bond aantoonbaar dat in een individueel geval sprake is (i) van verzwarende omstandigheden die (ii) het opleggen van een langere periode van uitsluiting rechtvaardigen dan de in artikel 39 of artikel 40 van toepassing zijnde bepaalde standaard periode, dan mag in een dergelijk geval een periode van uitsluiting van maximaal vier jaar worden opgelegd, tenzij de aangeslotene kan aantonen dat hij de overtreding van dit reglement niet bewust heeft begaan.**
- 45.2. Indien een dopingzaak wordt ontdekt nadat een overtreding van dit reglement tuchtrechtelijk is afgedaan, en deze dopingzaak heeft plaatsgevonden voorafgaand aan de in artikel 29.2 bedoelde kennisgeving inzake de reeds afgedane overtreding, is sprake van verzwarende omstandigheden in de zin van het vorige lid. Dientengevolge zal een periode van uitsluiting van maximaal vier jaar worden opgelegd, tenzij artikel 45.3 van toepassing is. Artikel 37 en 38.3 zijn van overeenkomstige toepassing.**

45.3. Indien de aangeslotene, direct na over een dopingzaak te zijn geïnformeerd, bekend deze overtreding van dit reglement te hebben begaan, is artikel 45 niet van toepassing.

45.4. Artikel 45 is niet van toepassing op de in artikel 9 en artikel 10 bedoelde overtredingen.

[45.1.]

Voorbeelden van verzwarende omstandigheden die rechtvaardigen dat een langere periode van uitsluiting wordt opgelegd dan de standaard op te leggen periode, zijn:

- De aangeslotene pleegde de dopingovertreding als onderdeel van een vooropgezet plan, hetzij individueel, hetzij als onderdeel van een groter georganiseerd verband dat is opgezet om dopingovertredingen te begaan;
- De aangeslotene gebruikte of bezat meerdere verboden stoffen en/of verboden methoden, of gebruikte of bezat meerdere malen een verboden stof en/of verboden methode;
- De aangeslotene heeft – omdat dit normaal gesproken in de betreffende situatie voor ieder normaal individu geldt – langer profijt van de prestatiebevorderende werking dan de periode van de standaard straf;
- De aangeslotene heeft zich schuldig gemaakt aan bedrog of belemmering om de vaststelling van de dopingovertreding te voorkomen.

De bovengenoemde voorbeelden zijn uiteraard niet limitatief. Andere omstandigheden kunnen dan ook aanleiding zijn om tot strafverhoging te komen.

[45.4.]

De reden dat de in artikel 9 en 10 bedoelde overtredingen "(poging tot) handel en (poging tot) toediening" zijn uitgesloten onder de werking van artikel 45, is dat voor deze overtredingen reeds standaard een hogere straf geldt (op grond van artikel 39 lid 3) en dat elke verzwarende omstandigheid bij de vaststelling van de straf kan worden meegewogen.

Artikel 46   Meerdere opties afwijking standaard sanctie

46.1. Voor de toepassing van deze bepaling:

- a. dient eerst de op te leggen periode van uitsluiting te worden bepaald aan de hand van artikel 39, artikel 40 en/of artikel 45, en**
- b. dient de aangeslotene vervolgens aan te tonen dat hij op grond van het gestelde in artikel 42, artikel 43 en/of artikel 44 in aanmerking komt voor vermindering van de duur van uitsluiting.**

46.2. Indien de aangeslotene voldoet aan een of meer van de in artikel 46.1 sub b bedoelde eisen, mag de op basis van in artikel 46.1 sub a bepaalde periode van uitsluiting worden gereduceerd, doch niet minder dan een kwart bedragen van de op basis van artikel 46.1 sub a bepaalde periode.

[46.1.]

De toe te passen straf wordt bepaald in vier stappen.

Allereerst beslist het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan welke van de standaard sancties van toepassing is (overeenkomstig het bepaalde in lid 1 sub a).

Vervolgens wordt beslist of er een grond is voor opschorting van de periode van uitsluiting, het laten vervallen van de sanctie, of voor reductie van de sanctie. Opgemerkt wordt dat niet alle gronden voor opschorting van de periode van uitsluiting, het laten vervallen van de sanctie of een reductie van de sanctie zijn toe te passen op (of te combineren met) de op

basis van de standaard sancties te nemen maatregelen. Zo is een strafreductie op grond van artikel 42 niet te combineren met een overtreding van artikel 6 en in het geval van een specifiek stof (artikel 40 lid 5), omdat de mate van schuld van de sporter bij overtreding van dat artikel al op grond van artikel 39 lid 4 wordt meegenomen.

In de derde stap bepaalt het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan of de aangeslotene aanspraak kan maken op het opschorten, laten vervallen of reduceren van de standaard sanctie op meerdere gronden, waaronder die als genoemd in artikel 41, 42, 43 of 44. Tot slot beslist het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan over het tijdstip waarop de periode van uitsluiting ingaat.

Onderstaande voorbeelden kunnen bovengenoemde systematiek verduidelijken.

Voorbeeld 1:

Feiten

Uit een analyse van een monster volgt de aanwezigheid van een anabool steroïd. De sporter bekent direct de dopingovertreding zoals deze is vastgesteld.

De sporter bewijst vervolgens het bestaan van "geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid", en de sporter verleent substantiële ondersteuning.

De bepaling van de sanctie en het moment waarop deze moet worden opgelegd

De standaard sanctie zou zijn het opleggen van een periode van uitsluiting voor de duur van twee jaar (artikel 39 lid 1). Strafverzwarende omstandigheden (artikel 45) kunnen niet aan de orde zijn, omdat de sporter direct een bekentenis heeft afgelegd (artikel 45 lid 3). Artikel 40 is niet aan de orde, omdat anabole steroïden niet tot de specifieke stoffen behoren.

Op basis van alleen "geen aanmerkelijke mate van schuld", zou de periode van uitsluiting kunnen worden gereduceerd tot de helft van twee jaar, derhalve een jaar.

Op basis van alleen "substantiële medewerking" zou de periode van uitsluiting kunnen worden gereduceerd met drievierde van de twee jaar (achttien maanden), derhalve een minimum straf van zes maanden.

Op grond van artikel 46 lid 2 mag de op te leggen periode van uitsluiting niet minder bedragen dan een kwart van de standaard straf, derhalve een periode van zes maanden.

Het feit dat de sporter direct heeft bekend, kan de periode van zes maanden op grond van artikel 44 niet nog verder reduceren. De minimale straf die kan worden opgelegd blijft in dit geval zes maanden.

Omdat sprake is van een bekentenis, kan de periode van uitsluiting volgens artikel 48 lid 3 ingaan op het moment dat het monster is afgenomen, waarbij wel geldt dat minimaal de helft van de op te leggen periode van uitsluiting (drie maanden) dient aan te vangen na de hoorzitting, of de dag dat de sporter de sanctie formeel accepteert, dan wel de sanctie anderszins wordt opgelegd.

Voorbeeld 2:

Feiten

Uit de analyse van een monster volgt de aanwezigheid van een anabool steroïd. Er zijn verzwarende omstandigheden en de sporter slaagt er niet in te bewijzen dat hij de dopingovertreding niet bewust heeft begaan. De sporter doet geen onmiddellijke bekentenis, maar verleent wel substantiële ondersteuning.

De bepaling van de sanctie en het moment waarop deze moet worden opgelegd

De standaard periode van uitsluiting ligt, als gevolg van de strafverzwarende omstandigheden, tussen twee jaar en vier jaar (artikel 45 lid 2).

Als gevolg van de substantiële ondersteuning kan de sanctie worden gereduceerd tot een jaar (drievierde reductie op de maximale straf van vier jaar).

Verdere reductie op grond van artikel 46 is niet van toepassing.

De periode van uitsluiting start op de datum van de tuchtrechtelijke uitspraak (artikel 48 lid 1).

Voorbeeld 3: Feiten

Uit de analyse van een monster volgt de aanwezigheid van een specifieke stof. De sporter slaagt erin te bewijzen hoe de specifieke stof in zijn lichaam is gekomen en dat hij geen intentie had om zijn sportprestaties te verbeteren. De sporter slaagt verder in het bewijs dat hij slechts een zeer geringe mate van schuld had. De sporter verleent voorts substantiële ondersteuning.

De bepaling van de sanctie en het moment waarop deze moet worden opgelegd

Als sprake is van een specifieke stof en omdat de sporter heeft voldaan aan de eisen zoals gesteld in artikel 40 lid 3, ligt de straf volgens dit artikel tussen een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting.

Het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan neemt de mate van schuld van de sporter in aanmerking bij het vaststellen van de sanctie.

In deze casus zou dan bijvoorbeeld op basis van de mate van schuld een periode van uitsluiting van acht maanden kunnen worden opgelegd.

Op grond van de verleende substantiële ondersteuning kan de sanctie worden gereduceerd tot twee maanden (maximaal drievierde van de acht maanden kan komen te vervallen).

Verdere reductie op grond van "geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid" komt niet in aanmerking, omdat de mate van schuld reeds op grond van artikel 40 lid 5 is meegenomen (op grond waarvan in dit voorbeeld tot de periode van uitsluiting van acht maanden is gekomen).

Verdere reductie op grond van artikel 46 is niet van toepassing.

Als sprake is van een bekentenis, kan de periode van uitsluiting volgens artikel 48 lid 3 ingaan op het moment dat het monster is afgenomen, waarbij wel geldt dat minimaal de helft van de op te leggen periode van uitsluiting (minimaal een maand) dient te worden uitgezeten na de hoorzitting, of de dag dat de sporter de sanctie formeel accepteert, dan wel de sanctie anderszins wordt opgelegd.

Voorbeeld 4 Feiten

Een sporter die nog nooit een positieve test heeft gehad, noch op enige andere wijze een dopingovertreding heeft begaan, bekent spontaan dat hij opzettelijk meerdere verboden stoffen heeft gebruikt met het doel zijn sportprestatie te bevorderen.

De sporter is bereid substantiële ondersteuning te verlenen.

De bepaling van de sanctie en het moment waarop deze moet worden opgelegd

Opzettelijk gebruik van meerdere verboden stoffen met het doel om de sportprestatie te verbeteren kan leiden tot toepassing van artikel 45 (verzwarende omstandigheden). De spontane bekentenis van de sporter maakt echter dat artikel 45 niet van toepassing is. Als het zou gaan om specifieke stoffen, is strafreductie op grond van artikel 40 niet van toepassing, omdat niet kan worden voldaan aan de voorwaarden van artikel 40 lid 3.

In dit geval zou dus de standaard straf gelden van een periode van uitsluiting van twee jaar.

Op grond van de spontane bekentenis alleen, zou de standaard sanctie kunnen worden gereduceerd tot de helft (een jaar) (zie artikel 44).

Op grond van de substantiële ondersteuning alleen, zou de strafreductie drievierde van de strafmaat van 2 jaar kunnen bedragen.

Ingeval van het bestaan van zowel een bekentenis als substantiële ondersteuning, geldt op grond van artikel 46 dat de straf kan worden gereduceerd tot minimaal zes maanden (drievierde van de standaard geldende strafmaat van twee jaar).

Indien de bekentenis van de sporter door het bevoegde tuchtrechtelijk orgaan wordt meegenomen bij de vaststelling van de strafmaat, dan zou de periode van uitsluiting starten op de datum dat de straf wordt opgelegd. Indien het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan de bekentenis van de sporter echter niet in haar overwegingen meeneemt bij de bepaling van de periode van uitsluiting, dan zou de periode van uitsluiting kunnen starten op het moment dat de dopingovertreding is begaan, waarbij wel geldt dat op zijn minst de helft van de op te leggen periode van uitsluiting (in dit geval minimaal drie maanden als wordt uitgegaan van een minimale periode van uitsluiting van zes maanden) dient te worden uitgezeten na de hoorzitting.

Artikel 47   Meerdere overtredingen

- 47.1. Wanneer op basis van de toepassing van artikel 41 de wegens een overtreding van dit reglement op te leggen periode van uitsluiting geheel vervalt, wordt voor zover het de toepassing van dit artikel betreft, deze overtreding geacht niet te hebben plaatsgevonden.**
- 47.2. Een tweede of volgende overtreding van dit reglement mag alleen worden meegewogen voor het opleggen van sancties op grond van dit artikel als de Bond kan aantonen dat de aangeslotene de tweede of volgende overtreding van dit reglement heeft begaan nadat (i) de aangeslotene de kennisgeving inzake de eerste of vorige dopingzaak heeft ontvangen, dan wel (ii) de Dopingautoriteit een redelijke poging heeft gedaan hem deze kennisgeving te doen toekomen. Als de Bond dit niet kan bewijzen, worden de overtredingen samen beschouwd als één afzonderlijke eerste overtreding en wordt de op te leggen sanctie gebaseerd op de overtreding waarop de zwaarste sanctie staat. Een dergelijke situatie kan wel worden gezien als een verzwarende omstandigheid die het opleggen van een langere periode van uitsluiting rechtvaardigt, overeenkomstig het gestelde in artikel 45.1.**
- 47.3. Als uit één en dezelfde dopingcontrole blijkt dat een sporter een overtreding van dit reglement heeft begaan, die zowel betrekking heeft op een specifieke stof als op een andere verboden stof en/of verboden methode, wordt de sporter geacht slechts één afzonderlijke overtreding van dit reglement te hebben begaan, maar wordt de op te leggen sanctie gebaseerd op de**

verboden stof of verboden methode waarop bij een overtreding wegens aanwezigheid en/of gebruik de zwaarste sanctie staat.

- 47.4. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinaties van twee overtredingen van dit reglement, minimaal een jaar en maximaal vier jaar.**
- a. Terzake de eerste en de tweede overtreding is, respectievelijk wordt, de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40.**
  - b. De eerste overtreding betreft artikel 6. Terzake de tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40.**
  - c. Terzake de eerste overtreding is de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 42. Terzake de tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40.**
- 47.5. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinaties van twee overtredingen van dit reglement, minimaal twee jaar en maximaal vier jaar.**
- a. Terzake de eerste overtreding is de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40. De tweede overtreding betreft artikel 6.**
  - b. Terzake de eerste overtreding is de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40. Terzake de tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 42.**
  - c. Terzake de eerste overtreding is de standaard sanctie van twee jaar als bedoeld in artikel 39.1 en/of artikel 39.2, van toepassing. Terzake de tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40.**
- 47.6. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinatie van twee overtredingen van dit reglement, minimaal vier jaar en maximaal vijf jaar:**
terzake de eerste overtreding is artikel 45.1 toegepast. Terzake de tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40.
- 47.7. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinatie van twee overtredingen van dit reglement, minimaal vier jaar en maximaal zes jaar:**
terzake de eerste overtreding is de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40. Terzake de tweede overtreding is de standaard sanctie van twee jaar als bedoeld in artikel 39.1 en/of artikel 39.2, van toepassing.
- 47.8. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinaties van twee overtredingen van dit reglement, minimaal vier jaar en maximaal acht jaar.**
- a. De eerste en de tweede overtreding betreffen artikel 6;**
  - b. Een overtreding betreffende artikel 6, in combinatie met een overtreding waarbij de periode van uitsluiting is of wordt gereduceerd op grond van artikel 42.**
  - c. Terzake de eerste en de tweede overtreding is respectievelijk wordt de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 42.**

- 47.9. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinaties van twee overtredingen van dit reglement, minimaal zes jaar en maximaal acht jaar.**
- a. Een overtreding betreffende artikel 6, in combinatie met een overtreding waarbij de standaard sanctie van twee jaar als bedoeld in artikel 39.1 en/of artikel 39.2, van toepassing was of is.**
  - b. Terzake de eerste overtreding is de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 42. Terzake de tweede overtreding is de standaard sanctie van twee jaar als bedoeld in artikel 39.1 en/of artikel 39.2, van toepassing.**
- 47.10. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinatie van twee overtredingen van dit reglement, minimaal acht jaar en maximaal tien jaar:**
terzake de eerste overtreding is de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40. Terzake de tweede overtreding wordt artikel 45.1 toegepast.
- 47.11. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinaties van twee overtredingen van dit reglement, minimaal acht jaar en maximaal levenslang.**
- a. De eerste overtreding betreft artikel 9 en/of artikel 10. Terzake de tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40.**
  - b. Terzake de eerste en de tweede overtreding is de standaard sanctie van twee jaar als bedoeld in artikel 39.1 en/of artikel 39.2, van toepassing.**
- 47.12. De op te leggen periode van uitsluiting bedraagt bij de volgende combinaties van twee overtredingen van dit reglement, minimaal tien jaar en maximaal levenslang.**
- a. Een overtreding waarbij artikel 45.1 is toegepast, in combinatie met een overtreding betreffende artikel 6.**
  - b. Een overtreding waarbij artikel 45.1 is toegepast, in combinatie met een overtreding waarbij de periode van uitsluiting is gereduceerd op grond van artikel 40.**
  - c. Terzake de eerste overtreding is de periode van uitsluiting gereduceerd op grond van artikel 40. De tweede overtreding betreft artikel 9 en/of artikel 10.**
- 47.13. De op te leggen periode van uitsluiting is bij de volgende combinaties van twee overtredingen van dit reglement, levenslang.**
- a. Een overtreding betreffende artikel 6, in combinatie met een overtreding betreffende artikel 9 en/of artikel 10.**
  - b. Een overtreding waarbij de periode van uitsluiting is gereduceerd op grond van artikel 40, in combinatie met een overtreding betreffende artikel 9 en/of artikel 10.**
  - c. Een overtreding waarbij de standaard sanctie van twee jaar als bedoeld in artikel 39.1 en/of artikel 39.2, van toepassing is, in combinatie met een overtreding waarbij artikel 45.1 is toegepast.**
  - d. Een overtreding waarbij de standaard sanctie van twee jaar als bedoeld in artikel 39.1 en/of artikel 39.2, van toepassing is, in combinatie met een overtreding betreffende artikel 9 en/of artikel 10.**

- e. Een combinatie van overtredingen waarbij in beide gevallen artikel 45.1 is toegepast.
- f. Een overtreding waarbij artikel 45.1 is toegepast, in combinatie met een overtreding betreffende artikel 9 en/of artikel 10.
- g. Een combinatie van overtredingen betreffende artikel 9 en/of artikel 10.

47.14. Indien de aangeslotene die een tweede overtreding van dit reglement begaat, kan aantonen in aanmerking te komen voor vermindering van de periode van uitsluiting op grond van artikel 44, dient:

- a. eerst de periode van uitsluiting te worden vastgesteld aan de hand van artikel 47, en
- b. vervolgens de reductie als bedoeld in artikel 44 te worden toegepast. De overblijvende periode dient minimaal een kwart te bedragen van de op basis van de in artikel 47.14 sub a bedoelde periode.

47.15. Een derde overtreding van dit reglement resulteert altijd in een levenslange periode van uitsluiting, tenzij de aangeslotene voldoet aan de in artikel 40 genoemde eisen, dan wel sprake is van een overtreding van artikel 6. In deze laatste twee gevallen zal de periode van uitsluiting minimaal tien jaar en maximaal levenslang bedragen.

47.16. Van meerdere overtredingen in de zin van artikel 47 kan slechts sprake zijn wanneer de overtredingen binnen acht jaar van elkaar hebben plaatsgevonden.

47.17. Voor de toepassing van artikel 47 geldt een overtreding (i) die is begaan met betrekking tot een stof die vanaf de inwerkingtreding van de dopinglijst van 2009 geldt als een specifieke stof (maar voor de inwerkingtreding van deze lijst is begaan), en (ii) in verband waarmee een periode van uitsluiting van minder dan twee jaar is opgelegd, als een overtreding waarbij de periode van uitsluiting is gereduceerd op basis van artikel 40.

[47.2.]

Volgens lid 2 geldt dat tegen een sporter die voor de tweede keer positief wordt bevonden voordat hij bericht heeft ontvangen over de eerste positieve uitslag, een dopingzaak op basis van één overtreding van de dopingregels aanhangig gemaakt wordt. In dit geval gelden dus niet de bepalingen ten aanzien van meerdere overtredingen (sanctie voor tweede of volgende overtredingen).

Wel kan in dit geval gelden dat sprake is van strafverzwarende omstandigheden.

Dit laatste zal met name aan de orde zijn wanneer een sporter nadat een dopingovertreding is vastgesteld, niet vrijwillig een bekentenis heeft afgelegd over een eerder begane overtreding, die later wel wordt ontdekt.

[47.3.]

Lid 3 geeft aan dat bij een overtreding waarop meerdere sancties van toepassing kunnen zijn, de zwaarste sanctie moet worden toegepast.

[47.4./ 47.13.]

In lid 4 t/m 13 van dit artikel wordt beschreven welke sancties moeten worden toegepast bij opeenvolgende overtredingen. Deze bepalingen zijn weergegeven in een tabel (zie volgende pagina).

De tabel laat in de linker kolom een zestal mogelijke kwalificaties van de eerste overtreding zien. In de eerste rij van de tweede t/m zesde kolom staan de letters die corresponderen met de mogelijke kwalificaties van een tweede overtreding (SS, WM, GASN, S, VO, HT). Bij een tweede overtreding wordt de sanctie als volgt toegepast:

Eerst wordt gekeken welke eerste overtreding is begaan, uitgaande van de mogelijke kwalificaties die zijn aangegeven in de eerste kolom (keuze in kolom 1 tussen rij 2 t/m 7). Vervolgens gaat u op die rij naar rechts, tot de kolom waarin de kwalificatie van de tweede overtreding is aangegeven. De sanctie die op die plaats in de tabel is aangegeven moet worden toegepast.

Bijvoorbeeld:

Een sporter krijgt de standaard periode van uitsluiting voor een eerste overtreding die valt onder artikel 3 (aanwezigheid van een niet-specifieke verboden stof) zonder dat sprake is van geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid, en begaat vervolgens een tweede overtreding die valt onder artikel 40 (aanwezigheid van een specifieke stof). De tabel dient als volgt te worden toegepast. Vanuit de eerste kolom, vijfde rij (S), beweeg je naar rechts tot de kolom van specifieke stof (tweede kolom). De in de tabel aangegeven sanctie is een periode van uitsluiting die ligt tussen twee en vier jaar voor de tweede overtreding.

De mate van schuld van de sporter wordt meegenomen bij bepaling van de sanctie binnen de aangegeven range (tussen twee en vier jaar).

EO = eerste overtreding
TO = tweede overtreding

<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> TO EO </div>	SS	WM	GASN	S	VO	HT
Specifieke stof (SS)	1 - 4	2 - 4	2 - 4	4 - 6	8 - 10	10 - LL
Whereabouts Missed Test (WM)	1 - 4	4 - 8	4 - 8	6 - 8	10 - LL	LL
Geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid (GASN)	1 - 4	4 - 8	4 - 8	6 - 8	10 - LL	LL
Standaard (S)	2 - 4	6 - 8	6 - 8	8 - LL	LL	LL
Verzwarende omstandigheden (VO)	4 - 5	10 - LL	10 - LL	LL	LL	LL
(Poging tot) handel, (Poging tot) toediening (HT)	8 - LL	LL	LL	LL	LL	LL

[47.15.]

De tabel voorziet niet in de toe te passen sanctie bij een derde overtreding. Lid 15 bepaalt dat een derde overtreding altijd resulteert in een levenslange uitsluiting. Met uitzondering van de situaties waarin wordt voldaan aan de eisen voor sanctiereductie in het geval van specifieke stoffen, of wanneer sprake is van een overtreding artikel 6 (gebrekkige informatieverstrekking). In die gevallen kan de sanctie variëren tussen 8 jaar en levenslang.

Artikel 48   Aanvang van de periode van uitsluiting

48.1. De periode van uitsluiting vangt aan op de dag van de tuchtrechtelijke uitspraak, tenzij in dit reglement anders is bepaald.

- 48.2. Indien sprake is geweest van aanmerkelijke vertraging van de in Titel VII en/of Titel VIII bedoelde procedures, en deze vertraging de aangeslotene niet is aan te rekenen, kan het bevoegde tuchtorgaan de periode van uitsluiting op een eerder dan het in het vorige lid bedoelde moment laten ingaan, tot op zijn vroegst de dag waarop de (laatste) overtreding van dit reglement is begaan. In geval van een overtreding van artikel 3 wordt hiermee bedoeld op de dag waarop het monster is afgenomen dat tot de positieve uitslag heeft geleid.**
- 48.3. Indien de aangeslotene direct (dat wil zeggen, tenminste voordat hij deelneemt aan een volgende wedstrijd) na kennisgeving inzake een mogelijke dopingzaak door de Dopingautoriteit, de Bond, de internationale federatie en/of een buitenlandse nationale sportbond of NADO, bekent een overtreding als genoemd in Titel II te hebben begaan, kan de periode van uitsluiting reeds ingaan op de dag dat de betreffende overtreding (laatst) plaatsvond. In geval van een overtreding van artikel 3 wordt hiermee bedoeld op de dag waarop het monster is afgenomen dat tot de positieve uitslag heeft geleid. Minimaal de helft van de op te leggen periode van uitsluiting dient echter aan te vangen op (i) de dag van de tuchtrechtelijke uitspraak, dan wel (ii) de dag waarop de betrokkene de sanctie formeel accepteert, dan wel (iii) de dag waarop de sanctie anderszins wordt opgelegd. Artikel 47.3 is niet van toepassing in gevallen waarin artikel 42 is toegepast.**
- 48.4. De periode van uitsluiting in het kader van de oplegging van een ordemaatregel wordt in mindering gebracht op de totale periode van uitsluiting die wordt opgelegd, tenzij de betreffende aangeslotene deze ordemaatregel niet strikt heeft nageleefd. Hetzelfde geldt voor een door een bevoegd (tucht)orgaan opgelegde voorlopige maatregel, schorsing of uitsluiting.**
- 48.5. Indien de betrokkene aangeslotene (i) nadat hij de in artikel 29.2 bedoelde kennisgeving inzake een dopingzaak heeft ontvangen, en (ii) voorafgaand aan het hem opleggen van een ordemaatregel, het bestuur en/of de Dopingautoriteit schriftelijk meldt zich vrijwillig een ordemaatregel op te leggen, en vanaf dat moment, ook nadat hem een ordemaatregel is opgelegd, strikt houdt aan het gestelde in artikel 31.2, wordt deze periode van (zelf opgelegde) uitsluiting in mindering gebracht op de totale periode van uitsluiting die wordt opgelegd.**
- 48.6. De periode waarin (i) geen ordemaatregel is opgelegd en (ii) geen sprake is van de zelf opgelegde uitsluiting (en de naleving daarvan) als bedoeld in het vorige lid, kan niet worden afgetrokken van een (uiteindelijk) opgelegde periode van uitsluiting, ongeacht de omstandigheid dat de betrokken aangeslotene (vrijwillig) heeft afgezien van het deelnemen aan wedstrijden, competities en/of evenementen.**
- 48.7. Anders dan de in artikel 48 beschreven opties bestaan geen mogelijkheden een op te leggen periode van uitsluiting eerder te laten ingaan dan op het in artikel 48.1 genoemde moment.**

[48.1.]

Uitgangspunt is dat de periode van uitsluiting ingaat op het moment dat uitspraak wordt gedaan door het bevoegde tuchtrechtelijke orgaan, of in het geval daarvan is afgezien, de uitspraak anderszins wordt gedaan (lid 1).

[48.1./48.2.]

Er zijn situaties waarin de periode van uitsluiting kan ingaan op een eerder moment. Deze zijn uitputtend opgesomd in lid 2 en lid 3, te weten bij aanmerkelijke vertraging van de tuchtrechtelijke procedure buiten de schuld van de betrokken aangeslotene (lid 2), en in geval van een bekentenis van de aangeslotene (lid 3). In het in lid 3 genoemde geval mag het aanvangstijdstip van de periode van uitsluiting niet in zijn geheel worden vervroegd tot het moment waarop de overtreding is begaan. Minimaal de helft van de periode moet aanvangen op de dag dat de straf wordt opgelegd.

Artikel 48 lid 3 mag niet worden toegepast als al sprake is geweest van strafreductie op grond van artikel 44.

[48.4.]

Bij het vaststellen van de omvang van de periode van uitsluiting wordt de periode van uitsluiting die een aangeslotene reeds heeft ondergaan in het kader van een ordemaatregel, voorlopige maatregel of anderszins, verplicht in mindering gebracht door het tuchtrechtelijke orgaan, tenzij de aangeslotene deze eerdere maatregel niet goed heeft nageleefd.

Wanneer een sporter een voorlopige maatregel accepteert, impliceert dit uitdrukkelijk niet dat de sporter daarmee ook de dopingovertreding bekent. Het accepteren van een voorlopige maatregel mag in de tuchtrechtelijke procedure dan ook op geen enkele wijze tegen de sporter worden gebruikt.

Een door een aangeslotene in verband met een dopingzaak vrijwillig aan zichzelf opgelegde ordemaatregel (voorlopige schorsing) wordt niet van een opgelegde periode van uitsluiting afgetrokken, tenzij de betrokken aangeslotene de vrijwillige ordemaatregel schriftelijk bij de Bond heeft gemeld.

Artikel 49   Status gedurende uitsluiting

49.1. Oplegging van een periode van uitsluiting houdt in dat de aangeslotene vanaf het moment dat deze sanctie is opgelegd:

- a. is uitgesloten van deelname aan enige wedstrijd, competitie en/of evenement onder auspiciën van de Bond, noch aan enige andere activiteit mag deelnemen binnen de Bond (inclusief bij de Bond aangesloten clubs, teams of andere rechtspersonen);**
- b. in geen enkele hoedanigheid mag acteren of participeren binnen de Bond (inclusief bij de Bond aangesloten clubs, teams of andere rechtspersonen), noch enige (financiële) vergoedingen, zoals is bedoeld in artikel 49.2, mag ontvangen.**
- c. geen trainingen mag geven, noch enige training mag volgen of ondergaan die is goedgekeurd door en/of georganiseerd onder auspiciën van de Bond of een organisatie die lid is van de Bond, dan wel op andere wijze bij de Bond is aangesloten. Hieronder valt in ieder geval het trainen bij de Bond, het trainen bij een bij de Bond aangesloten club, vereniging of andere bij de Bond aangesloten rechtspersoon, alsmede het trainen onder (bege)leiding van een voor de Bond (als vrijwilliger of anderszins) werkzame persoon;**

d. geen begeleidingsactiviteiten mag uitvoeren bij trainingen en/of wedstrijden.

De aangeslotene mag wel participeren in anti-dopingprogramma's en/of rehabilitatieprogramma's.

- 49.2. Voor elke overtreding van dit reglement die geen betrekking heeft op specifieke stoffen, zullen de vergoedingen en andere voordelen in relatie tot de sportbeoefening die de overtreder van de Bond ontvangt, geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken door de Bond en organisaties die lid zijn van de Bond.**
- 49.3. Degene die een periode van uitsluiting is opgelegd van langer dan vier jaar kan, als vier jaren van de periode van uitsluiting zijn verstreken, deelnemen aan en/of participeren in, lokale sportevenementen in een andere sport dan de tak van sport waarbinnen de persoon de overtreding van het doping reglement heeft begaan, voor zover deze evenementen niet direct of indirect de mogelijkheid bieden tot kwalificatie voor deelname aan en/of punten zouden kunnen opleveren die nodig zijn voor kwalificatie voor, dan wel deelname aan een nationaal kampioenschap, internationaal evenement of internationale wedstrijd.**
- 49.4. Aangeslotenen kunnen na het verstrijken van een periode van tenminste tien jaar van hun levenslange uitsluiting, een verzoek om kwijtschelding van het resterende deel van hun uitsluiting indienen bij het daartoe bevoegde orgaan binnen de Bond. Bij ontstentenis van enige bestaande regeling hieromtrent, geldt voor de toepassing van dit reglement het bestuur als het in deze bevoegde orgaan. Tegen het besluit inzake het verzoek van het bevoegde orgaan is geen beroep mogelijk. Het bevoegde orgaan kan aan enige kwijtschelding voorwaarden verbinden.**
- 49.5. Als voorwaarde voor het terugkrijgen van het recht op deelname na een bepaalde periode van uitsluiting, dient de betreffende sporter tijdens de periode dat hem een ordemaatregel en/of een uitsluiting is opgelegd:**
- a. zich beschikbaar te houden voor het bij hem uitvoeren van dopingcontroles buiten wedstrijdverband; en**
  - b. de gegevens te verschaffen als bedoeld in artikel 6.**
- 49.6. Indien een sporter gedurende een periode van uitsluiting zijn topsportcarrière beëindigt, later op dit besluit terugkomt, en gedurende (een deel) van de tussenliggende periode niet heeft voldaan aan de in het vorige lid bedoelde eisen, verkrijgt de sporter na het aflopen van de hem opgelegde periode van uitsluiting, pas het recht tot deelname nadat hij:**
- a. de Dopingautoriteit schriftelijk van voornoemd besluit in kennis heeft gesteld; en**
  - b. zich beschikbaar heeft gesteld voor het bij hem uitvoeren van dopingcontroles buiten wedstrijdverband gedurende een periode die gelijk is aan de periode van uitsluiting die resteerde op het moment dat de betreffende sporter zijn topsportcarrière beëindigde.**
- 49.7. Indien sprake is van de toepassing van artikel 37, artikel 38.1, artikel 38.3, en/of artikel 49.7 verkrijgt een aangeslotene na het aflopen van de hem opgelegde periode van uitsluiting, pas het recht tot deelname op het moment dat hij het prijzengeld heeft terugbetaald.**

49.8. Indien een aangeslotene gedurende een hem opgelegde periode van uitsluiting, participeert in een in artikel 49.1 bedoelde activiteit en/of hoedanigheid:

- a. komen enige behaalde wedstrijdresultaten automatisch te vervallen; en**
- b. vangt de opgelegde periode van uitsluiting opnieuw aan, tenzij de betreffende aangeslotene overeenkomstig het gestelde in artikel 42 kan aantonen dat in deze van zijn kant geen sprake is van een aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid. In dit laatste geval zal het tuchtorgaan dat de bedoelde periode van uitsluiting heeft opgelegd bepalen in hoeverre de opnieuw opgelegde periode van uitsluiting wordt gereduceerd.**

[49.1.]

Dit artikel zorgt ervoor dat een aangeslotene die is uitgesloten van deelname wegens dopinggebruik in geen enkele hoedanigheid mag deelnemen aan een door een bond geautoriseerde competitie, toernooi of evenement of aan een anderszins geautoriseerde activiteit gedurende de periode van uitsluiting. Het is voor de betreffende aangeslotene bijvoorbeeld niet meer mogelijk te trainen met een nationaal team of op te treden als coach of sportofficial. Dit strekt zich uit tot op verenigingsniveau. Een geschorste aangeslotene mag dus bijvoorbeeld geen bestuurslid zijn van een bij de Bond aangesloten vereniging.

[49.3.]

De sanctie strekt zich ook uit tot alle andere takken van sport die vallen onder NOC*NSF. Dit is het gevolg van de bepaling zoals opgenomen in artikel 53. Alle organisaties die in Nederland onder de scope van de Code vallen, nemen van elkaar de straffen over die zijn opgelegd in verband met een dopingovertreding. Lid 3 regelt dat na vier jaar onder voorwaarden die in dit lid worden genoemd opnieuw kan worden deelgenomen aan activiteiten binnen een andere tak van sport.

[49.8.]

Lid 8 zorgt ervoor dat het negeren van het verbod om deel te nemen aan een door een bond geautoriseerde activiteit ertoe leidt dat de periode van uitsluiting weer opnieuw in zijn geheel aanvangt. De duur kan alleen worden verkort indien de aangeslotene kan aantonen dat bij het negeren/overtreden van het verbod sprake is van "geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid", zoals bedoeld in artikel 42. Tegen de beslissing van het betreffende tuchtorgaan in verband hiermee, staat beroep open overeenkomstig het bepaalde in Titel X.

Tegen een aangeslotene die ondersteuning verleent bij het deelnemen van een sporter aan een evenement tijdens zijn periode van uitsluiting, kan door het orgaan dat jurisdictie heeft over deze aangeslotene, een dopingzaak aanhangig worden gemaakt wegens overtreding van artikel 10.

Artikel 49 verbiedt de aangeslotene niet sport te beoefenen op een zuiver recreatief niveau.

Artikel 50 Consequenties teams (indien van toepassing)

50.1. Als blijkt dat in een teamsport meer dan twee leden van hetzelfde team een overtreding van dit reglement hebben begaan tijdens of in verband met een evenement, dient het daartoe bevoegde (tucht)orgaan een of meer gepaste maatregelen opleggen (bijvoorbeeld diskwalificatie van het betreffende

team, het vervallen van een of meer wedstrijd/competitieresultaten van dit team en/of het verlies van medailles, punten en prijzen(geld)). De Dopingautoriteit zal zorgdragen voor het in deze informeren van het bevoegde (tucht)orgaan, tenzij de Bond dit reeds correct, tijdig en volledig heeft gedaan.

- 50.2. De Bond kan, voor onder zijn auspiciën georganiseerde evenementen, besluiten tot het vaststellen van zwaardere sancties voor teams met betrekking tot evenementen dan zijn vermeld in het vorige lid.**
- 50.3. Bij sporten die geen teamsporten zijn maar waarbij prijzen worden uitgereikt aan teams, geschiedt diskwalificatie en/of een andere disciplinaire maatregel tegen het team als één of meer teamleden zich schuldig hebben gemaakt aan overtredingen van dit reglement, volgens de van toepassing zijnde regels van de internationale federatie.**
- 50.4. Indien meer dan één lid van een team op de hoogte wordt gesteld van een mogelijke overtreding van artikel 7 in verband met een evenement, zal de Bond (indien het evenement wordt georganiseerd door of onder auspiciën van de Bond) zorg dragen voor het uitvoeren van (passende) gerichte dopingcontroles bij het betreffende team gedurende het bewuste evenement.**

[50.1./50.3.]

Dit artikel maakt voor wat betreft het moment waarop een sanctie kan worden opgelegd onderscheid tussen teamsporten en niet-teamsporten.

Het onderscheid is verwoord in het eerste en het derde lid van deze bepaling. Dit onderscheid komt erop neer dat bij teamsporten een team pas wordt gediskwalificeerd als drie of meer teamleden een overtreding begaan van het dopingreglement. Bij een enkele overtreder binnen het team volgt slechts een individuele sanctie.

Bij de niet-teamsporten kan wel diskwalificatie plaatsvinden indien één teamlid een overtreding begaat. Dit is echter afhankelijk van de regelgeving van de betreffende internationale federatie(s).

[50.2.]

Het tweede lid maakt het mogelijk dat ook al bij de aanwezigheid van 1 of 2 dopingovertreders in een team, dit team een sanctie wordt opgelegd. Bij drie of meer overtredders binnen een team bestaat de verplichting om dat te doen.

Artikel 51   Herziening

- 51.1. Indien met betrekking tot een verboden stof of verboden methode een verbod is geformuleerd, en dit verbod nadien wordt gewijzigd of opgeheven, kan een aangeslotene die op grond van de oorspronkelijke bepaling een straf is opgelegd daarvan herziening vragen. Een herziening strekt ten gunste van de aangeslotene.**
- 51.2. De betreffende aangeslotene richt een schriftelijk en gemotiveerd verzoek tot herziening aan het bevoegde tuchtorgaan, dat het verzoek toezendt aan de Dopingautoriteit.**

51.3. Het verzoek tot herziening wordt met inachtneming van de bepalingen van dit reglement behandeld. De bepalingen inzake aangifte zijn van overeenkomstige toepassing.

51.4. Van een uitspraak van de tuchtcommissie staat beroep open.

[51.1.]

Deze bepaling maakt het voor een sporter mogelijk een eerder opgelegde straf geheel of gedeeltelijk ongedaan te laten maken, als de stof op grond waarvan hij een sanctie heeft opgelegd gekregen, niet langer een verboden stof is of de bijbehorende sanctie verlaagd is. De sporter zal hiervoor wel zelf in actie moeten komen door een verzoek tot herziening in te dienen. Het orgaan dat eerder de straf heeft opgelegd, of zijn rechtsopvolger, besluit over het verzoek.

Voorbeeld

Bij een sporter wordt het gebruik van een verboden stof geconstateerd op basis van de dan geldende dopinglijst. Indien op dat moment bekend is dat de betreffende stof in de nieuw vastgestelde maar nog niet in werking getreden dopinglijst niet meer op de lijst is opgenomen, mag het tuchtorgaan anticiperen op de nieuwe regelgeving.

Als het tuchtorgaan niet anticipeert op de toekomstige wijziging van de dopinglijst en de sporter straft op basis van de geldende lijst van dat moment, kan de sporter een herzieningsprocedure starten op het moment dat de nieuwe dopinglijst in werking treedt.

Artikel 52   Verjaringstermijn

Een overtreding van dit reglement verjaart als niet binnen acht jaar na het moment dat de mogelijke overtreding beweerdelijk is begaan, een dopingzaak aanhangig is gemaakt volgens het gestelde in artikel 34.

Deze bepaling is opgenomen ter bescherming van de sporter/aangeslotene. De sporter heeft er dan ook belang bij om, indien dit aan de orde is, dit actief onder de aandacht te brengen van het orgaan dat de zaak behandelt

Artikel 53   Wederzijdse erkenning

Onverminderd het recht op beroep, zal de Bond verleende dispensaties, opgelegde ordemaatregelen en tuchtrechtelijke uitspraken die (i) consistent zijn met de World Anti-Doping Code en (ii) onder het gezag van de desbetreffende tot het (laten) uitvoeren van dopingcontroles bevoegde organisatie vallen, erkennen, respecteren en overnemen.

Het doel van de Code is harmonisatie. Een belangrijk onderdeel daarvan is te realiseren dat beslissingen van anti-dopingorganisaties inzake doping worden genomen in overeenstemming met de Code. Besluiten die voldoen aan de voorschriften en bepalingen uit de Code, moeten binnen de gehele sport worden nageleefd en worden opgevolgd. Dergelijke besluiten moeten worden erkend en mogen niet worden tegengehouden of opnieuw worden beoordeeld. Dat zou in strijd zijn met de harmonisatiegedachte en zou bovendien leiden tot meerdere (uiteenlopende) interpretaties van de Code. Dit laatste is niet de bedoeling. Deze bepaling zorgt er ook voor dat een sporter die in een bepaalde tak van sport schuldig is

bevonden aan een dopingovertreding, gedurende de periode van uitsluiting niet kan deelnemen aan evenementen in een andere tak van sport.

*Titel X   Beroep***Artikel 54   Instellen beroep**

54.1. Beroep kan slechts worden aangetekend op de wijze die is beschreven in Titel X.

54.2. Besluiten waartegen beroep is aangetekend blijven van kracht tijdens de beroepsprocedure, tenzij het beroepsorgaan anders bepaalt.

[54.1.]

Alle partijen die volgens dit reglement bevoegd zijn beroep in te stellen, kunnen dat doen bij het beroepsorgaan binnen de organisatie die in eerste aanleg heeft beslist in de dopingzaak, dan wel bij een ander beroepsorgaan indien dit orgaan een statutaire of reglementaire bevoegdheid heeft om in de zaak te beslissen in beroep. Tegen een uitspraak in beroep staat voor alle partijen die bevoegd zijn om beroep in te stellen, beroep open bij het CAS. Het CAS beslist in laatste instantie.

Het CAS wordt algemeen erkend als bevoegde instantie om in laatste instantie te oordelen over dopingzaken. Een dispuut mag alleen door het CAS worden behandeld wanneer partijen zich er door een overeenkomst ook daadwerkelijk hebben gebonden dat het CAS hiertoe bevoegd is. Artikel 1020 lid 5 Rv bepaalt het volgende: "Onder de overeenkomst tot arbitrage wordt mede begrepen een arbitraal beding dat is opgenomen in de partijen bindende statuten of reglementen".

De bepalingen in het dopingreglement waarin het CAS bevoegd is verklaard, gelden als een arbitraal beding in de zin van artikel 1020 lid 5 Rv.

In bepaalde gevallen zouden sporters kunnen betogen dat zij gedwongen worden in te stemmen met de arbitrage die van toepassing is verklaard, bijvoorbeeld in de voorwaarden voor deelname aan een wedstrijd, omdat zij zonder hiermee in te stemmen niet kunnen deelnemen aan het betreffende sportevenement. En dus dat zij niet aan het arbitragebeding gebonden zijn. Zowel uit de literatuur als uit verschillende gerechtelijke procedures valt op te maken dat de noodzaak van een uniform tuchtrechtelijk systeem binnen de sport met de aanwijzing van het CAS als hoogste instantie, in deze situatie zwaarder weegt dan het individuele belang van de sporter die zijn zaak niet door het CAS wenst te laten behandelen.

Artikel 55   Voor beroep vatbare besluiten

55.1. Tegen de volgende besluiten kan beroep worden aangetekend:

- a. een besluit dat (g)een overtreding van dit reglement heeft plaatsgevonden;**
- b. een besluit dat de Bond en/of de Dopingautoriteit in een dopingzaak niet ontvankelijk is;**
- c. een besluit inhoudende de oplegging van een ordemaatregel;**
- d. een besluit dat is genomen op grond van artikel 49.8 sub b;**
- e. een besluit dat is genomen in strijd met artikel 31.3, artikel 39.7, dan wel artikel 43.10.**
- f. een besluit betreffende de kostenveroordeling; en**
- g. het besluit van de Dopingautoriteit als bedoeld in artikel 43.8.**

- 55.2. Alleen de betrokken aangeslotene kan beroep instellen tegen besluiten als bedoeld in artikel 55.1.c en artikel 55.1.g.**
- 55.3. In aanvulling op het in artikel 55.1 gestelde is de Dopingautoriteit gerechtigd beroep in te stellen tegen elk in het kader van het resultaatmanagement en/of de tuchtrechtelijke behandeling genomen besluit, uitgezonderd de ordemaatregel. Dit beroepsrecht is niet gebonden aan enige voorwaarde, anders dan het gestelde in artikel 56.1. De Dopingautoriteit hoeft derhalve geen belang voor het instellen van beroep aan te tonen.**
- 55.4. Indien de tuchtrechtelijke behandeling van een dopingzaak langer dan 4 maanden in beslag neemt, kan de betreffende sporter of aangeslotene beroep instellen tegen een hem eventueel opgelegde ordemaatregel. Indien de commissie van beroep besluit tot opheffing van de ordemaatregel, mag de betreffende sporter of aangeslotene vanaf dat moment weer in wedstrijden uitkomen. Als het bevoegde tuchtorgaan oordeelt dat de betreffende sporter of aangeslotene een overtreding van dit reglement heeft begaan, komen alle na de opheffing van de ordemaatregel behaalde wedstrijdresultaten te vervallen, tenzij de rechtvaardigheid anders vereist.**
- 55.5. Indien na afloop van een periode van dertig dagen nadat WADA met betrekking tot een sporter schriftelijk bericht heeft ontvangen van een derde whereaboutsfout in de zin van artikel 6.1, geen aangifte is gedaan van een overtreding, wordt deze omstandigheid voor de toepassing van Titel X aangemerkt als een besluit dat geen overtreding van dit reglement heeft plaatsgevonden.**
- 55.6. Indien het bestuur niet conform artikel 31.3 overgaat tot het opleggen van een ordemaatregel, wordt deze omstandigheid voor de toepassing van artikel 55.1 aangemerkt als een besluit dat in strijd is met artikel 31.3.**

[55.1.]

Het doel van de Code is te garanderen dat dopingzaken worden behandeld met eerlijke en transparante interne procedures met een definitieve beroepsmogelijkheid. In dit artikel is opgesomd tegen welke dopinggerelateerde besluiten beroep open staat.

Artikel 56   Beroepsrecht

- 56.1. De volgende partijen hebben het recht beroep aan te tekenen:**
- a. de aangeslotene voor wie het besluit waartegen beroep wordt aangetekend, geldt;**
  - b. de Bond;**
  - c. de in het betreffende geval relevante internationale federatie en elke andere tot het (laten) uitvoeren van dopingcontroles bevoegde organisatie volgens wier reglement een sanctie had kunnen worden opgelegd;**
  - d. de Dopingautoriteit;**
  - e. de NADO van het land waarvan de aangeslotene de nationaliteit heeft, dan wel waar hij woonachtig is;**
  - f. het IOC of het IPC, indien van toepassing, als het besluit een effect kan hebben dat betrekking heeft op de Olympische Spelen of de**

Paralympische Spelen, waaronder besluiten die van invloed (kunnen) zijn op de bevoegdheid tot deelname aan de Olympische Spelen of Paralympische Spelen; en

g. WADA.

56.2. In dopingzaken (i) betreffende (begeleitend personeel van) sporters die op het moment dat de overtreding van dit reglement plaatsvond, waren opgenomen in de testing pool van de internationale federatie, dan wel (ii) voortvloeiend uit participatie in een onder auspiciën van de internationale federatie georganiseerde wedstrijd en/of evenement kan de internationale federatie direct tegen het besluit van het tuchtorgaan in eerste aanleg in beroep gaan bij het CAS. Op dit beroep zijn de voorwaarden van het CAS van toepassing.

[56.1.]

Dit artikel geeft een limitatieve opsomming van de partijen/instanties die het recht om in beroep te gaan. Sporters of hun federaties, die er voordeel bij zouden kunnen hebben als een andere deelnemer aan de competitie wordt gediskwalificeerd, hebben geen beroepsrecht.

Artikel 57 Beroep/interventie WADA/Dopingautoriteit

57.1. Indien WADA overeenkomstig het bepaalde in Titel X het recht heeft tegen een besluit in beroep te gaan, en geen andere in artikel 56.1 genoemde partij anders dan WADA beroep heeft aangetekend, mag WADA zonder de andere beroepsmogelijkheden uit te putten, direct beroep aantekenen bij het CAS.

57.2. WADA heeft het recht in een aanhangig gemaakte dopingzaak te interveniëren indien het bevoegde tuchtorgaan niet binnen een redelijke door WADA vastgestelde termijn, tot een uitspraak is gekomen. Op het moment dat voornoemde termijn verstrijkt, wordt dit aangemerkt als een besluit van het bevoegde orgaan dat geen overtreding van dit reglement heeft plaatsgevonden. WADA mag in dat geval direct beroep aantekenen bij het CAS. Indien het CAS oordeelt dat (i) in de betreffende dopingzaak sprake is van een overtreding van dit reglement, en (ii) het besluit van WADA om direct beroep in te stellen bij het CAS redelijk was, dient de Bond WADA's kosten, waaronder in ieder geval de kosten voor de juridische bijstand, voor het beroep bij het CAS vergoeden.

57.3. Het in dit artikel gestelde met betrekking tot WADA, geldt tevens met betrekking tot de Dopingautoriteit.

[57.2.]

Dit artikel noemt geen vaste termijn, maar spreekt van een redelijke termijn. Wat redelijk is, hangt af van de omstandigheden van een zaak. Na afloop van de termijn hebben WADA en de Dopingautoriteit de bevoegdheid zelf beroep aan te tekenen bij het CAS. Zij zullen altijd eerst het orgaan dat een dopingzaak behandelt in de gelegenheid stellen om uitleg te geven waarom er nog geen beslissing is genomen.

Artikel 58   Beroep dispensaties

58.1. Tegen een besluit inzake het afwijzen van een dispensatieverzoek van andere tot het (laten) uitvoeren van dopingcontroles bevoegde organisaties dan WADA, dat niet wordt herroepen door WADA, kan de betreffende sporter beroep aantekenen:

- a. bij het CAS, indien deze sporter op het moment van het afwijzen van het betreffende dispensatieverzoek is opgenomen in de testing pool van de internationale federatie;**
- b. voor alle andere sporters, bij een door de Dopingautoriteit ingesteld beroepscollege. De samenstelling, werkwijze, besluitvorming en andere relevante aspecten met betrekking tot dit College worden bepaald door de Dopingautoriteit. Als dit beroepscollege het besluit inzake het afwijzen van het dispensatieverzoek herroept, kan WADA tegen dat besluit in beroep gaan bij het CAS.**

58.2. Tegen een besluit van WADA met betrekking tot het inwilligen of afwijzen van een dispensatieverzoek, staat alleen beroep open bij het CAS. Beroepsgerechtigd in deze zijn de betreffende sporter en de Dopingautoriteit

58.3. Dispensaties die op enig moment door WADA worden herzien, blijven van kracht tot het moment waarop de betreffende sporter schriftelijk door WADA van dit besluit op de hoogte is gesteld.

58.4. Indien een besluit inzake een dispensatieverzoek niet binnen de hiervoor geldende termijnen is genomen, wordt voor de toepassing van artikel 58 het dispensatieverzoek geacht te zijn afgewezen.

[58.1.]

Het eerste lid heeft betrekking op de situatie waarin:

1. de GDS-commissie een dispensatieverzoek weigert; of
2. de internationale federatie een dispensatieverzoek weigert; en
3. WADA deze weigering niet herroept.

In dit geval kan de sporter beroep aantekenen bij het CAS of het beroepsorgaan van de Dopingautoriteit, afhankelijk van de Testing Pool waarvan de sporter deel uitmaakt (die van de internationale federatie of van de Dopingautoriteit).

[58.2.]

Het tweede lid heeft betrekking op de situatie waarin:

1. WADA een besluit van de GDS-commissie of een internationale federatie, om een dispensatieverzoek al dan niet te honoreren, overneemt;
2. WADA een besluit van de GDS-commissie of een internationale federatie, om een dispensatieverzoek al dan niet te honoreren, herziet.

In dit geval kan de sporter alleen beroep aantekenen bij het CAS, ongeacht van welke Testing Pool hij deel uitmaakt (de internationale of de nationale). In het geval dat WADA een besluit neemt met betrekking tot het inwilligen of afwijzen van een dispensatieverzoek, kan ook de Dopingautoriteit beroep aantekenen bij het CAS.

Artikel 59 Beroepstermijnen

- 59.1. De termijn van beroep is eenentwintig dagen te rekenen vanaf de dag dat de tot het instellen van beroep bevoegde partij schriftelijk van het voor beroep vatbare besluit in kennis is gesteld.**
- 59.2. In de tuchtzaak in eerste aanleg dient uiterlijk binnen drie maanden na het aanhangig maken van de dopingzaak in de zin van artikel 34, tot een uitspraak van het betreffende tuchtorgaan te zijn gekomen. Indien dit niet het geval is, hebben de Dopingautoriteit, alsmede de betreffende persoon of organisatie die wordt beschuldigd dit reglement te hebben overtreden, het recht binnen een termijn van veertien dagen de zaak voor het van toepassing zijnde beroepsorgaan te brengen.**
- 59.3. De beroepstermijn voor een door WADA in te stellen beroep, dan wel een door WADA te plegen interventie, is de laatst aflopende van de volgende termijnen:**
- a. eenentwintig dagen te rekenen vanaf de dag waarop de beroepstermijn voor de andere tot beroep gerechtigde partijen is verlopen; dan wel**
  - b. eenentwintig dagen te rekenen vanaf de dag waarop WADA het volledige dossier inzake het voor beroep vatbare besluit heeft ontvangen, waaronder in ieder geval een vertaling van dit besluit.**
- 59.4. Het in artikel 59.3 gestelde met betrekking tot WADA, geldt tevens met betrekking tot de Dopingautoriteit.**

[59.1.]

Gezien de belangen van de sporters is het essentieel dat dopingzaken zo snel mogelijk worden behandeld. Om dat mogelijk te maken zijn vaste termijnen vastgesteld. De hier genoemde termijn zijn niet bedoeld te gelden voor CAS-procedures. Op die procedures zijn de regels van het CAS van toepassing.

*Titel XI Bekendmaking***Artikel 60 Informatieverstrekking**

De communicatie inzake (onderzoek van en/of naar) dopingzaken vindt, in aanvulling op het gestelde in artikel 29, plaats volgens hetgeen is bepaald in Titel XI.

Met het oog op het mondiale anti-dopingbeleid is het gerechtvaardigd dat relevante informatie, waaronder controleresultaten, worden gecommuniceerd aan de betrokken partijen en organisaties. Ook in het kader van de beoogde transparantie is het van belang dat dopinggerelateerde besluiten van bonden en anti-dopingorganisaties bekend worden gemaakt. Niettegenstaande dat, is het vanuit het oogpunt van privacy van betrokkenen van belang dat gegevens uitsluitend worden gebruikt voor zover dit binnen de anti-dopingdoelstelling gerechtvaardigd is. Daarom stelt de Code als voorwaarde dat elke anti-dopingorganisatie regels opstelt, die erop zijn gericht om privacygevoelige informatie voldoende te beschermen. Deze regels zijn in Titel XI, alsmede in de ISPPPI opgenomen.

Artikel 61 Eerste beoordeling dopingzaak

- 61.1. Indien na de beoordeling als bedoeld in artikel 27.2, sprake is van een dopingzaak, stelt de Dopingautoriteit, eventueel na hieromtrent op de hoogte te zijn gesteld door de Bond, de in deze relevante internationale federatie schriftelijk op de hoogte van een dopingzaak, indien:**
- a. de betreffende sporter op het moment dat de vermoedelijke overtreding van dit reglement plaatsvond, was opgenomen in de testing pool van voornoemde internationale federatie; en/of**
  - b. deze sporter waarschijnlijk zal (gaan) deelnemen aan een op de wedstrijdkalender van de internationale federatie opgenomen wedstrijd, competitie, toernooi of evenement.**
- 61.2. Indien wordt voldaan aan de voorwaarden als genoemd in het vorige lid, zal de Dopingautoriteit de in deze relevante internationale federatie zo spoedig mogelijk schriftelijk informeren na de afronding van de beoordeling als bedoeld in artikel 27.2.**
- 61.3. Bij de kennisgeving als bedoeld in artikel 61.1 kunnen (voor zover van toepassing) de volgende gegevens worden bekendgemaakt:**
- a. de naam van de aangeslotene;**
  - b. de nationaliteiten;**
  - c. de tak van sport;**
  - d. de discipline binnen die tak van sport;**
  - e. of de dopingcontrole binnen wedstrijdverband of buiten wedstrijdverband heeft plaatsgevonden;**
  - f. de datum waarop de dopingcontrole heeft plaatsgevonden of had moeten plaatsvinden, dan wel waarop de vermoedelijke overtreding van dit reglement heeft plaatsgevonden; en**
  - g. het analyseresultaat dat is gerapporteerd door het laboratorium.**

61.4. De Dopingautoriteit beoordeelt op basis van de relevantie en noodzakelijkheid welke van de in artikel 61.3 bedoelde gegevens worden verstrekt.

[61.3.]

Afhankelijk van de omstandigheden bepaalt de Dopingautoriteit welke van de in lid 3 genoemde gegevens worden verstrekt. Er mogen geen andere dan de in lid 3 genoemde gegevens worden verstrekt.

Artikel 62 Aanhangig gemaakte dopingzaak

62.1. Nadat een dopingzaak aanhangig is gemaakt, stelt de Dopingautoriteit de in deze relevante internationale federatie hiervan zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte indien de betreffende aangeslotene op het moment dat de vermoedelijke overtreding van dit reglement plaatsvond, was opgenomen in de testing pool van voornoemde internationale federatie. Indien relevant stelt de Dopingautoriteit tegelijkertijd WADA, de NADO van het land waaruit de betreffende sporter afkomstig is en/of de nationale bond uit het land van herkomst schriftelijk op de hoogte.

62.2. De Dopingautoriteit beoordeelt op basis van de relevantie en noodzakelijkheid welke van de in artikel 61.3 bedoelde gegevens worden verstrekt.

[62.2.]

Ook hier toetst de Dopingautoriteit welke gegevens relevant en noodzakelijk zijn.

Artikel 63 Tuchtrectelijke uitspraken/besluiten

63.1. Ongeacht een eventueel ingesteld beroep, stelt de Bond, dan wel het tuchtorgaan zo spoedig mogelijk doch maximaal binnen twintig dagen nadat voornoemd tuchtorgaan heeft geoordeeld dat (g)een overtreding van dit reglement heeft plaatsgevonden, de sporter en de Dopingautoriteit hiervan tegelijkertijd schriftelijk op de hoogte door middel van een met redenen omklede uitspraak. De uitspraak zal niet worden geanonimiseerd.

63.2. Indien de aangeslotene op het moment dat de overtreding van dit reglement plaatsvond, deel uitmaakte van de testing pool van de in deze relevante internationale federatie, verstuurt de Dopingautoriteit deze uitspraak zo spoedig mogelijk aan deze internationale federatie en WADA. De Dopingautoriteit stelt eventueel ook de NADO van het land waaruit de betreffende sporter afkomstig is en/of de nationale bond uit het land van herkomst in bezit van de uitspraak.

63.3. De Bond dient de tuchtrectelijke uitspraak te communiceren op een wijze die gepast is voor een correcte toepassing van het gestelde in artikel 49.

63.4. De Bond, dan wel het tuchtorgaan stelt de aangeslotene en de Dopingautoriteit tegelijkertijd schriftelijk op de hoogte van elk(e) door het betreffende tuchtorgaan genomen (tussen)besluit en/of (tussen)uitspraak, binnen 7 werkdagen na het nemen van voornoemd(e) (tussen)besluit en/of (tussen)uitspraak.

[63.3.]

Met het oog op de belangen van de sporter of van andere betrokken partijen kan het wenselijk zijn de uitkomst en/of details van een dopingzaak niet openbaar te maken. Het derde lid van dit artikel biedt hiervoor ruimte.

Artikel 64 Overige dopingzaken

Met betrekking tot dopingzaken waarbij de Dopingautoriteit niet de dopingcontrole (als daarvan sprake was) heeft uitgevoerd, stelt de Bond de Dopingautoriteit zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte van de informatie als bedoeld in artikel 61, artikel 62 en artikel 63.

Deze bepaling verplicht de bond om de Dopingautoriteit in kennis te stellen van (mogelijke) dopingzaken. Hierdoor is de Dopingautoriteit in staat om haar taken en bevoegdheden ook uit te voeren bij (mogelijke) onregelmatigheden die zij niet zelf heeft geconstateerd.

Titel XII Restbepalingen

Artikel 65   Verhouding reglementen

- 65.1. Dit dopingreglement is opgezet als een waar mogelijk zelfstandig toepasbaar reglement. Dientengevolge zijn andere bondsreglementen, bondsregels en/of bondsbesluiten slechts van toepassing voor zover deze aanvullend werken op dit dopingreglement en daarmee niet in strijd zijn.**
- 65.2. De toepassing van dit reglement wordt niet beperkt door andere reglementen van de Bond. Derhalve is het tuchtrecht van de Bond slechts van toepassing op de bepalingen van dit dopingreglement, voor zover het tuchtrecht niet in strijd is met de inhoud en/of de strekking van dit dopingreglement.**

[65.1.]

Naast de bepalingen in het dopingreglement, kunnen binnen de bond ook andere regels van toepassing zijn op (vermoedelijke) overtredingen van het dopingreglement en de tuchtrechtelijke behandeling daarvan. Bijvoorbeeld bepalingen uit het tuchtreglement. Dit artikel bepaalt de rangorde tussen de verschillende regels. Indien de inhoud van het dopingreglement afwijkt van die van het tuchtreglement (of ander reglement of besluit), geldt het gestelde in het dopingreglement.

Artikel 66   Verstek

Indien sprake is van een dopingzaak, en van de betrokken aangeslotene geen (correcte) adresgegevens bekend zijn, ook nadat (i) een redelijke poging (waaronder het contacteren van diens nationale bond en/of de relevante internationale federatie) is ondernomen deze te verkrijgen, en (ii) de in artikel 35.3 bedoelde termijn is verstreken, vindt de (tucht)afhandeling van de dopingzaak conform dit reglement plaats zonder communicatie met, inbreng en/of participatie van de betrokken aangeslotene, zonder dat dit strijdigheid met het bepaalde in artikel 35 of enige andere bepaling van dit reglement oplevert.

Het recht op hoor en wederhoor is een belangrijk beginsel in tuchtrechtelijke procedures. Dit neemt niet weg dat een aangeslotene in de eerste plaats zelf de verplichting heeft om ervoor te zorgen dat de anti-dopingorganisaties ook in staat zijn dit beginsel te kunnen toepassen. Wanneer na een redelijkerwijs te vergen inspanning geen contact kan worden gekregen met een aangeslotene die mogelijk schuldig is aan een dopingovertreding, zal dit op basis van dit artikel er niet toe leiden dat een zaak niet kan worden afgehandeld.

Artikel 67   Interpretatie

- 67.1. In relevante gevallen geschiedt interpretatie van dit reglement aan de hand van de Engelstalige tekst van de ten tijde van de dopingcontrole van kracht zijnde World Anti-Doping Code en/of International Standards.**
- 67.2. De datum van ontvangst wordt bij schriftelijke correspondentie geacht vijf werkdagen na de datum van verzending te zijn gelegen.**

- 67.3. Dit reglement te worden geïnterpreteerd als een onafhankelijke en autonome tekst, en niet aan de hand van wetten of statuten, tenzij dit reglement uitdrukkelijk anders bepaalt.**
- 67.4. De opschriften van de artikelen in dit reglement dienen slechts voor gebruiksgemak, maken geen onderdeel uit van de inhoud van de artikelen, en zijn niet van invloed op de interpretatie van de bijbehorende bepalingen.**
- 67.5. De actuele door WADA vastgestelde International Standards worden geacht deel uit te maken van dit reglement.**
- 67.6. Dit reglement is overeenkomstig de van toepassing zijnde bepalingen in de World Anti-Doping Code opgesteld, en dient te worden geïnterpreteerd op een wijze die verenigbaar is met deze onderdelen van de Code.**
- 67.7. De toelichting bij de bepalingen in de World Anti-Doping Code kunnen worden gebruikt bij het interpreteren van dit reglement. Hetzelfde geldt voor een door de Dopingautoriteit opgestelde toelichting bij dit reglement, als een dergelijke toelichting beschikbaar is.**
- 67.8. Daar waar dit reglement kiest voor een weergave in meervoudsvorm, geldt de betreffende bepaling ook voor begrippen in het enkelvoud, tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald.**

[67.1.]

De interpretatie van bepalingen van dit reglement die afkomstig zijn uit de Code, geschiedt aan de hand van de Engelstalige tekst van deze Code. Dit is een door de Code opgelegde regel. De Code bepaalt verder, dat alle toelichtingen bij artikelen die zijn opgenomen in de Code, verplicht deel uitmaken van de Code. Om die reden zijn bedoelde toelichtingen opgenomen in deze Memorie van Toelichting en maakt deze Memorie deel uit van het reglement.

[67.8.]

Een niet in artikel 67 opgenomen maar wel geldend principe met betrekking tot de interpretatie van het reglement is dat wanneer in dit reglement voor een persoon de mannelijke vorm van een zelfstandig naamwoord wordt gebruikt, tevens de vrouwelijke vorm hiervan wordt bedoeld, tenzij uit de strekking van de betreffende bepaling anders blijkt.

Artikel 68   Aangifte extern

Bij ernstige overtredingen van artikel 9 en/of artikel 10, zal tevens aangifte worden gedaan bij bevoegde autoriteiten buiten de Bond.

Dit artikel maakt het mogelijk dat naast een tuchtrechtelijke procedure, een aangeslotene bijvoorbeeld ook te maken kan krijgen met een vervolging door het Openbaar Ministerie.

Artikel 69   Eigendom monsters

Door de Dopingautoriteit verkregen monsters, inclusief de uitslagen van enige op deze monsters uitgevoerde analyses, worden eigendom van de Dopingautoriteit, tenzij contractueel anders is bepaald.

Het belang van deze bepaling is er onder meer in gelegen dat een sporter niet het eigendom kan opeisen van een bij hem afgenomen monster.

Artikel 70   Slotbepaling

In gevallen waarin dit reglement niet voorziet, beslist het bestuur. Voorafgaande aan het nemen van dergelijke besluiten consulteert het bestuur de Dopingautoriteit.

Deze bepaling voorkomt dat de bond in onvoorziene gevallen niet kan handelen, en maakt het mogelijk dat op korte termijn besluiten kunnen worden genomen. Voorafgaande raadpleging van de Dopingautoriteit biedt een extra waarborg dat de goede maatregelen worden genomen.